

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

No 1447, 11 Νοέμβρη 2020 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

**12N στις πύλες των Νοσοκομείων
17N Όλοι στη πορεία Κλαυθμώνος 2μμ**

ΣΕ ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ -ΟΧΙ ΟΙ ΖΩΕΣ ΜΑΣ

**12 ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΜΕΡΑ ΔΡΑΣΗΣ**
ΝΟΕΜΒΡΗ ΣΤΙΣ ΠΥΛΕΣ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ
Στάση εργασίας 8-10πμ ΠΟΕΔΗΝ

Απέναντι στην πανδημία,
οσπίδα προστασίας η δύναμη των αγώνων μας

**Μοζικές προσλήψεις τώρα!
Επίταξη της ιδιωτικής Υγείας**

Δεν είμαστε αναλώσιμοι!

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Γυρίστε στις σελίδες 4, 5

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 2020
ΕΡΓΑΤΕΣ-ΜΑΘΗΤΕΣ-ΦΟΙΤΗΤΕΣ
ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΝΙΚΗΤΕΣ

**Ενάντια
στην κυβέρνηση
και το σύστημα
Στον δρόμο
του Νοέμβρη ξανά!**

Γιορτάζουμε το τριήμερο
15-16-17 ΝΟΕΜΒΡΗ
Πορεία Πολυτεχνείου

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

Γυρίστε στις σελίδες 8, 9, 17

Τέρμα ο Τραμπ, σειρά να παίρνει ο Μητσοτάκης

Γυρίστε στις σελίδες
2, 7, 10, 11, 19

Να βάλουμε σε καραντίνα την κυβέρνηση

Η κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη τρικλίζει από αποτυχία σε αποτυχία, αλλά επιμένει να προσπαθεί να φορτώσει το κόστος στις πλάτες μας.

Όλο το φθινόπωρο, διακηρυγμένος στόχος της ήταν να αποφύγει ένα δεύτερο λοκντάουν και το τεράστιο κόστος που έχει για την οικονομία. Άφησε το δεύτερο κύμα της πανδημίας να εκτυλίσσεται, ελπίζοντας ότι αυτό θα ανακοπεί χωρίς δραστικά μέτρα. Και τελικά προχώρησε στη νέα καραντίνα μέσα σε συνθήκες πανικού. Τη μια μέρα ο Μητσοτάκης με ένα από τα συνεχή διαγγέλματά του επέμενε στην τακτική των ημίμετρων και μέσα σε δυο μέρες γύρισε τούμπα προχωρώντας στο νέο λοκντάουν.

Εκτός από τραγική υγειονομική αποτυχία, πρόκειται και για πλήρη πολιτική αποτυχία. Η ήττα του **Τραμπ** στις αμερικάνικες εκλογές και τα προβλήματα του **Τζόνσον** στη Βρετανία δείχνουν τι παθαίνουν οι κυβερνήσεις που παίζουν παιχνίδια σε βάρος της υγείας των πολλών για χάρη της απρόσκοπτης κερδοφορίας των λίγων.

Αν στο πρώτο κύμα η κυβέρνηση μπορούσε να ποντάρει στον φόβο από την πρωτόγνωρη επέλαση του κορονοϊού, σήμερα το κυρίαρχο στοιχείο δεν είναι ο φόβος αλλά η οργή. Οργή για την απάτη ότι τα κρούσματα θα μειωθούν κυνηγώντας την “ανεύθυνη” νεολαία στις πλατείες. Οργή για τις ελλείψεις στα νοσοκομεία που δεν έχουν καλυφθεί ύστερα από τόσους μήνες. Οργή για την υποκρισία των εκκλήσεων για “ατομική ευθύνη” την ώρα που ο συνωστισμός στις συγκοινωνίες και στους χώρους δουλειάς παραμένει προκλητικός. Οργή συνολικά ότι η κυβέρνηση “μας δουλεύει”.

Εργατική αγανάκτηση

Αλλά δεν είναι “μόνο” οι χειρισμοί της πανδημίας που προκαλούν την εργατική αγανάκτηση. Είναι και η κυνική επιμονή της κυβέρνησης να προωθεί αντεργατικές επιθέσεις παριστάνοντας ότι δεν βλέπει τις αποτυχίες της. Κορυφαίο παράδειγμα το δίδυμο **Κεραμέως-Βρούτση**. Η υπουργός Παιδείας κήρυξε πόλεμο στον συνδικαλισμό των εκπαιδευτικών επιμένοντας ότι οι εκλογές εκπροσώπων στα υπηρεσιακά συμβούλια θα γίνουν με τους δικούς της όρους παρά την απόφαση των συνδικάτων για αποχή. Έφτασε μάλιστα να δηλώσει ότι σε αυτές τις κάλπες θα μετρηθεί η επιρροή της κάθε πλευράς. Τελικά η αποχή ξεπέρασε το 90% δείχνοντας τη γύμνια της Κεραμέως.

Παρ’ όλα αυτά, η κυβέρνηση επιμένει με τον

υπουργό Εργασίας ότι θα φέρει στη Βουλή νομοσχέδιο που χτυπάει τα συνδικαλιστικά δικαιώματα. Πάει γυρεύοντας για ένα νέο πανεργατικό χαστούκι που της έρχεται με απεργία στις 26 Νοέμβρη. Πριν από αυτό, όμως, έρχεται η αναμέτρηση για την πορεία του Πολυτεχνείου στις 17 Νοέμβρη.

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος και ο **Χρυσοχοΐδης** δηλώνουν ότι η πορεία δεν θα γίνει “για λόγους δημόσιας υγείας”, όπως δεν έγιναν οι παρελάσεις για την 25η Μαρτίου και για την 28η Οκτωβρίου. Παριστάνουν ότι δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στις στρατιωτικές παρελάσεις και στις εργατικές διαδηλώσεις. Κούνια που τους κούναγε. Οι αστυνομικές επιθέσεις του Χρυσοχοΐδη, του υπουργού που είχε το θράσος να χτυπήσει την αντιφασιστική λαοθάλασσα της 7 Οκτώβρη, είναι ένας ακόμη λόγος γιατί θα βγούμε μαζικά στους δρόμους στην επέτειο της εξέγερσης.

Όσο πιο πολύ παραπατάνε ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του, τόσο πιο αποφασιστικά κλιμακώνουμε τις κινητοποιήσεις μας για όλα τα άμεσα αιτήματα των εργατών και της νεολαίας. Στις πύλες των νοσοκομείων αυτήν την Πέμπτη για μαζικές προσλήψεις και ενίσχυση του δημόσιου συστήματος Υγείας με επίταξη των ιδιωτικών κλινικών. Με απεργίες για να μην μείνει κανένας και καμιά χωρίς επίδομα ίσο με τον μισθό μέσα σε συνθήκες που η ανεργία καλπάζει. Με την απαίτηση να δοθούν λεφτά, όχι για περισσότερη αστυνομία και πολεμικούς εξοπλισμούς, αλλά για τα σχολεία και τις σχολές, όπου το σύστημα “τηλεκπαίδευσης” κατάρρευσε αποκαλύπτοντας άλλο ένα φιάσκο της Κεραμέως.

Όσο πιο πολύ δυναμώσουμε τους αγώνες για όλα αυτά, τόσο πιο αποφασιστικά ανοίγουμε το δρόμο για τη συνολική εργατική εναλλακτική λύση. Για να βάλουμε σε καραντίνα την κυβέρνηση του Μητσοτάκη και την τάξη των αρπακτικών που υπηρετεί, για να πάρει τον έλεγχο η τάξη που παράγει τον πλούτο και μπορεί να δώσει διέξοδο από το σημερινό χάος.

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι για το εργατικό κίνημα, ότι ήταν ο Γιώχαν Κρόιφ για το ποδόσφαιρο. Επανάσταση.

Όπως και εκείνος, βλέπει ολόκληρο το γήπεδο της ταξικής πάλης, οργανώνει το παιχνίδι όλης της ομάδας του εργατικού κινήματος, παίρνει τολμηρές πρωτοβουλίες που αποδιοργανώνουν την αντίπαλη άμυνα, παίζει σε όλη τη γραμμή του γηπέδου, και βάζει απίστευτα γκολ.

Τα τελευταία θεαματικά γκολ της ομάδας Εργατικής Αλληλεγγύης – Γιώχαν Κρόιφ:

Οι Ναζί στη φυλακή, γκολ για μάθημα στις ακαδημίες, από διαρκή αντιφασιστική επίθεση σε όλο το γήπεδο, με τελείωμα σέντρα ακριβείας, κεφαλιά της πολιτικής αγωγής και γκοοοο!!

Το δεύτερο, η στήριξη του Συντονιστικού των Νοσοκομείων που με διαρκή κυκλοφορία της μπάλας, στρίμωξε τον Μητσοτάκη στα σχοινιά της μικρής περιοχής, και προχθές τον ανάγκασε να ανακοινώσει την πρόσληψη 300 μόνιμων γιατρών.

Μπορούμε να νικάμε! Συνεχίζουμε!

Δημήτρης Ζώτος, δικηγόρος, πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ

Με την απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2020, ολοκληρώθηκε μια ιστορική ανατροπή, για την οποία γράφονται και θα γραφούν χιλιάδες σελίδες στο μέλλον. Και ήταν ανατροπή γιατί η Χρυσή Αυγή δεν ήταν πάντα το διαμελισμένο πτώμα που είναι σήμερα. Από το 2010 χρειάστηκε μια δεκαετία ώστε τα συντονισμένα χτυπήματα ενός μαζικού και ενωτικού αντιφασιστικού κινήματος να καρποφορήσουν και να «τσακίσουν» τους χρυσαυγίτες και στον δρόμο και στον νόμο.

Η Εργατική Αλληλεγγύη ήταν απ’ τις ελάχιστες εφημερίδες που ήδη από το 2010 προειδοποιούσε για την άνοδο της Χρυσής Αυγής και τον κίνδυνο του φασισμού στις γειτονίες μας. Ήταν επίσης ένα απ’ τα ελάχιστα δημοσιογραφικά μέσα που είχε ανταποκριτή σε κάθε συνεδρίαση της δίκης της Χρυσής Αυγής αυτά τα 5,5 χρόνια και συνέβαλε καθοριστικά στην ενημέρωση και συνειδητοποίηση του αντιφασιστικού κινήματος.

Η ενίσχυση της Εργατικής Αλληλεγγύης είναι ενίσχυση του πιο αυθεντικού κομματιού του αντιφασιστικού κινήματος.

Κώστας Σκαρμέας, δικηγόρος, πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ

Κυκλοφορεί ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

Παρουσίαση στη σελ.18

www.socialismfrombelow.gr

Στηρίξτε τη δική σας εφημερίδα

Η Εργατική Αλληλεγγύη πρέπει να υπάρχει. Βίωσα τη σημασία της ύπαρξής της τα τελευταία χρόνια. Στους αγώνες ενάντια στο Ναζισμό και υπέρ της καθημερινής Αλληλεγγύης με τους ξεριζωμένους και κατατρεγμένους αυτού του κόσμου. Ο λόγος της οδηγούσε σε αποτελεσματική πολιτική πράξη. Επειδή ήταν λόγος που πήγαζε από την πράξη.

Διατηρώ τις διαφορετικές μου απόψεις και θέσεις σε πολλά θέματα της τρέχουσας πολιτικής. Μάλλον γι' αυτό αντιλαμβάνομαι καλύτερα από άλλους την ιδιαίτερη αξία της στα θέματα που μας έφεραν κοντά.

Πολλές μάχες μας ήταν νικηφόρες. Όμως η κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα που έθρεψε τη Χρυσή Αυγή και στηρίξε τη βαρβαρότητα απέναντι στους πρόσφυγες συνεχίζει να είναι εδώ. Συνεπώς οι αγώνες δεν τέλειωσαν. Μπαίνουν σε μια νέα φάση, ακόμη πιο δύσκολη από την προηγούμενη. Από αυτούς δεν μπορεί να λείπει η Εργατική Αλληλεγγύη. Γι' αυτό την ενισχύουμε. Επειδή την έχουμε ανάγκη. Στο μεγάλο εγχείρημα για μια ανθρώπινη κοινωνία.

Γιώργος Τσιτάκαλος, ομότιμος καθηγητής ΑΠΘ

Γνωρίζω την Εργατική Αλληλεγγύη από το 1996, όταν την αγόρασα για πρώτη φορά ως πρωτοετής φοιτητής Νομικής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Μια από τις σταθερές αιχμές της ήταν πάντοτε η μάχη ενάντια στον φασισμό. Θυμάμαι τα ρεπορτάζ και τα πρωτοσέλιδα θέματα με τίτλο “STOP στις ναζιστικές συμμορίες”, με αφορμή επιθέσεις της Χρυσής Αυγής, ήδη από το δεύτερο μισό της δεκαετίας του 90. Ήταν πάνω σ' αυτή την πολύτιμη παρακαταθήκη που πάτησε η πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής για να αποδείξει την εγκληματική δράση της ναζιστικής οργάνωσης. Και βέβαια, στη διάρκεια της δίκης, η Εργατική Αλληλεγγύη ήταν εκεί, με την ίδια επιμονή και στοχοπροσήλωση που επέδειξε όλα αυτά τα χρόνια στην αντιφασιστική μάχη: παρούσα από την αρχή μέχρι το τέλος.

Αυτή είναι η διαφορά της με άλλα έντυπα. Και αυτός είναι ο λόγος που κάθε εργαζόμενη και εργαζόμενος, κάθε αγωνίστρια και αγωνιστής που δίνει μια μάχη, πρέπει να τη στηρίξει. Γιατί είναι μια εφημερίδα που στηρίζει τους αγώνες αταλάντευτα, από την αρχή μέχρι το τέλος!

Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόρος, πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι από αυτές τις εφημερίδες που έχουν στηρίξει τον αντιφασιστικό αγώνα με όλες τους τις δυνάμεις. Γιατί να μην την στηρίξουμε κι εμείς τώρα;

Παύλος Κατσιβέλης (Παυλέας), μέλος των JazzMatazz και συντελεστής της θεατρικής παράστασης «Με τις Μέλισσες ή με τους Λύκους;»

Η δημοσιότητα που γνώρισε η δίκη της Χρυσής Αυγής στο τέλος της ήταν αυτή που της αντιστοιχούσε. Αλλά για πεντέμισι χρόνια η δίκη διεξαγόταν χωρίς δημοσιότητα. Σε αυτό το σκοτάδι υπήρχε ένας εβδομαδιαίος φάρος που λέγεται "Εργατική Αλληλεγγύη". Δεν υπήρχε δικασίμος χωρίς την παρουσία συντάκτη της και τεύχος χωρίς τουλάχιστον μία σελίδα με αναλυτική ενημέρωση και σχόλια. Το σπήριγμα που προσέφερε στους συνηγόρους πολιτικής αγωγής και στο αντιφασιστικό κίνημα ήταν τεράστιο. Και η συνεισφορά της στην τελική νίκη αναμφισβήτητη.

Θα έφτανε αυτό και θα περίσσευε για να ζητήσω την ανταπόκριση όλων στην εξόρμησή της για οικονομική ενίσχυση. Αλλά είναι ολόκληρη η εφημερίδα. Γιατί γράφεται στο κίνημα και όχι στα γραφεία, γιατί είναι ένα παράθυρο στον κόσμο, ένα βλέμμα στην ιστορία, μία εικόνα από το μέλλον που με συνέπεια οικοδομεί. Την έχουμε ανάγκη γιατί είναι το megafono που μεταδίδει τους αγώνες μας και τους κάνει διεκδικήσεις κοινωνικού μετασχηματισμού. Μας έχει και αυτή, ας μην την αγνοήσουμε.

Κώστας Παπαδάκης, δικηγόρος, πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι η οπτική γωνία του εργαζόμενου λαού που αγωνίζεται για την αξιοπρέπεια του και την εργασία του, στο πλαίσιο της συντροφικής αλληλεγγύης που σφυρηλατείται στους μακροχρόνιους αγώνες του ενάντια στην ελληνική εκτρωματική μορφή του φασισμού και όχι μόνο σ' αυτήν, αλλά και στον ρατσισμό.

Η Εργατική Αλληλεγγύη εξετάζει με συνέπεια την πραγματική και πολλές φορές σκοτεινή πλευρά πίσω από την απατηλή εικόνα της κοινωνίας που επιλέγουν να παρουσιάσουν τα συστημικά ΜΜΕ. Από αυτή την εικόνα απουσιάζουν οι κοινωνικές διεκδικήσεις, η κρατική αυθαιρεσία και όλα όσα προβάλλει με μαχητικότητα αυτή η εφημερίδα.

Σε περίοδο πολύπλευρης κρίσης όπως η σημερινή, η ελληνική κοινωνία, που ιστορικά ολοκληρώθηκε αλλά και στηρίχθηκε από τους δικούς της πρόσφυγες και μετανάστες, χρειάζεται τη μαχητικότητα της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Προκόπης Παπαστράτης, ομ. Καθηγητής Πάντειο Πανεπιστήμιο

Τα τριαντάφυλλα κινδυνεύουν στους παγετούς της κλιματικής καταστροφής.

Είμαι συνδρομητρια της Εργατικής Αλληλεγγύης. Στην εφημερίδα αυτή, μαζί με σημαντικά πολιτικά κείμενα που προϋποθέτουν σοβαρή αναλυτική γνώση των θεμάτων, παρουσιάζεται η ανυπότακτη κοινωνία, οι αντιστάσεις των από κάτω και προβάλλεται συστηματικά η ανάγκη ενωτικής δράσης της Αριστεράς.

Η Ρόζα Λούξεμπουργκ είχε μιλήσει για το ψωμί και τα τριαντάφυλλα. Οι ελεύθεροι άνθρωποι δικαιούνται όχι μόνο τα προς το ζην αλλά και μια ζωή με αξιοπρέπεια. Σήμερα, τα τριαντάφυλλα κινδυνεύουν να χαθούν μέσα στους παγετούς της κλιματικής καταστροφής ενώ η επιβίωση του πλανήτη και των ανθρώπων διακυβεύεται.

Γεννιέται όμως και ένα τεράστιο κίνημα με πρωταγωνιστές/τριες τα νέα παιδιά, που συγκλονίζει τον κόσμο και διεκδικεί: «αλλαγή συστήματος και όχι του κλίματος!» Στην Ελλάδα δυναμώνουν κινήσεις, όπως η «Πρωτοβουλία Ενάντια στην Περιβαλλοντική Καταστροφή και την Κλιματική Αλλαγή» και κινήματα κατά των εξορύξεων υδρογονανθράκων και της καταστροφής της φύσης και της ζωής με την επέλαση των ανεμογεννητριών.

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι πάντα μέσα και δίπλα και σ' αυτούς τους αγώνες. Αξίζει να την ενισχύσουμε!

Ελένη Πορτάλιου, ομ. Καθηγήτρια Αρχιτεκτονική ΕΜΠ

Φωνές όπως της Εργατικής Αλληλεγγύης είναι περισσότερο από ποτέ απαραίτητες για τη διάδοση τεκμηριωμένων και ασυμβίβαστων πολιτικών ιδεών σε μια περίοδο που ωθούμαστε συστηματικά στην απάθεια, τη μετριοπαθεια, και την απομόνωση.

Η δέσμευση της Εργατικής Αλληλεγγύης να φτάνει σε κάθε γωνιά, σε όλο τον κόσμο που διψάει για δράση, από εμάς για εμάς, απο χέρι σε χέρι, για κάθε τι που απαιτεί την προσοχή μας την καθιστά ανεκτίμητη. Η επαναστατική αριστερά την έχει πιο πολύ ανάγκη από ποτέ καθώς η Εργατική Αλληλεγγύη δε διστάζει να μιλήσει για θέματα που η ρεφορμιστική αριστερά θεωρεί δευτερεύοντα: τα δικαιώματα των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ υποκειμένων, μεταξύ άλλων.

Η Εργατική Αλληλεγγύη αρθρώνει με θάρρος και διαύγεια τους τρόπους με τους οποίους τα θέματα φύλου και σεξουαλικότητας δεν είναι μια υποσημείωση, συχνά παραλείπόμενη, αλλά μια ακόμη σημαντική αποδόμηση της εξουσίας που αντανάκλα την πολυφωνία των κινήματων μας. Αξίζει τη στήριξή μας.

Ελίζα Γκορόγια, ακτιβίστρια για τα γυναικεία και ΛΟΑΤΚΙ+ δικαιώματα

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι μια εφημερίδα με δεκαετίες παρουσίας στο πλευρό των κινήματων των εργαζομένων, ντόπιων και ξένων.

Σε καιρούς κρίσης, περιστολής των κοινωνικών και πολιτικών κατακτήσεων του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα και διεθνώς, ολοκληρωτικής μετάλλαξης των αστικών δημοκρατιών, η εφημερίδα συνέβαλε αποφασιστικά στην προβολή και συζήτηση των κινητοποιήσεων νέων και εργαζομένων, των πρωτοβουλιών αλληλεγγύης, συντονισμού και οργάνωσης του αντιφασιστικού κινήματος, των πολιτικών πρωτοβουλιών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και πολλών ριζοσπαστικών φωνών αντικαπιταλιστικής κριτικής.

Η ενίσχυση της οικονομικής της ανεξαρτησίας σημαίνει ενίσχυση μιας σημαντικής προσπάθειας προβολής και οργάνωσης της συλλογικής γνώσης και εμπειρίας της εργατικής τάξης στην Ελλάδα.

Δημήτρης Κουσουρής, ιστορικός

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι ένα αξεπέραστο όπλο που έχουμε οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία στις πολλές και δύσκολες μάχες που δίνουμε καθημερινά για να σώσουμε ζωές ενάντια σε μια κυβέρνηση και ένα σύστημα που σπέρνουν την πανδημία και δολοφονούν.

Δίνει έμπνευση προβάλλοντας τους αγώνες της τάξης μας εδώ και διεθνώς. Δίνει επιχειρήματα κόντρα στα ψέματα των από πάνω. Δίνει αυτοπεποίθηση σε όποιον και όποια τη διαβάξει και τη διακινεί, γιατί συνδέει όλες τις μάχες και φέρνει τις ιδέες της ανατροπής ενάντια στην εκμετάλλευση και κάθε μορφή καταπίεσης.

Έχει κερδίσει την εκτίμηση των συναδέλφων με την πολύχρονη και συστηματική της παρέμβαση και ειδικά το τελευταίο διάστημα με την πανδημία παίζει κρίσιμο ρόλο για να οργανώσουμε και να κλιμακώσουμε την σύγκρουση με την κυβέρνηση, απαιτώντας μαζικές προσλήψεις, επίταξη της ιδιωτικής υγείας και άπλωμα του δικού μας ελέγχου στα νοσοκομεία, στήνοντας απεργιακές επιτροπές και συντονισμούς από τα κάτω. Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι η ντουντούκα μας! Να την ενισχύσουμε!

Κώστας Καταραχιάς, ακτινολόγος, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων νοσοκομείου Αγίου Σάββα

Το δρόμο τον δείχνουν τα Νοσοκομεία

Η κυβέρνηση επιβάλλει ξανά πανελλαδική καραντίνα λέγοντας ότι έτσι θα σταματήσει την εξάπλωση του κορονοϊού. Λέει ψέματα! Ξέρουμε ότι η πανδημία δεν είναι φυσικό φαινόμενο, η εξάπλωσή της είναι αποτέλεσμα των περικοπών στη δημόσια Υγεία, στα σχολεία, στα γηροκομεία, στις γειτονίες, σε όλες τις ανάγκες των εργατών.

Αυτές τις επιλογές του συστήματος και της κυβέρνησης Μητσοτάκη που το υπηρετεί πρέπει να τις σταματήσουμε. Να δυναμώσουμε την αντίσταση και τους αγώνες μας και όχι να υποταχτούμε στις κυβερνητικές μεθοδεύσεις που λένε: κλειστείτε στα σπίτια σας.

Το δρόμο τον δείχνουν τα Νοσοκομεία. Στις 12 Νοέμβρη, με πρωτοβουλία των σωματείων και επιτροπών αγώνα, οι εργαζόμενοι σε κάθε νοσοκομείο απεργούν 8-10πμ και συγκεντρώνονται στις πύλες απαιτώντας προσλήψεις, επίταξη των μεγάλων ιδιωτικών κλινικών, νοσοκομεία ανοιχτά για όλο τον κόσμο που έχει ανάγκη. Είμαστε μαζί τους! Σωματεία από όλους τους χώρους και κλάδους μαζί με την κίνηση «Στηρίζετε τους εργατές της Υγείας» μας καλούν να είμαστε στις πύλες των νοσοκομείων.

Δεν είναι απλά κίνηση συμπαράστασης, είναι δύναμη για την τάξη μας που όταν παλεύει όλη μαζί νικάει. Το δείξαμε στις 7 Οκτώβρη τσακίζοντας τους ναζίδες της Χρυσής Αυγής, στέλνουμε μήνυμα στις 12 Νοέμβρη ότι παλεύουμε μέχρι τη νίκη για να σώσουμε τις ζωές μας...

Διεκδικούμε από την ΑΔΕ-ΔΥ, τις Ομοσπονδίες, τα Εργατικά Κέντρα να προχωρήσουν σε πανεργατική απεργία. Και στις 17 Νοέμβρη, στην επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου κατεβαίνουμε όλοι και όλες στη μεγάλη πορεία για να βροντοφωνάξουμε ότι βαδίζουμε στο δρόμο του Νοέμβρη ξανά, ενάντια στην κυβέρνηση και το σύστημα της αρρώστιας και της ανεργίας.

**Σοσιαλιστικό
Εργατικό Κόμμα**

Το Βενιζέλειο δίνει τη μάχη με τον κορονοϊό και οι εργαζόμενοι δίνουν τις μάχες για να κρατήσουμε ανοιχτά τα νοσοκομεία ενάντια σε μια κυβέρνηση που δεν φρόντισε να καλύψει τα κενά σε εργαζόμενους, υποδομές και υλικά.

Το κλίμα αγανάκτησης στο νοσοκομείο θυμίζει τις ημέρες της κυβέρνησης Σαμαρά και αναμένεται να κλιμακωθεί τις επόμενες μέρες με τις κινητοποιήσεις για την ενίσχυση της δημόσιας Υγείας! Θα προχωρήσουμε σε συγκέντρωση το πρωί της 12 Νοέμβρη και κάνουμε την προσπάθεια να αναζωογονήσουμε τις συνελεύσεις μας στο νοσοκομείο.

**Μύρων Μαρκάκης, Βενιζέλειο
Νοσοκομείο, Ηράκλειο Κρήτης**

Στις 12 Νοέμβρη δίνεται η ευκαιρία για μεγάλη κινητοποίηση στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ιωαννίνων που θα βάλει το σκαλοπάτι για κλιμάκωση με νέα απεργία. Τη χρειαζόμαστε. Μαζί μας θα έχουμε το Εργατικό Κέντρο που καλεί στη συγκέντρωση όπως επίσης και τους φοιτητές/τριες της Ιατρικής που θα συμμετέχουν με απόφαση του συλλόγου τους.

Η κατάσταση στο νοσοκομείο είναι δραματική. Ανοίγουν άρον άρον κλινικές Λοιμοδών και τελικά καταλήγουν όλες οι ειδικότητες, από τους νευρολόγους μέχρι τους γαστρεντερολόγους, να εφημερεύουν σε κλινικές covid. Όλες οι ειδικότητες πέφτουν πάνω σε μια νόσο, κλείνουν οι άλλες κλινικές, έχει διαλυθεί τελείως η πρωτοβάθμια Υγεία και δημιουργείται πρόβλημα στο τι γίνεται με τις άλλες ασθένειες. Δεν εξαλείφθηκαν τα καρδιακά, οι καρκίνοι και όλες οι άλλες ασθένειες.

Όλο αυτό γίνεται γιατί δεν υπάρχουν αρκετοί εργαζόμενοι, υλικά και μηχανήματα για να τα καλύψουν όλα. Και παρόλα αυτά η κυβέρνηση δεν κάνει προσλήψεις, ούτε παίρνει μέτρα για να καλύψει τις ανάγκες στην Υγεία. Αντ'

Μπορούμε να νικήσουμε

Η κυβέρνηση και το Υπουργείο Υγείας είναι με την πλάτη στον τοίχο. Είναι επικίνδυνοι, είναι εγκληματίες, αλλά είναι κι αδύναμοι. Το παράδειγμα με τις πρόσφατες κινητοποιήσεις στο νοσοκομείο Αγ. Σάββας αυτό δείχνει. Κατεβήκαμε σε συγκεντρώσεις στο προαύλιο για να απαιτήσουμε μέτρα προστασίας απέναντι στη ραγδαία αύξηση των κρουσμάτων. Η διοίκηση προσπάθησε να μας σταματήσει αλλά δεν της πέρασε. Εκεί που η αντίσταση δυναμώνει, η κυβέρνηση υποχωρεί για να προλάβει έναν μεγαλύτερο ξεσηκωμό. Η οργή μέσα στα νοσοκομεία είναι τεράστια.

Η κυβέρνηση δεν έχει κάνει τίποτα για να ενισχύσει τη δημόσια Υγεία και πάει σε καραντίνα, ένα άχρηστο κι αντιδραστικό μέτρο που δεν έχει να προσφέρει τίποτα επί της ουσίας. Το καταλαβαίνει μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας πλέον. Η μόνη πραγματική ασπίδα για την κοινωνία είναι αυτή που διεκδικούμε οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων: Προσλήψεις στο ΕΣΥ.

Κλιμακώνουμε το απεργιακό μας πρόγραμμα με την ημέρα δράσης στις 12 Νοέμβρη, όπου σε δεκάδες νοσοκομεία οι εργαζόμενοι και οι συμπαραστάτες τους θα συναντηθούν στις πύλες και θα συνεχίσουμε. Οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων θα είμαστε παρόντες και παρούσες στην πορεία του Πολυτεχνείου, αντιμετωπίζοντάς την απεργιακά, σαν μέρα του εργατικού κινήματος, κόντρα στις γελοιότητες περί απαγόρευσής της. Και θα κλιμακώσουμε αμέσως μετά, με μια μεγάλη πανυγειονομική απεργία προκειμένου να αναγκάσουμε σε άτακτη υποχώρηση την κυβέρνηση. Δεν έχει να προσφέρει τίποτα. Μόνο οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων και οι αγώνες τους μαζί με όλη την εργατική τάξη μπορούν να σώσουν ζωές.

Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος Συλλόγου Εργαζομένων νοσ. Αγ.Σάββας

Την Πέμπτη 12/11, στο πλαίσιο της μέρας δράσης που καλεί η ΠΟΕΔΗΝ μετά από πρόταση του Συντονιστικού Νοσοκομείων, καλούμε σε συγκέντρωση στην πύλη του νοσοκομείου Αγ. Όλγα στις 12μ.εσ.

Η κατάσταση στο νοσοκομείο έχει ξεφύγει. Τουλάχιστον 30 εργαζόμενοι έχουν κολλήσει τον κορονοϊό. Προφανώς έχει συμβάλει σε αυτό η μεταφορά της κλινικής covid στη Β' Παθολογική που σημαίνει ότι περνάνε όλα τα περιστατικά μέσα από τον κεντρικό ιστό του νοσοκομείου. Αλλά το βασικό είναι ότι δεν κάνουν τεστ covid στο προσωπικό, ούτε καν ράπιντ, για να δουν τα κρούσματα, να τα απομονώσουν και να σταματήσουν την εξάπλωση. Δεν μπαίνουν σε αυτή τη διαδικασία γιατί δεν υπάρχουν αρκετοί εργαζόμενοι και φοβούνται ότι αν το κάνουν και βγουν σε καραντίνα αυτοί που πρέπει, δεν θα μπορεί να δουλέψει το νοσοκομείο. Φτάνουμε στο σημείο που όταν κάποιος συμπληρώσει μια εβδομάδα καραντίνας και δεν έχει συμπτώματα γυρνάει στη δουλειά χωρίς να του γίνεται τεστ. Αυτό δεν είναι διαχείριση με βάση τα επιστημονικά κριτήρια

που μας λέει ο Μητσοτάκης, αλλά με βάση τα οικονομικά κριτήρια των μη προσλήψεων.

Οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων στον Αγ. Σάββα που είχαν παρόμοια έξαρση κρουσμάτων, μας έδειξαν το δρόμο και θα συμμετέχουμε κι εμείς στη μέρα δράσης που θα γίνει στις 12 Νοέμβρη. Για την οργάνωση της έχουμε ήδη κάνει εξορμήσεις στο νοσοκομείο και θα συνεχίσουμε και τις επόμενες ημέρες προκειμένου να έχει επιτυχία η κινητοποίηση.

**Μιχάλης Βερβέρης
εργαζόμενος νοσοκομείο Αγ. Όλγα**

7/4, Συγκέντρωση στο Αγ. Όλγα

Το νοσοκομείο της Ικαρίας ταλανίζεται χρόνια από μεγάλες ελλείψεις που όσο πάνε χειροτερεύουν. Πλέον έχουμε μείνει με μόνο έναν παθολόγο, έναν αναισθησιολόγο κι άλλες μονήρεις ειδικότητες. Χρειαζόμαστε άμεσα προσωπικό.

Παρότι δεν δεχόμαστε την πίεση των νοσοκομείων της Αττικής ή της Θεσσαλονίκης όσον αφορά τα κρούσματα κορονοϊού, είναι πολύ μεγάλη η προσέλευση για τα τεστ. Και στα ΤΕΠ εργάζεται μόλις ένας συνάδελφος! Αν κολλήσει covid θα μπλοκάρει όλη τη διαδικασία. Στις 12 Νοέμβρη θα συμμετέχουμε κι εμείς στην πανελλαδική μέρα δράσης των εργαζομένων στα νοσοκομεία, με συγκέντρωση στο προαύλιο στις 10πμ, για να απαιτήσουμε άμεσες μαζικές προσλήψεις και χρηματοδότηση στην Υγεία.

**Σωτήρης Δρούλιας
πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων νοσοκομείου Ικαρίας**

15/10, Απεργία στη Υγεία

**Λουίζα Γκίκα
γιατρός Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο
Ιωαννίνων**

12 ΝΟΕΜΒΡΗ Όλοι στις πύλες των Νοσοκομείων

Στηρίξτε τους εργάτες της Υγείας

Οργή και αγανάκτηση προκάλεσε το διάγγελμα του Μητσοτάκη. Το lockdown είναι η ανοιχτή ομολογία αποτυχίας, της ταξικής και καταστροφικής πολιτικής της κυβέρνησης. Είναι χαρακτηριστικό του πανικού της, ότι μέσα σε ελάχιστες μέρες προχώρησε σε μια σειρά από διαφορετικά μέτρα. Έξι μήνες τώρα δεν έκανε τίποτα!

Οι επιλογές της δεν κρύβουν απλά ανικανότητα, αλλά ταξική μεροληψία και καταστροφή.

Δεν σήμανε συναγερμό, να ρίξει λεφτά για να θωρακίσει την δημόσια Υγεία και να προσλάβει με έκτακτες διαδικασίες, τις χιλιάδες προσωπικού που είχε ανάγκη το ΕΣΥ, ακόμα και πριν την πανδημία. Δεν οργάνωσε ενισχύοντας με προσωπικό και δομές την πρωτοβάθμια περίθαλψη υγείας, που έκανε συντρίμια, με απανωτά λουκέτα και μαζικές απολύσεις, η προηγούμενη κυβέρνηση της ΝΔ και ο θρασυτάτος Α. Γεωργιάδης.

Δεν έκανε καμιά σοβαρή προσπάθεια να φτάσει ούτε τον αριθμό των ΜΕΘ που απαιτούνται, από τα οργανογράμματα των νοσοκομείων που οι ίδιοι έχουν θεσπίσει. Καμία επίταξη του ιδιωτικού τομέα Υγείας, αντίθετα προμοδότησε, με τις αποφάσεις της, ακόμα μεγαλύτερη κερδοσκοπία των αφεντικών των ιδιωτικών κλινικών.

Στα σχολεία αύξησε τον αριθμό των μαθητών στα τμήματα, δεν πρόσθεσε ούτε μία νέα αίθουσα, καμία πρόσληψη μόνιμου εκπαιδευτικού. Στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς ούτε προσλήψεις, ούτε οχήματα, μόνο φιλέτα στους ιδιώτες. Κανένα μέτρο στα εργοστάσια και στις υπηρεσίες που δεν έχουν δυνατότητα τηλεργασίας. Αντί για συνεχή και προληπτικά δωρεάν τεστ και μέσα προστασίας, τα έκανε με το σταγονόμετρο και χωρίς στρατηγική πρόληψης και ιχνηλάτισης.

Αντίθετα μπόλικη δόση ατομική ευθύνης αλλά και κούνημα δακτύλου για τις κριτικές απέναντι στους «ειδικούς» επιστήμονές τους. Ενώ στα μεγάλα αφεντικά του τουρισμού, στους τραπεζίτες, στους μεγαλοκαναλάρχες, στους κλινικάρχες δίνεται πακτωλός χρημάτων, θυσιάζοντας τους εργαζόμενους στην ανεργία, την φτώχεια και την πανδημία.

Τα αφεντικά συνεχίζουν να παίρνουν τα λεφτά, ενώ οι εργαζόμενοι φορτώνονται μειώσεις στο μηνιαίο, μαζικές απολύσεις, μεγαλύτερη φτώχεια, ελαστικές σχέσεις εργασίας, ιδιωτικοποιήσεις και τον κίνδυνο να κολλήσουν covid19 στην εργασία τους ή μετακινούμενοι προς και από αυτή.

Μπορούμε να σταματήσουμε αυτή την αντεργατική επίθεση. Οι αγώνες μας μπορούν να μας σώσουν, από την πανδημία και από την οικονομική ανέχεια. Οι εργαζόμενοι/ες στα δημόσια νοσοκομεία στις 12 Νοέμβρη, με στάση εργασίας 8 με 10πμ, ξεσηκώνονται πανελλαδικά στις πύλες των νοσοκομείων. Έδωσαν και δίνουν με αυτοθυσία τη μάχη της πανδημίας και τώρα διεκδικούν τα αυτονόητα: ενίσχυση της δημόσιας Υγείας με προσλήψεις και μονιμοποιήσεις προσωπικού και αύξηση της χρηματοδότησης των νοσοκομείων. Ο αγώνας τους είναι αγώνας για την ζωή και την υγεία κάθε εργαζόμενου και εργαζόμενης, κάθε συνταξιούχου, των παιδιών μας.

Γι' αυτό στεκόμαστε στο πλευρό τους. Όλοι και όλες στις 12 Νοέμβρη, να ξεσηκωθούν στο πλευρό των εργαζόμενων της υγείας, συμμετέχοντας μαζικά στις συγκεντρώσεις στις πύλες των νοσοκομείων. Καλούμε όλα τα συνδικάτα, τους συλλόγους, κάθε συλλογικότητα του κόσμου στις γειτονιές που έχει ανάγκη το τοπικό του νοσοκομείο να στηρίξουμε αυτόν τον αγώνα.

**Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης
Καμπάνια Support Health Workers**

Σε μέρα δράσης με στάσεις εργασίας και συγκεντρώσεις στις πύλες των νοσοκομείων κατεβαίνουν οι υγειονομικοί στις 12 Νοέμβρη, διεκδικώντας άμεσα μέτρα ενίσχυσης της δημόσιας Υγείας. Την ίδια ώρα οι ελλείψεις στα νοσοκομεία και η εγκληματική κυβερνητική πολιτική οδηγούν σε δραματικές καταστάσεις. Τα ημερήσια κρούσματα μετριούνται σε χιλιάδες, οι διαθέσιμες κλίνες ΜΕΘ εξαντλούνται και ο αριθμός των νεκρών μεγαλώνει. Η κυβέρνηση επιμένει να προτιμάει το λοκντάουν και τις απαγορεύσεις, από τα άμεσα αναγκαία μέτρα που διεκδικούν οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων και θα βοηθούσαν το ΕΣΥ να ανασάνει. Η κινητοποίηση της 12ης Νοέμβρη, ξεκίνησε σαν πρωτοβουλία των σωματείων και των εργαζόμενων που συσπειρώνονται στο Συντονιστικό Νοσοκομείων και υιοθετήθηκε από τις συνδικαλιστικές ομοσπονδίες του κλάδου, την ΠΟΕΔΗΝ και την ΟΕΝΓΕ. Η Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ που συνεδρίασε τη Δευτέρα 9/11 αποφάσισε μεταξύ άλλων τη στήριξη της μέρας δράσης.

12 Νοέμβρη - Συγκεντρώσεις στις πύλες των νοσοκομείων

Αγ.Σάββας 8πμ
ΓΝΑ Γεννηματάς 8:30πμ
Παίδων Αγλ. Κυριακού 8πμ
Αγ. Όλγα 12μμεσ
Αττικό 7πμ
Σωτηρία 8.30πμ
Γενικό Κρατικό Νίκαιας 8πμ
Αμαλία Φλέμινγκ 9πμ
Ασκληπιείο 8:30πμ
Ελπίς 8:30πμ

Αλεξάνδρα 8πμ, θα συμμετέχουν και τα νοσ.
Έλενα και Ιπποκράτειο
Δρομοκαΐτειο 8πμ
Λαϊκό 8πμ
Κ.Υ. Ν.Ιωνίας 9πμ
Ιπποκράτειο Θεσ/νίκης 8πμ
ΨΝΘ 8πμ
Πανεπιστημιακό
Νοσοκομείο Ιωαννίνων 9πμ

Πανεπιστημιακό
Νοσοκομείο Πάτρας 8:30πμ
Αγ.Αντρέας 8πμ
Βενιζέλειο 8πμ
ΠΑΓΝΗ 8πμ
Νοσοκομείο Ικαρίας 10πμ
Νοσοκομείο Βόλου 7πμ
Νοσοκομείο Χανίων 7πμ

Ημέρα δράσης Όλοι στις 12 Νοέμβρη είναι η πρώτη απεργιακή κινητοποίηση μετά την εξαγγελία του δεύτερου λοκντάουν από την κυβέρνηση. Στο πρώτο λοκντάουν κατεβήκαμε σε μια πολύ επιτυχημένη κινητοποίηση στις 7 Απρίλη, με τον κόσμο των νοσοκομείων να βγαίνει στις πύλες και δεκάδες να συμπαραστέκονται απ' έξω. Από τότε έχουμε καταφέρει πάρα πολ-

λά. Επιβάλλαμε μια σειρά από στοιχειώδη μέτρα που λέγανε ότι δεν χρειάζεται να ληφθούν και καθορίσαμε τη συζήτηση για το αν το λοκντάουν μπορεί να μας σώσει από την εξάπλωση της πανδημίας. Ολοένα και περισσότερος κόσμος αμφισβητεί το αν ένα μέτρο όπως η καραντίνα μπορεί να σώσει την κατάσταση.

Χρειάζεται να ληφθούν άλλα μέτρα, άμεσα κι επιτακτικά. Δηλαδή μαζικές προσλήψεις, μονιμοποιήσεις κι άμεση χρηματοδότηση των νοσοκομείων. Χρειάζονται άμεσα να προσληφθούν τουλάχιστον 15.000 νέοι εργαζόμενοι στο ΕΣΥ. Χρειάζεται επίταξη του ιδιωτικού τομέα. Αυτό σημαίνει να επιταχθούν όλα τα ιδιωτικά νοσηλευτήρια, όλες οι ΜΕΘ και οι κλίνες, χωρίς αποζημίωση στους κλινικάρχες. Αν η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι έχουμε πόλεμο και ζητάει από τους εργαζόμενους να δουλεύουν 24 ώρες, τουλάχιστον θα πρέπει να επιτάξει την ιδιωτική Υγεία για να έχουμε τα κρεβάτια που χρειάζονται. Μαζικά δωρεάν τεστ στον πληθυσμό και μέτρα βελτίωσης των συνθηκών εργασίας, μετακίνησης και διαβίωσης της εργατικής τάξης. Αυτό σημαίνει προσλήψεις στα ΜΜΜ για αύξηση των δρομολογίων, στα σχολεία για μικρότερες τάξεις, στην καθαριότητα κλπ. Χρειάζεται επίταξη των ξενοδοχείων για να μείνουν οι άστεγοι, οι πρόσφυγες και οι μετανάστες, ακόμα και οι εργαζόμενοι/ες που κολλάν τον ιό και δεν μπορούν να απομονωθούν στο σπίτι τους.

Αν δεν γίνουν αυτά, καμία καραντίνα δε θα

λύσει το πρόβλημα.

Ξεκινήσαμε λίγοι να μιλάμε για αυτά και πλέον όλο και περισσότεροι συσπειρώνονται γύρω από αυτές τις διεκδικήσεις. Το Συντονιστικό Νοσοκομείων έπαιξε καθοριστικό ρόλο. Για να συσπειρώσουμε τους συναδέλφους, να γίνουν επιτροπές αγώνα και συνελεύσεις, να συζητήσουμε όλα αυτά τα ζητήματα και να πιέσουμε για να κηρυχθούν και να οργανώσουμε το μπαράζ απεργιακών κινητοποιήσεων που έχουμε κάνει από την αρχή της πανδημίας.

Έχουμε μπροστά μας τον επόμενο σταθμό στις 12 Νοέμβρη που μπορεί να είναι η αρχή ενός ξεσηκωμού ενάντια στην κυβέρνηση του θανάτου. Εκείνη την ημέρα χρειάζεται να είμαστε όλοι οι εργαζόμενοι/ες των νοσοκομείων στις πύλες αλλά όχι μόνο. Θέλουμε τους εργαζόμενους/ες από τους γύρω χώρους και γειτονιές του κάθε νοσοκομείου να βρεθούν μαζί μας στις πύλες.

Και όλοι μαζί να συνεχίσουμε στην πορεία του Πολυτεχνείου στις 17 Νοέμβρη και στην απεργία που κήρυξε το ΕΚΑ στις 26 Νοέμβρη.

Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΔΣ Σωματείο Εργαζομένων ΓΝΑ Γεννηματάς

Η απεργία στις 12 Νοέμβρη είναι ένας μεγάλος σταθμός στη μάχη που δίνουμε. Οι συνάδελφοι/ισσες, παρά τις δυσκολίες που βάζει η κατάσταση της πανδημίας, ετοιμάζονται να δώσουν το παρών στις πύλες.

Στον Αγ. Σάββα το κάναμε και την περασμένη εβδομάδα επανειλημμένα, όταν τα κρούσματα σε προσωπικό κι ασθενείς απογειώθηκαν κι αναγκάσαμε τη διοίκηση και το υπουργείο να πάρει μέτρα όπως τεστ στο προσωπικό και απολυμάνσεις. Δεν αρκούν. Το σύνολο της Υγείας χρειάζεται ενίσχυση σε προσωπικό, υλικά και δομές. Χρειάζεται και οι γειτονιές να βρίσκονται στις κινητοποιήσεις έξω από τα νοσοκομεία. Η πανδημία έχει δείξει τον ταξικό της χαρακτήρα. Ο κόσμος που κολλάει είναι ο κόσμος που στοιβάζεται σε άθλιους χώρους εργασίας. Η κυβέρνηση το μόνο που κάνει είναι καταστολή. Αυτό είναι η καραντίνα και θέλει σπάσιμο. Θέλουμε όλους τους εργαζόμενους στο πλευρό των υγειονομικών, αρχίζοντας από τη μέρα δράσης στις 12 Νοέμβρη. Η κινητοποίηση εκείνης της ημέρας χρειάζεται να αγκαλιαστεί από τον κόσμο των γειτονιών. Αν η κυβέρνηση το μόνο που ξέρει να κάνει είναι η προπαγάνδα περί ατομικής ευθύνης και η καταστολή, εμείς απαντάμε συλλογικά ξεκαθαρίζοντας τους ότι δεν είμαστε αναλώσιμοι.

Κατερίνα Πατρικίου,
γραμματέας Συλλόγου
Εργαζομένων
νοσοκομείο Αγ.Σάββας

Σε ημέρα απεργιακού ξεσηκωμού εξελίσσεται η 26η Νοέμβρη, καθώς 24ωρη απεργία αποφάσισαν τα Εργατικά Κέντρα Αθήνας, Πειραιά και Λαυρίου - Αν. Αττικής, μια σειρά Εργατικά Κέντρα σε όλη τη χώρα, ενώ πανεργατικά χαρακτηριστικά δίνει η απόφαση και της Ε.Ε της ΑΔΕΔΥ να κηρύξει απεργία την ίδια ημέρα. Τη συμμετοχή τους στην απεργία έχουν ανακοινώσει ήδη μια σειρά Ομοσπονδίες του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα.

“Δεν είναι δυνατόν την ίδια ώρα που η κυβέρνηση ανακοινώνει lock down, την ίδια στιγμή να επιμένει να καταθέσει νομοσχέδιο για την κατάργηση του 8ώρου! Στις κρίσιμες συνθήκες που διανύουμε καλούμε τα σωματεία μέλη μας και όλους τους εργαζόμενους της Αθήνας να δώσουν τη μάχη για την επιτυχία της απεργίας. Παλεύουμε για άμεσα μέτρα προστασίας της υγείας του λαού” ση-μειώνει η ανακοίνωση του ΕΚΑ.

Κύρια αιχμή της απεργίας στις 26 Νοέμβρη είναι το αντεργατικό νομοσχέδιο – έκτρωμα που ετοιμάζεται να κατεβάσει ο Βρούτσης. Μεταξύ άλλων στη νέα επίθεση

Εμπρός για πανεργατική απεργία 26 Νοέμβρη

του Υπουργείου Εργασίας περιλαμβάνεται η επίσημη κατάργηση του 8ωρου και της αργίας της Κυριακής. Το νομοσχέδιο αναφέρει ότι οι επιχειρήσεις θα μπορούν να απασχολούν εργαζομένους ως 10 ώρες ημερησίως χωρίς πρόσθετη αμοιβή “εφόσον εντός του ίδιου 6μήνου εξοφλούν τις ώρες με αντίστοιχη μείωση ωρών ή ρεπό ή ημέρες άδειας”. Με λίγα λόγια νομοθετούνται οι απλήρωτες υπερωρίες και το α λα καρτ ωράριο με αντάλλαγμα κάποια ρεπό, ενώ όσον αφορά την Κυριακάτικη αργία διευρύνεται η λίστα των επιχειρήσεων που μπορούν να δουλεύουν τη συγκεκριμένη ημέρα.

Ταυτόχρονα συμπεριλαμβάνεται η επισφράγιση και η επέκταση μιας σειράς αντισυνδικαλιστικών μέτρων που έχουν μπει σε προηγούμενα νομοσχέδια, όπως η ηλεκτρονική ψηφοφορία για την απόφαση απεργίας

με απαρτία πάνω του 50%, η αύξηση του προσωπικού ασφαλείας στο 40%, αλλά και η απαγόρευση των καταλήψεων χώρων δουλειάς και εισόδων καθώς και της απεργιακής φρουράς ως “άσκηση ψυχολογικής βίας”.

Είναι προφανές ότι η κυβέρνηση χρησιμοποιεί το λοκντάουν που η ίδια επέβαλε για να ικανοποιήσει τις φαντασιώσεις που έχουν τα αφεντικά τουλάχιστον τέσσερις δεκαετίες. Ακόμα όμως κι αν αποφάσισε καραντίνα και περιορισμούς, δεν καταφέρνει να σταματήσει τους αγώνες. Η πανεργατική απεργία στις 26/11 θα είναι η κορύφωση ενός αγωνιστικού μπαράζ που ξεδιπλώνεται όλο τον Νοέμβρη ξεκινώντας από τις κινητοποιήσεις των νοσοκομειακών στις 12/11, συνεχίζοντας με το σπάσιμο της απαγόρευσης και την Πορεία του Πολυτεχνείου στις 17/11 και στο ενδιάμεσο περιλαμβάνει μια σειρά δράσεις που

αποφάσισαν τα συνδικάτα προκειμένου να αναδείξουν τα ζητήματα των συνθηκών στους εργασιακούς χώρους και τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς.

Η πανεργατική απεργία μπορεί να ενώσει όλες τις μάχες. Τη μάχη ενάντια στα αντισυνδικαλιστικά κι αντεργατικά μέτρα του Βρούτση, με τον αγώνα για άμεσα μέτρα ενίσχυσης της δημόσιας Υγείας με προσλήψεις και χρηματοδότηση στα νοσοκομεία. Την κόντρα με τις ηλίθιες απαγορεύσεις του Χαρδαλιά και την αυθαιρεσία των μπάτσων του Χρυσόχοϊδη, με τις διεκδικήσεις εκπαιδευτικών και μαθητών για σχολεία με περισσότερους εκπαιδευτικούς και μικρότερες τάξεις. Τα αιτήματα των καλλιτεχνών, των εργαζόμενων στον επισιτισμό και όλων των κλάδων που παλεύουν για μέτρα σωτηρίας απέναντι στις συνέπειες της καραντίνας, με τους μετανάστες, τους πρόσφυγες και το αντιρατσιστικό κίνημα που παλεύει για χαρτιά, στέγη και κλείσιμο των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Μια απεργία που θα τα βάλει συνολικά με την κυβέρνηση και την πολιτική της.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Οι εργαζόμενοι στον Επισιτισμό – Τουρισμό είναι από αυτούς που πλήρωσαν και συνεχίζουν να πληρώνουν ακριβά την πολιτική της κυβέρνησης απέναντι στην πανδημία. Με το νέο λοκντάουν στην εστίαση και την πλήρη απουσία ουσιαστικών μέτρων προστασίας από τον κορονοϊό, τα πράγματα γίνονται ακόμα χειρότερα. Οι αγώνες των εργαζόμενων του κλάδου χρειάζεται τώρα να κλιμακωθούν κι όχι να μπουκνουν σε καραντίνα. Γι αυτό ήταν λάθος της Ομοσπονδίας ΠΟΕΕΤ να αναβάλλει την απεργία στο Επισιτισμό – Τουρισμό στις 10 Νοέμβρη και να “σε-βαστεί” το λοκντάουν.

Μιλάμε για ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της εργατικής τάξης με πάνω από 600 χιλιάδες εργαζόμενους πανελλαδικά. Σε αυτό τον αριθμό προστίθενται χιλιάδες ανασφάλιστοι και ευέλικτοι εργαζόμενοι, που δεν “φαίνονται” και που σε όλο αυτό το διάστημα δεν έχουν πάρει ούτε ένα ευρώ από επιδόματα. Οι εποχικοί στον Επισιτισμό, που δούλεψαν

Ώρα για κοινή απεργία σε Τουρισμό-Επισιτισμό...

σεζόν για πολύ λίγο και στις δυσκολότερες συνθήκες, δεν μπήκαν στο επίδομα στήριξης τον Οκτώβρη.

Τα μαγαζιά “take away” θα συνεχίσουν να δουλεύουν με τους ψήστες, τα ταμεία και τους διανομείς σε εντατικοποίηση. Περισσότερες παραγγελίες, λιγότεροι εργαζόμενοι, εξαντλητικά ωράρια και απλήρωτες υπερωρίες. Η παράταση της αναστολής των συμβάσεων γίνεται ευκαιρία για να βγαίνει η δουλειά με λιγότερους εργαζόμενους και οι υπόλοιποι, όσοι είναι ασφαλισμένοι και με σταθερή σύμβαση, να παίρνουν επίδομα ψίχουλα.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, μπορεί να αποφεύγεται ο συνωστισμός στα τραπέζια, αλλά δεν ισχύει το ίδιο για τους εργαζόμενους. Σε πιο εντατικοποιημένες συνθήκες ερ-

γασίας είναι ακόμα πιο δύσκολο να δίνεται προσοχή στα πρωτόκολλα υγιεινής, στο να τηρούνται αποστάσεις, στο πλύσιμο των χεριών, στη σωστή χρήση μάσκας και στην απολύμανση των χώρων. Πόσες ώρες να αντέξουν οι ψήστες και οι μάγειρες πάνω από τη φωτιά φορώντας μάσκα (και πόσες τους δίνουν για να αλλάζουν τακτικά);

Η καλύτερη πρόληψη είναι η πρόσληψη και όσο αφορά στον Επισιτισμό. Περισσότεροι εργαζόμενοι, μικρότερα ωράρια, προσωπικό καθαρισμού για να απολυμαίνει τακτικά, επαρκή ατομικά μέσα προστασίας. Αυτά θα έπρεπε να είναι τα μέτρα που παίρνει η κυβέρνηση, αντί να νομιμοποιεί το 10ωρο και τις απλήρωτες υπερωρίες.

...και στα Σουπερμάρκετ

Με την επιβολή λοκντάουν στο λιανικό εμπόριο και στην εστίαση, πέφτει ακόμα μεγαλύτερο βάρος σε κομμάτια εργαζομένων, όπως στα σούπερ μάρκετ και στους διανομείς με δίκυκλο. Είναι οι εργαζόμενοι που έπαιζαν στα σποτ της κυβέρνησης στην πρώτη καραντίνα ως οι “ήρωες” της πρώτης γραμμής μαζί με τους γιατρούς. Πίσω από την υποκρισία, κρύβονται οι ευθύνες της κυβέρνησης για την εκτόξευση στους ρυθμούς εργασίας και την επικίνδυνη έκθεση εργαζόμενων στον κορονοϊό, ενώ οι εργοδότες ανενόχλητα πλουτίζουν εις βάρος τους.

Το ηλεκτρονικό εμπόριο γιγαντώθηκε, αλλά γιγαντώθηκαν και τα διαχρονικά προβλήματα των εργαζόμενων με δίκυκλο, σε κούριερ, ντελίβερι και εξωτερικές εργασίες. Ενδεικτικό ότι την περίοδο της πανδημίας, η τρομερή εντατικοποίηση σήμανε δεκάδες θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα στους διανομείς. Αυξήθηκε η δουλειά, αλλά δεν έγιναν προσλήψεις, ενώ παρά την τεράστια κερδοφορία, τα αφεντικά του κλάδου προχώρησαν σε επιθέσεις στις συλλογικές συμβάσεις, μισθούς και δικαιώματα σε πολλές εταιρίες. Επιθέσεις που βρήκαν αντιστάσεις με τις κινητοποιήσεις που έγιναν σε χώρους δουλειάς και την μοτοπορεία στις 8 Οκτώβρη.

Δεκάδες είναι καθημερινά οι καταγγελίες για την ασυδοσία των ερ-

γοδοτών και στα σούπερ μάρκετ. Την επιβεβαίωση κρουσμάτων σε σούπερ μάρκετ σε Ν.Χαλκηδόνα, Μαρούσι, Θεσσαλονίκη και Πάτρα δεν ακολούθησε καμιά ιχνηλάτηση από υγειονομικό φορέα. Παρά τα κέρδη, αντί για προσλήψεις, η πολυεθνική ΑΒ Βασιλόπουλος προχώρησε σε μαζικές απολύσεις στα κεντρικά γραφεία της και ετοιμάζει περισσότερες στην οικονομική διεύθυνση και σε διοικητικό προσωπικό.

“Η ραγδαία αύξηση των κρουσμάτων στα σούπερ μάρκετ, η εφαρμογή υγειονομικών πρωτόκολλων κατά το δοκούν από την εργοδοσία και τα ελλιπή μέτρα προστασίας συνοδεύονται με μια άνευ προηγουμένου επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων. Κόψιμο ρεπό, υπερωριακή απασχόληση, αλλαγή βαρδιών, μετακινήσεις από κατάσταση σε κατάσταση συνθέτουν την παράνοια που ζουν χιλιάδες εργαζόμενοι στα σούπερ μάρκετ. Έτσι αντιμετωπίζει η εργοδοσία την απουσία συναδέλφων λόγω καραντίνας καθώς και την αναμενόμενη αύξηση του όγκου εργασίας”, σημειώνει ο **Σύλλογος Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας**.

Είναι καιρός για κοινή απεργιακή κλιμάκωση όλων των εργαζόμενων στον επισιτισμό-τουρισμό και στο εμπόριο.

Μάνος Νικολάου

Υγειονομική βόμβα το λιμάνι της COSCO

“Τα επιβεβαιωμένα κρούσματα COVID-19 σε συνάδελφους εργαζόμενους στο λιμάνι πόσο μάλλον τα πολλά περισσότερα που πιθανόν αποσιωπούνται για να μη στραπατσαριστεί το «κοινωνικό πρόσωπο» των “COSCO”-ΣΕΠ - Dport, επιβάλλουν την άμεση λήψη επιπλέον ουσιαστικών μέτρων για την προστασία της υγείας των εργαζομένων... Το λιμάνι του Πειραιά αποτελεί «υγειονομική βόμβα»... Οι εργαζόμενοι στα πλοία εργάζονται χωρίς να έχει γίνει καμία απολύμανση... Κανείς υγειονομικός έλεγχος δεν γίνεται στα πληρώματα των πλοίων. Με καταγγελίες εργαζομένων επιβεβαιώνεται ότι η απολύμανση των γεφυρών, των ανυψωτικών μηχανημάτων και των ιταλικών είναι ελλιπής...”

Αυτά καταγγέλλει με ανακοίνωσή του το σωματείο των λιμενεργατών **ΕΝΕΔΕΠ** για το τι συμβαίνει στους προβλήτες της Cosco και απαιτεί ανάμεσα σε άλλα: “Τώρα να πραγματοποιηθούν δωρεάν επαναλαμβανόμενα μαζικά διαγνωστικά τεστ σε όλους τους εργαζόμενους στο λιμάνι. Με ευθύνη του κράτους και των COSCO-DPORT να υπάρχει συνεχής προμήθεια προϊόντων για απολύμανση με πιστοποίηση. Οι ευπαθείς ομάδες εδώ και τώρα να προστατευτούν και να είναι εκτός εργασίας χωρίς να έχουν καμία απώλεια εισοδήματος... Να ισχύσουν τα μέτρα καραντίνας σε όσους έχουν έρθει σε επαφή με επιβεβαιωμένο κρούσμα... Να μετατραπούν όλες οι 16αρηδες, σε θέσεις πλήρους απασχόλησης. Να δοθεί το επίδομα των ΒΑΕ κι έκτατο επίδομα ανθυγιεινής εργασίας. Να σταματήσει η εργοδοσία τις άδειες άνευ αποδοχών.. Στελέχωση των δομών Υγείας, των Νοσοκομείων, με προσλήψεις μόνιμου προσωπικού... Επίταξη της Ιδιωτικής Υγείας εδώ και τώρα”.

Η πάλη για τον Σοσιαλισμό απάντηση στην πολλαπλή κρίση του συστήματος

Με μεγάλη επιτυχία έγιναν την Κυριακή 8/11 οι τέσσερις συζητήσεις που διοργάνωσε διαδικτυακά το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, στα πλαίσια του μονοήμερου «Η πολλαπλή κρίση του καπιταλισμού είναι απειλή για την ζωή μας -Παλεύουμε για τον Σοσιαλισμό». Ένα μονοήμερο, αφιερωμένο στην αγαπημένη μας συντρόφισσα Γεωργία Κόφφα, που χάσαμε μόλις δύο μέρες πριν αλλά θα μας συντροφεύει για πάντα στις ιδέες και στους αγώνες για ένα καλύτερο κόσμο.

Παρά το γεγονός ότι η εκδήλωση δεν πραγματοποιήθηκε στο Θέατρο Τριανόν όπως ήταν αρχικά προγραμματισμένο λόγω της καραντίνας, πάνω από 430 αγωνιστές-τριες συμμετείχαν στη συζήτηση μέσω του zoom ενώ η παρακολούθηση ήταν δυνατή και από πολλούς περισσότερους στο facebook όπου το βίντεο έχει καταγράψει 7,5 προβολές. (μπορείτε να δείτε τις συζητήσεις εδώ: <https://tinyurl.com/y6jz7ary>). Συμμετείχαν σύντροφοι και συντρόφισσες από δεκάδες γειτονίες της Αθήνας, του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης, την Ξάνθη, τα Γιάννενα, τον Βόλο, την Πάτρα, τα Χανιά, το Ηράκλειο, το Κιλκίς, την Άρτα, την Ικαρία, την Μυτιλήνη, την Λάρισα καθώς και από πόλεις στο εξωτερικό, στην Κύπρο, την Ισπανία, τις ΗΠΑ, την Σουηδία, την Γερμανία, την Βρετανία, εργαζόμενοι-ες από όλα τα σημεία αιχμής των αγώνων, από τα νοσοκομεία, την εκπαίδευση, τον επισιτισμό, τους δήμους, τα camps, τον πολιτισμό, φοιτητές και μαθητές, άνεργοι και συνταξιούχοι, μέλη των κοινοτήτων Καμερούν, Πακιστάν, Μπαγκλαντές κ.α - 30 από τους οποίους πήραν το λόγο και στη συζήτηση.

Συλλογικά

Συλλογικές παρακολουθήσεις έγιναν σε 23 σημεία στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις. Στο κέντρο της Αθήνας, φοιτητές του ΣΕΚ, μέλη της ΚΕΕΡΦΑ και μετανάστριες καθαρίστριες στο Δήμο Αθήνας που πρόσφατα κέρδισαν με τον αγώνα τους το δικαίωμα τους στην δουλειά, παρακολούθησαν από κοινού το μονοήμερο -με δύο από τις τελευταίες να παίρνουν την κάρτα μέλους του ΣΕΚ. «Είμαστε εδώ οι φοιτητές και παρακολουθούμε την συζήτηση μαζί με τις απολυμένες καθαρίστριες και αυτό είναι ενδεικτικό του τι σημαίνει στην πράξη η ενότητα της νεολαίας με την εργατική τάξη» τόνισε στην παρέμβασή της η **Μαρία Καστελιώτη**, φοιτήτρια Φιλοσοφικής.

Την πρώτη συζήτηση με θέμα «Πανδημία – “συνωμοσία” ή κρίση του καπιταλισμού» άνοιξαν ο **Γιώργος Ράγκος**, χημικός και η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός και μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων Νοσοκομείου Γεννηματάς στην Αθήνα. Ο μεν πρώτος ανέλυσε τους λόγους για τους οποίους οι πανδημίες είναι ενδημικές στο καπιταλιστικό σύστημα, η δε δεύτερη το πως η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρα-

7/11, Εξόρμηση στη λαϊκή αγορά στο Περιστερί που καλούσε τον κόσμο στο μονοήμερο του ΣΕΚ.

τίας, δρώντας εγκληματικά άφησε εδώ και 8 μήνες απροστάτευτο το ΕΣΥ και τα νοσοκομεία χωρίς προσωπικό και εξοπλισμό για να αντιμετωπίσουν το δολοφονικό δεύτερο κύμα της πανδημίας. Ανάμεσα στους ομιλητές που πήραν τον λόγο ήταν ο **Γιάννης Κούτρας** από το ΔΣ του Συλλόγου Εργαζομένων Ιπποκρατείου και της ΕΝΙΘ που περιέγραψε τη σκληρή μάχη που δίνουν οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία της Θεσσαλονίκης για να κρατήσουν τα νοσοκομεία ανοιχτά, με τους εργαζόμενους να μπαίνουν ο ένας μετά τον άλλο σε καραντίνα και τις κλινικές να μένουν χωρίς προσωπικό – καλώντας στην απεργιακή κινητοποίηση στην πύλη του νοσοκομείου στις 12/11.

Ο **Βασίλης Κουκαλάς**, ηθοποιός, μίλησε για τις μάχες των εργατών της τέχνης να κρατήσουν τον πολιτισμό και τις δουλειές τους ζωντανές ενώ ο **Σεραφείμ Ρίζος**, δημοτικός σύμβουλος στα Χανιά και εκπαιδευτικός στην ΠΕ μίλησε για την παράλογη και καταστροφική πολιτική της κυβέρνησης στα σχολεία αναφερόμενος στην «πανηγυρική πανωλεθρία» της Κεραμέως και την αποτυχημένη της απόπειρα να κάνει εκλογές στα υπηρεσιακά συμβούλια κόντρα στους εργαζόμενους, με τη συμμετοχή να κυμαίνεται τελικά στο 3%.

Η **Μαρία Ζαχαρία**, γ.γ. του Εργατικού Κέντρου Πειραιά ενημέρωσε ότι πέρα από το ΕΚΑ έχει πάρει απόφαση και το ΕΚΠ για απεργία στις 26 Νοέμβρη, αναφέροντας ότι σε μια σειρά από χώρους εργασίας τα υγειονομικά πρωτόκολλα είτε δεν τηρούνται είτε έχουν βγει κατά παραγγελία των εργοδοτών, κάνοντας λόγο για «υγειονομικές βόμβες» όπως αυτές που ανέδειξε το σωματείο των εργαζομένων για την Cosco στον Πειραιά. «Ο ιός είναι υπαρκτός, η αντιμετώπιση της κυβέρνησης ταξική, βρίσκει ευκαιρία για να περάσει όλες τις νεοφιλελεύθερες επιθέσεις της - και γι' αυτό και η

απεργία στις 26/11 είναι μια πρώτη απάντηση» τόνισε.

Ο **Κώστας Πολύδωρος** μέλος ΔΣ στο σωματείο εργαζομένων ιδιωτικών κλινικών Αθήνας τόνισε ότι είναι άμεση και ζωτική ανάγκη να προχωρήσει σήμερα η επίταξη των ιδιωτικών κλινικών και η κρατικοποίησή τους. Ενώ ο **Νίκος Σμπαρούνης**, συγκοινωνιολόγος, εργαζόμενος στο ΜΕΤΡΟ ανέφερε ότι «μια αξιοπρεπής συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση προϋποθέτει εφεδρείες που κινητοποιούνται σε έκτακτες καταστάσεις όπως η πανδημία. Υπήρχαν δειγματοληπτικά τέτοιες συνθήκες το 2005, 2007» τόνισε, αναδεικνύοντας την καταστροφή που έχουν φέρει οι μνημονιακές πολιτικές που συνεχίζει η ΝΔ.

«Μισό εκατομμύριο εργαζόμενοι δουλεύουν στον επισιτισμό και η οργή είναι τεράστια, για την κοροϊδία που μας έριξε η κυβέρνηση και η εργοδοσία το καλοκαίρι, γιατί υπάρχουν εργαζόμενοι που είναι για πολλούς μήνες χωρίς καθόλου εισόδημα. Έχουμε να οργανώσουμε τη μαζική συμμετοχή στις 17 Νοέμβρη και στις 26 Νοέμβρη στην απεργία που καλούν τα εργατικά κέντρα» είπε ο **Βασίλης Μυρσινιάς** εργαζόμενος στον επισιτισμό. Μιλώντας για τις πολιτικές μάχες που είναι μπροστά, η **Αφροδίτη Φράγκου** τόνισε πως είναι ανάγκη να ενισχυθεί και να απλωθεί σε όλα τα σωματεία ο αγώνας για δικαιοσύνη στον Ζακ που ξεκινάει στα δικαστήρια πατώντας πάνω στα βήματα που οδήγησαν στη νίκη ενάντια στην Χ.Α.

Τη συζήτηση, με θέμα «Η Αριστερά μετά τις αμερικάνικες εκλογές» άνοιξαν ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** από την Εργατική Αλληλεγγύη και ο **Ιάννης Δελατόλας** από το Marx21 στις ΗΠΑ και μπορείτε να τις διαβάσετε ολόκληρες στις σελίδες 10-11 αυτού του φύλλου. «Η ήττα του Τραμπ είναι μεγάλη ανακούφιση. Δεν κέρδισε ο Μπάιντεν, έχασε ο Τραμπ. Και έχασε

γιατί είχε απέναντί του ένα μεγάλο κίνημα στις ΗΠΑ και παντού. Είναι μεγάλη ανακούφιση για ένα ακόμη λόγο, γιατί έδωσε το μήνυμα στους Μπολσονάρο και στους Ορμπάν ότι ήρθε η ώρα να κάνουν παντού πίσω» τόνισε ο **Άγγελος Σπανόπουλος**, από το ΔΣ του Σωματείου Τουριστικών Συνοδών στην παρέμβασή του στη συζήτηση.

Διεθνείς

Διεθνείς παρεμβάσεις έγιναν στο μονοήμερο από τον **Ντίνο Αγιομαμπίτη** από την Εργατική Δημοκρατία στην Κύπρο, τον **Χοσάμ ελ Χαμαλάουι** από τους Επαναστάτες Σοσιαλιστές στην Αίγυπτο και τον **Ντενίζ Γκουντγκόρεν** από το DSiP στην Τουρκία, στην διεθνιστική αντιπολεμική συζήτηση που έγινε με θέμα «Ο ιμπεριαλισμός σήμερα και η ελληνοτουρκική κρίση» που είχε κεντρικό ομιλητή τον Πάνο Γκαργκάνα. Ενώ ο **Baba Aye**, από τον Σύνδεσμο Σοσιαλιστών Εργατών και Νεολαίας και το CORE («Συμμαχία για την Επανάσταση») έστειλε χαιρετισμό από την εξεγερμένη Νιγηρία στη συζήτηση με θέμα «Πάλη ενάντια στην κυβέρνηση ΝΔ, Πάλη για τον Σοσιαλισμό» που έκλεισε το μονοήμερο με εισήγηση της **Μαρίας Στύλλου**.

«Η δύναμη του λαού είναι μεγαλύτερη από τη δύναμη της εξουσίας» έλεγε το πλακάτ μιας διαδηλώτριας στη Νιγηρία. Είναι εντυπωσιακό ότι 103 χρόνια μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση την επέτειο της οποίας γιορτάζουμε σήμερα -και 47 χρόνια από το Πολυτεχνείο που έρχεται και θα το γιορτάσουμε είτε το θέλουν είτε όχι- ακούγεται ξανά αυτό το σύνθημα στους δρόμους και καθορίζει τις εξελίξεις σε όλο τον κόσμο» είπε στην αρχή της ομιλίας της η Μαρία Στύλλου, τονίζοντας ότι ο εργατικός έλεγχος και το μεταβατικό πρόγραμμα της εργατικής τάξης είναι η μόνη άμεση διέξοδος απέναντι στην απειλή της πολλαπλής κρίσης του συστήματος.

«Εξαιρετικές ομιλίες, οι οποίες μας βοήθησαν πολύ στο να δούμε τη μεγαλύτερη εικόνα της κατάστασης, πέρα απ' αυτή που βιώνουμε καθημερινά στη χώρα μας» μας είπε ο **Ηρακλής Καλογερόπουλος**, δάσκαλος μουσικής, που παρακολούθησε το μονοήμερο. «Στην Κυψέλη είχαμε μαζί μας και τον σύντροφό Καταραχιά, ο οποίος περιέγραψε την κατάσταση στο νοσοκομείο του Αγ. Σάββα και το πώς συνεχίζουμε με τη μεγάλη μάχη στις 12 Νοέμβρη, όπου θα απεργήσουμε έξω στις πύλες των νοσοκομείων, για να απαιτήσουμε λεφτά και μόνιμες προσλήψεις για τα νοσοκομεία τώρα» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Βίκυ Βρακά**, φοιτήτρια Κοινωνικής Εργασίας στο ΕΛΜΕΠΑ, στην Κρήτη. «Η Μαρία Στύλλου μας έδωσε τεράστια έμπνευση να συνεχίσουμε να παλεύουμε ενάντια στο σύστημα που μας θέλει κλεισμένους και φιμωμένους στα σπίτια μας. Σε καραντίνα να μπει ο Μητσοτάκης και η παρέα του, όχι οι αγώνες μας».

Γιώργος Πίπτας

Μαζί με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες

Μαζί με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες θα διαδηλώσει η ΚΕΕΡΦΑ στην πορεία του Πολυτεχνείου. Κόντρα στις απαγορεύσεις και την τρομοκρατία της κυβέρνησης, η Κίνηση σε συντονισμό με επιτροπές προσφύγων και κοινότητες μεταναστών απευθύνει κάλεσμα για μαζική συμμετοχή στις 17 Νοέμβρη, στις 2μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος.

«Ζητάμε δικαιώματα, θέλουμε άσυλο, χαρτιά, στέγη, δουλειά», μας είπαν οι **Αλί Χασίν** και **Σατζάτ Μόφρετζ**, από την Επιτροπή Ιρακινών Προσφύγων. «Δεν θέλουμε να μας βγάλουν από τα σπίτια που μένουμε. Να μην μείνουν οικογένειες στο δρόμο, να μη χάσουν τα πάντα. Θέλουμε να έχουμε ΑΜΚΑ για να έχουμε περιθαλψη. Θέλουμε τα παιδιά μας να πάνε σχολείο. Θέλουμε να σταματήσουν οι απελάσεις. Η κατάσταση για μας είναι πολύ δύσκολη, ειδικά με την πανδημία. Πολλές οικογένειες με μωρά παιδιά τρώνε από το δρόμο, δεν έχουν καμιά οικονομική βοήθεια. Θα είμαστε στην πορεία του Πολυτεχνείου. Έχουμε πανό, θα γράψουμε ανακοίνωση, θα καλέσουμε όλους τους Ιρακινούς πρόσφυγες να έρθουν. Θέλουμε να ζήσουμε μαζί σας, σαν άνθρωποι».

«Φέτος διαδηλώνουμε στην πορεία τιμής στην εξέγερση του Πολυτεχνείου μετά από μεγάλες νίκες του κινήματος», αναφέρει η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ. «Έχουμε κάθε λόγο να πανηγυρίζουμε γιατί στείλαμε τους ναζί της Χρυσής Αυγής στη φυλακή! Χαιρόμαστε για την ήττα του Τραμπ στις ΗΠΑ, μια ήττα του ρατσισμού, του σεξισμού, της ισλαμοφοβίας, μια ήττα που την έκανε δυνατή η δυναμική εμφάνιση του κινήματος Black Lives Matter! Ο Μπάιντεν δεν πρόκειται να φέρει αλλαγές και για αυτό παντού κλιμακώουμε ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή...»

Συνεχίζουμε για να μετατρέψουμε την καταδίκη της Χρυσής Αυγής σε ήττα των ρατσιστικών πολιτικών της

κυβέρνησης και της ΕΕ που πνίγουν πρόσφυγες στο Αιγαίο και στον Έβρο, φυλακίζουν και αποκλείουν κατατρεγμένους πρόσφυγες σε Αμυδαλέζες και Μόριες ή Καρα Τεπέ.

Οι εξεγέρσεις και η αντίσταση απλώνεται στη μία χώρα μετά την άλλη! Στη Νιγηρία η νεολαία ξεσηκώθηκε ενάντια στη σφαγή διαδηλωτών στο Λάγκος και το Ιράκ συγκλονίζεται από μεγάλες διαδηλώσεις. Τα «Πολυτεχνεία» της γενιάς μας απλώνονται και οι πρόσφυγες που έρχονται εδώ κουβαλάνε αυτές τις εμπειρίες. Είναι καλοδεχούμενοι! Είναι ώρα να απαιτήσουμε να ανοίξουν τα κλειστά ξενοδοχεία ώστε να βρουν στέγη άστεγοι, πρόσφυγες και Ρομά. Να βρουν δουλειά οι άνεργοι εργαζόμενοι. Να μπει τέλος στο εξευτελισμό και την εξαθλίωση των προσφύγων στα καμπ στο όνομα της ρατσιστικής πολιτικής της κυβέρνησης που καταδιώκει τους πρόσφυγες στιγματίζοντάς τους ως «εισβολείς και πράκτορες του Ερντογάν».

Να απαιτήσουμε άσυλο, χαρτιά και στέγη για όλους. Να κλείσουν τα στρατόπεδα προσφύγων, να ανοίξουν τα σύνορα και οι πόλεις, να μπει τέλος στον αποκλεισμό στα νησιά. Να σταματήσει η εξοντωτική πολιτική κατά των δικαιωμάτων των μεταναστών, με τις καθυστερήσεις στη χορήγηση και ανανέωση αδειών και στη χορήγηση ιθαγένειας. Όλοι και όλες στην πορεία του Πολυτεχνείου, μαζί με τις κοινότητες μεταναστών και τους πρόσφυγες, στην Πλατεία Κλαυθμώνος στις 2μμ!».

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ

Στο κενό θα πέσουν οι απειλές Χρυσοχοϊδη-Πέτσα για απαγόρευση της πορείας του Πολυτεχνείου. Την ίδια μέρα που ο υπουργός ΠΡΟ.ΠΟ και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος ανακοίνωναν ότι ο εορτασμός «δεν θα γίνει», ο Σύνδεσμος Φυλακισθέντων Εξορισθέντων Αντιστασιακών 1967-1974 που παραδοσιακά ηγείται της μεγάλης διαδήλωσης στην αμερικάνικη πρεσβεία, κάλεσε στις φετινές εκδηλώσεις τιμής της εξέγερσης και την πορεία. Με τον ίδιο τρόπο υποδέχτηκαν τις δηλώσεις τους συνδικάτα, φοιτητικοί σύλλογοι (βλέπε δίσπλα) και οργανώσεις της αριστεράς, καλέσματα που αναμένεται να πολλαπλασιαστούν τις επόμενες μέρες.

«47 χρόνια μετά την εξέγερση του Νοέμβρη του 1973, ο αγώνας για «Ψωμί - Παιδεία - Ελευθερία» συνεχίζεται», αναφέρει η ανακοίνωση του **ΣΦΕΑ**. Και συνεχίζει: Το Δ.Σ. του Συνδέσμου, στη συνεδρίασή του στις 4/11/2020, αποφάσισε ομόφωνα: «Καλεί το λαό και τη νεολαία να πάρει μέρος στις εκδηλώσεις τιμής για την 47η επέτειο από την εξέγερση του Πολυτεχνείου τον Νοέμβρη του 1973 και στην πορεία στην αμερικάνικη πρεσβεία».

Συμμετοχή στην πορεία του Πολυτεχνείου αποφάσισε και το **Εργατικό Κέντρο Αθήνας**. Ο εορτασμός εντάσσεται στο απεργιακό πρόγραμμα του Εργατικού Κέντρου με κορύφωση την 24ωρη απεργία στις 26 Νοέμβρη ενάντια σε όλες τις κυβερνητικές επιθέσεις με πρόσχημα την πανδημία. Το ΕΚΑ απαιτεί ουσιαστικά μέτρα για την προστασία της υγείας, των μισθών, όλων των δικαιωμάτων των εργαζόμενων καθώς και ουσιαστική μέριμνα για τους ανέργους.

Ακολούθησε η Εκτελεστική Επιτροπή της **ΑΔΕΔΥ** που επίσης αποφάσισε συμμετοχή στην πορεία του Πολυτεχνείου, ενώ κήρυξε και 24ωρη απεργία στις 26 Νοέμβρη μαζί με το ΕΚΑ με αντίστοιχα αιτήματα. Αντί για πάγωμα των αγώνων, η αντίσταση στις απαγορεύσεις και όλες τις επιθέσεις της κυβέρνησης γίνεται πανεργατική και κλιμακώνεται.

Τα καλέσματά τους ανοίγουν το δρόμο για αντίστοιχες αποφάσεις από όλα τα συνδικάτα. Ήδη ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης**, το **Συντονιστικό Νοσοκομείων**, αγωνιστές και αγωνίστριες από μια σειρά χώρους και κλάδους διακινούν ψήφισμα σε Σωματεία και Ομοσπονδίες που καλεί στον εορτασμό του Πολυτεχνείου διεκδικώντας να το υιοθετήσουν.

«Η πορεία του Πολυτεχνείου θα γίνει και θα είναι ντάλα μεσημέρι!»

Αυτό είναι το μήνυμα και της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** στις απαγορεύσεις Χρυσοχοϊδη-Πέτσα. Όπως αναφέρει η ανακοίνωση της Κεντρικής Συντονιστικής Επιτροπής του μετώπου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς με τίτλο «Όλες και όλοι στον τριήμερο γιορτασμό και την πορεία του Πολυτεχνείου, Πλατεία Κλαυθμώνος, 2μμ. Στην καραντίνα η κυβέρνηση, όχι οι κατακτήσεις και οι διεκδικήσεις μας!».

«Σχετικά με τις δηλώσεις Πέτσα - Χρυσοχοϊδη ότι η κυβέρνηση της ΝΔ θα απαγορεύσει την πορεία του Πολυτεχνείου δηλώνουμε ότι η πορεία του Πολυτεχνείου

θα γίνει και θα είναι ντάλα μεσημέρι!

Η άθλια κυβέρνηση Μητσοτάκη που με την εγκληματική της πολιτική άφησε τον λαό έκθετο στην πανδημία, καθώς μήνες τώρα δεν προχώρησε σε μαζικές προσλήψεις ούτε πήρε κανένα μέτρο προστασίας για τους εργαζόμενους και τον κόσμο στα νοσοκομεία, στα σχολεία, στις συγκοινωνίες, στις κοινωνικές δομές... Η άθλια κυβέρνηση Μητσοτάκη που αξιοποιεί την πανδημία για να πάρει βαριά αντιλαϊκά μέτρα με το αντεργατικό τερατούργημα, τους πλειστηριασμούς, την εκπαίδευση, θέλει να απαγορεύσει τις αντιστάσεις και πρώτα απ' όλα την πορεία του Πολυτεχνείου!

Δεν θα περάσουν! Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** καλεί τα συνδικάτα, τις μαζικές οργανώσεις του εργατικού

κινήματος και της νεολαίας, όλες τις μαχόμενες δυνάμεις της Αριστεράς, να αγνοήσουμε τις κυβερνητικές απειλές και να πραγματοποιήσουμε κανονικά τον τριήμερο γιορτασμό και την πορεία στην αμερικάνικη πρεσβεία! Η τρομοκρατία δεν θα περάσει, του λαού η πάλη θα την σπάσει. Το Πολυτεχνείο ζει στους αγώνες του σήμερα!».

Είχε προηγηθεί το κάλεσμα του ΣΕΚ που ανέφερε ανάμεσα σε άλλα: «Σαράντα επτά Νοέμβρηδες μετά, το Πολυτεχνείο είναι εδώ και φοβίζει την κυβέρνηση της ΝΔ και την άρχουσα τάξη. Το φετινό τριήμερο του γιορτασμού της εξέγερσης είναι το σημείο συνάντησης όλων των ποταμιών της αντίστασης στις επιθέσεις που καταστρέφουν τις ζωές εκατοντάδων χιλιάδων εργαζόμενων, ενάντια στην κυβέρνηση της πανδημίας, του εθνικισμού και του ρατσισμού».

Ακολούθησε κοινή ανακοίνωση δώδεκα οργανώσεων της Αριστεράς (**ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΕΕΚ, ΕΚΚΕ, ΚΚΕ (μ-λ), Κόκκινο Νήμα, Κρίση και Κριτική, ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, νΚΑ, Ξεκίνημα, ΟΚΔΕ, ΟΚΔΕ Σπάρτακος, ΣΕΚ**) που τόνιζε: «Την ίδια στιγμή που η κυβέρνηση της ΝΔ κλιμακώνει, εν μέσω πανδημίας, την επίθεση στους εργαζόμενους και τη νεολαία με το κατάπτυστο νομοσχέδιο για τα εργασιακά, τους πλειστηριασμούς, την επίθεση στην εκπαίδευση, την αναβίωση του «σπουδαστικού» της ασφάλειας με ειδικό αστυνομικό σώμα στα πανεπιστήμια και τη συνεχή καταστολή, θέλει να απαγορεύσει τον εορτασμό της εξέγερσης του Πολυτεχνείου και την πορεία στην αμερικάνικη πρεσβεία, κλιμακώνοντας την κατασταλτική και αντιδημοκρατική επέλαση...»

Το μαχόμενο εργατικό κίνημα, αγωνιζόμενο για τη ζωή, ενάντια στη θανατοπολιτική της κυβέρνησης, ξέρει να αγωνίζεται και συγχρόνως να προστατεύει και να προστατεύεται από τον κορονοϊό. Το αποδείξαμε και στο γιορτασμό της Πρωτομαγιάς. Τα ατομικά μέτρα αυτοπροστασίας και της προστασίας του διπλανού μας, της μάσκας και των αποστάσεων είναι αυτονόητα. Μαζί με τα εμβληματικά συνθήματα του Πολυτεχνείου του 1973 «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία», υψώνουμε στην πρώτη γραμμή το αίτημα για Υγεία για όλο το λαό».

Όλες οι δυνάμεις του κινήματος και της Αριστεράς χρειάζεται να βγουν ανοιχτά ενάντια στην κυβερνητική απαγόρευση και να καλέσουν στην πορεία του Πολυτεχνείου.

Λένα Βερδέ

Με τη νεολαία μπροστά

Τον εορτασμό του Πολυτεχνείου και την μεγάλη διαδήλωση κανείς δεν μπορεί να τα σταματήσει. Η κυβέρνηση νομίζει πως με την τρομοκρατία, την καταστολή και τις απαγορεύσεις θα βάλει φρένο στους αγώνες των εργατών και της νεολαίας. Είναι γελασμένη αν νομίζει πως θα τα καταφέρει.

Κρατάνε για μήνες κλειστές τις σχολές, στην ουσία από τον περασμένο Μάρτη. Δεν γίνονται μαθήματα, η τηλεεκπαίδευση καταρρέει. Δεν θέλουν να δώσουν λεφτά για να ανοίξουν οι σχολές με όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας, αλλά μιλάνε για αστυνομία μέσα στα πανεπιστήμια, για face control με κάρτες για την είσοδο των φοιτητών και άλλα αντιδραστικά μέτρα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι κρατάνε τις σχολές κλειστές γιατί φοβούνται την Αριστερά, τη ριζοσπαστικοποίηση της νεολαίας, τις συλλογικές διαδικασίες και τις συνελεύσεις.

Οι απαγορεύσεις δεν θα περάσουν. Ακόμα και μέσα σε αυτές τις συνθήκες, καραντίνας και περιορισμών, η νεολαία αντιστέκεται και προσπαθεί να βρεί τους τρόπους να οργανωθεί. Ήδη έχουν γίνει σε αρκετές σχολές προσπάθειες για μαζέματα και συνελεύσεις. Από την Θεσσαλονίκη που βρίσκονται σε κινητοποίηση διαρκείας οι φοιτητές στις Εστίες και ήδη καλούν στην διαδήλωση του Πολυτεχνείου μέχρι τα Γιάννενα που έγινε συνέλευση του φοιτητικού συλλόγου Ιατρικής και πήρε απόφαση για συμμετοχή στην συγκέντρωση στην πύλη του πανεπιστημιακού νοσοκομείου την Πέμπτη στις 12 Νοέμβρη, ενώ καλεί και στην διαδήλωση του Πολυτεχνείου. Αντίστοιχες προσπάθειες γίνονται στον Βόλο, με καλέσματα για συνελεύσεις στην Αρχιτεκτονική και στους Ηλεκτρολόγους Υπολογιστών.

Στην Αθήνα προσανατολίζονται αρκετοί φοιτητικοί σύλλογοι να καλέσουν μέσω διοικητικών συμβουλίων στην διαδήλωση του Πολυτεχνείου. Γίνονται προσπάθειες για συνελεύσεις και μαζέματα, όλο το προηγούμενο διάστημα σε σχολές του ΠΑΔΑ, στην Φιλοσοφική, στο Μαθηματικό και σε σχολές του ΕΜΠ. Ήδη απόφαση έχει πάρει ο φοιτητικός σύλλογος των Μεταλλειολόγων και θα ακολουθήσουν και άλλοι, για συγκέντρωση στις 17 Νοέμβρη στη 1μη το μεσημέρι στο ΕΜΠ και στις 2μη στην πλατεία Κλαυθμώνος. Συνεχίζουμε αυτή την προσπάθεια και διεκδικούμε όλες οι δυνάμεις μέσα στις σχολές να καλέσουν στην διαδήλωση. Η διαδήλωση του Πολυτεχνείου θα γίνει και η νεολαία θα βρίσκεται στην πρώτη γραμμή.

ΣΕΚ στις Σχολές

Ούτε μια βδομάδα δεν χρειάστηκε ο Χρυσοχοΐδης για να ανταποκριθεί στα χυδαία καλέσματα του Μπογδάνου για απαγόρευση της πορείας του Πολυτεχνείου. Έτσι την περασμένη Παρασκευή βγήκαν μαζί με τον κυβερνητικό εκπρόσωπο Πέτσα στα κανάλια για να μας ανακοινώσουν ότι ο τριήμερος εορτασμός της εξέγερσης δεν θα γίνει.

Το πρόσχημα είναι, τι άλλο, η πανδημία. «Το 2020 τις μέρες που μας ενώνουν, δεν τις γιορτάσαμε μαζί. Δεν γιορτάσαμε 25η Μαρτίου, Πάσχα, 28η Οκτωβρίου. Το Πολυτεχνείο δεν μπορεί να αποτελέσει εξαίρεση. Να το γιορτάσουμε συμβολικά, με κατάνυξη και σεβασμό, όπως και τις άλλες επετείους. Και ας δώσουν τα Μέσα, όλα τα Μέσα, περισσότερη φωνή σε όσους επιζητούν την έκφραση για την ημέρα της επετείου», δήλωσε ο Χρυσοχοΐδης.

Τι να πρωτοπεί κανείς για αυτή την τοποθέτηση! Πρώτα από όλα κάποιος πρέπει να ενημερώσει τον υπουργό ότι το Πολυτεχνείο δεν είναι χριστιανική εορτή για να την τιμάμε με κατάνυξη και θρησκευτική ευλάβεια. Δεύτερον, ότι μόνο ως κακόγουστο αστείο ηχεί ότι τα ακριβοπληρωμένα από τις λί-

Κόντρα στα αίσχη του Χρυσοχοΐδη

στες Πέτσα Μέσα Ενημέρωσης θα δώσουν φωνή σε οποιονδήποτε άλλο εκτός από τον ίδιο και τους ομοίους του, που κάθε χρόνο προσπαθούν να μας πείσουν ότι όλοι περάσαν από το Πολυτεχνείο. Η 17 Νοέμβρη δεν ανήκει στις μέρες “που μας ενώνουν”, όχι πως υπάρχει και καμία τέτοια μέρα δηλαδή.

Εγκληματική

Τελευταίο και σημαντικότερο, ότι την επέτειο της εξέγερσης δεν την οργανώνει καμιά κυβέρνηση για να μπορεί να αποφασίζει πότε και αν θα μας την επιτρέψει. Την επέτειο του Πολυτεχνείου την οργανώνει το κίνημα, οι εργάτες και η νεολαία, και αυτοί είναι οι μόνοι υπεύθυνοι για τη διεξαγωγή της με όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας. Έτσι κι αλλιώς είναι και οι μόνοι που έχουν κάθε λόγο να τα τηρήσουν. Είναι οι ίδιοι που παλεύουν για να σώσουν ζωές, δουλειές, μισθούς

και δικαιώματα, ενάντια στη δική της εγκληματική διαχείριση της πανδημίας με λοκντάουν, πρόστιμα, απαγορεύσεις, ρατσισμό, καταστολή και μπόλικη ατομική ευθύνη.

Ό, τι και να λέει ο Χρυσοχοΐδης ή ο Πέτσας, το τελευταίο πράγμα που ενδιαφέρει την κυβέρνησή τους είναι η δημόσια υγεία. Αυτό που την ενδιαφέρει είναι να βάλει στο ψυγείο τους αγώνες των εργατών και της νεολαίας που απαιτούν ουσιαστικά μέτρα προστασίας από την οικονομική και υγειονομική κρίση και βάζουν στο στόχαστρο την πολιτική της. Θα ήθελε πολύ το Πολυτεχνείο, μια διαδήλωση που πάντα παίρνει αντικυβερνητικά χαρακτηριστικά, να γιορταστεί “συμβολικά” για να αποφύγει τη σύγκρουση που έρχεται. Δεν κατάφερε την Άνοιξη να βάλει ταφόπλακα στους αγώνες, δεν θα το καταφέρει ούτε και τώρα.

και στο συστηματικό κουκούλωμα

Ατιμωρησία της αστυνομικής βίας, σπημένες καταθέσεις μπάτσων, επίσημη απόκρυψη ή και δικαιολόγηση της βίας, των αυθαιρεσιών και του ρατσισμού των αστυνομικών οργάνων. Αυτά είναι κάποια από τα βασικά συμπεράσματα της Επιτροπής για τη διερεύνηση της αστυνομικής βίας που είχε συσταθεί τον Νοέμβρη του 2019 υπό τον καθηγητή Συνταγματικού Δικαίου Νίκο Αλιβιζάτο. Δεν είναι να απορεί κανείς που ο Χρυσοχοΐδης κρατούσε το πόρισμα στο συρτάρι του από τις αρχές του περασμένου Μάη όταν του παραδόθηκε.

Συγκεκριμένα το πόρισμα, που κατατέθηκε στη Βουλή μόλις την περασμένη βδομάδα, μιλά για:

«• Απροθυμία των ανακριτικών οργάνων της ΕΛΑΣ να συνεργασθούν με τον Συνήγορο του Πολίτη. Επισημαίνεται ιδίως η μη λήψη καταθέσεων από κρίσιμους μάρτυρες, η μη υποβολή καίριων ερωτήσεων και η παράλειψη της εξέτασης των ιατρών που επιλήφθηκαν των υποθέσεων.

• Μεροληψία των ανακριτικών αστυνομικών οργάνων, η οποία εκδηλώνεται με την κατά σύστημα αποδοχή εντυπωσιακά «όμοιων» καταθέσεων από τους εμπλεκόμενους αστυνομικούς και την απόδοση πολύ μεγαλύτερης βαρύτητας στις μαρτυρικές καταθέσεις των τελευταίων, σε σύγκριση με τις καταθέσεις πολιτών, χωρίς αυτό να δικαιολογείται.

• Συστηματική καθυστέρηση στην υποβολή εγγράφων που ζητεί ο ΣτΠ.

• Μη συμμόρφωση προς τα πορίσματα του ΣτΠ, με αποτέλεσμα να αναπέμπονται υποθέσεις στην ΕΛΑΣ για περαιτέρω έρευνα. Έτσι, επί των 20 υποθέσεων που μελετήθηκαν από τα μέλη της Επιτροπής μας, υπήρξαν 10 αναπομπές. Ακόμη ενδεικτικότερα, δεύτερη αναπομπή σημειώθηκε σε 5 περιπτώσεις, δηλαδή στο 25% του συνόλου.

• Πλημμελής αιτιολογία των αποφάσεων των πειθαρχικών οργάνων της ΕΛΑΣ, ιδίως στο πεδίο της έρευνας του ρατσιστικού κινήτρου».

Και καταλήγει: «η σημειούμενη αστυνομική βία στη χώρα μας, ίσως να μη συνιστά καθ' εαυτήν ελληνική ιδιομορφία, παρά τις εξάρσεις που κατά καιρούς επισημαίνονται. Αντίθετα, ελληνική ιδιαιτερότητα συνιστά η ατιμωρησία των εμπλεκόμενων αστυνομικών οργάνων, όπως προκύπτει από

τις επανειλημμένες καταδίκες της χώρας μας από διεθνείς οργανισμούς».

Σίγουρα δεν πρόκειται για άγνωστες πτυχές στο βιογραφικό της ελληνικής αστυνομίας. Είναι όλα όσα κατήγγελλαν κατά καιρούς τα ίδια τα θύματα της αστυνομικής βίας, ντόπιοι και μετανάστες, όλα όσα δεν σταμάτησαν ποτέ να καταγγέλλουν το κίνημα και η Αριστερά. Και βέβαια δεν πρόκειται για εξαιρέσεις. Είναι όλα γραμμένα στο DNA της ελληνικής αστυνομίας.

Το θέμα είναι ότι τώρα αποτυπώνονται και επίσημα. Και ότι αναφέρονται σε μια περίοδο έντασης της καταστολής, επί κυβέρνησης ΝΔ που έχει δώσει στο Χρυσοχοΐδη και τους μπάτσους το πράσινο φως για την πιο ακραία και ανεξέλεγκτη βία -και την αίσθηση ασυλίας στα ύψη. Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς για τον τελευταίο χρόνο; Τις απρόκλητες επιθέσεις στις πορείες με ξεβρακώματα και ξυλοδαρμούς διαδηλωτών; Τις καθημερινές εισβολές και εκκενώσεις κοινωνικών χώρων και καταλήψεων προσφύγων μπροστά στις κάμερες; Τις εφόδους στα σινεμά που έπαιζαν τον Τζόκερ; Την παράνομη είσοδο στο σπίτι και τον εξευτελισμό της οικογένειας Ινδράε; Την απόβαση στη Λέσβο, το ξύλο και τις καταστροφές αυτοκινήτων των νησιωτών;

Ή, πιο πρόσφατα, τη στοχοποίηση της νεολαίας και τις επιθέσεις στις πλατείες; Την ομοφοβική παρενόχληση και δίωξη του Ηλία Γκιώνη; Τις συλλήψεις 15χρονων μαθητών και το φόρτωμά τους με κάθε είδους κατηγορίες; Τα χημικά στο αντιφασιστικό συλλαλητήριο της 7 Οκτώβρη στο Εφετείο; Την εκκένωση του ΠΙΚΠΑ στη Μυτιλήνη; Την επιδρομή έξω από τα γραφεία του ΣΕΚ; Τις γκλοπιές στο Γαλάτσι, ακόμα και σε πεντάχρονο παιδάκι; Ακόμα και την περασμένη εβδομάδα, τις ίδιες ημέρες που κατατίθονταν το πόρισμα στη Βουλή, η ΕΛ.ΑΣ έδειχνε το πιο αποκρουστικό πρόσωπό της με αναίτια επίθεση σε νεολαίους σε πλατεία της Ξάνθης, αλλά και επιδρομή στο κέντρο της Πάτρας που συνδυάστηκε με επίθεση σε κοινωνικό χώρο της πόλης και ξυλοδαρμό νεαρού στη μέση του δρόμου.

Ο κατάλογος δεν έχει τέλος. Κατά τα άλλα, όπως προκλητικά δήλωσε ο Χρυσοχοΐδης, η αστυνομία είναι «το ΕΣΥ της προστασίας μας»...

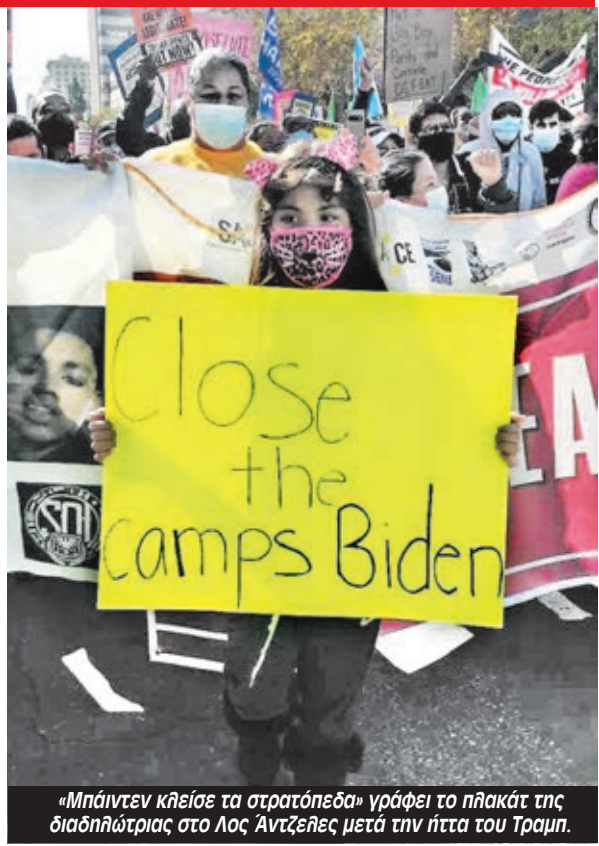

13/6/2020, Αντιρατσιστική διαδήλωση στη Μινεάπολη

Το κίνημα γκρέμισε τον Τραμπ – Πώς συνεχίζουμε;

7/11/2020, Διαδήλωση στη Νέα Υόρκη ενάντια στις απειλές Τραμπ

«Μπλάντεν κλείσε τα στρατόπεδα» γράφει το πλακάτ της διαδήλωσης στο Λος Άντζελες μετά την ήττα του Τραμπ.

Κρίση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού

Πανηγυρίζουμε με όλο τον κόσμο για τα αποτελέσματα των εκλογών στις ΗΠΑ γιατί ο Τραμπ θα φύγει από τον Λευκό Οίκο και αυτό είναι μια μεγάλη νίκη. Δεν γιορτάζουμε την εκλογή του Μπλάντεν γιατί δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτε θετικό από το Δημοκρατικό Κόμμα. Ούτως ή άλλως η νίκη δεν τους ανήκει.

Ανήκει στα εκατομμύρια των ανθρώπων που αντιστάθηκαν όλα αυτά τα χρόνια στον Τραμπ, ανήκει στο Black Lives Matter, το μεγαλύτερο αντιρατσιστικό κίνημα στις ΗΠΑ από την δεκαετία του '60, ανήκει στις γυναίκες που αντιστάθηκαν από την πρώτη μέρα του Τραμπ κατεβαίνοντας στους δρόμους περικυκλώνοντας τον Λευκό Οίκο. Ανήκει στην εργατική τάξη που συνέχισε όλα αυτά τα χρόνια, ακόμη και μέσα στην πανδημία, να δίνει μικρές και μεγάλες μάχες.

Ο Τραμπ δεν κατάφερε να υλοποιήσει καμιά από τις δημαγωγικές υποσχέσεις που έδωσε πριν από πέντε χρόνια. Υποσχόταν ότι θα έδινε ζωή και δουλειές στα κλειστά εργοστάσια στην βιομηχανική καρδιά των μεσοδυτικών πολιτειών, στη λεγόμενη «ζώνη της σκουριάς». Και τι κατάφερε; Τον περασμένο Απρίλη η επίσημη ανεργία στις ΗΠΑ ήταν στα 15,5%, η χειρότερη επίδοση από την δεκαετία του 30. Ο Τραμπ υποσχόταν ότι θα κάνει την «Αμερική ξανά μεγάλη» (δηλαδή ότι θα ξαναφτάσει τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό εκεί που ήταν τις δεκαετίες του '50 και του '60). Και τι κατάφερε; Μέσα στον Σεπτέμβρη, ο Τραμπ που απειλούσε να σταματήσει τον διάλογο με τους συμμάχους των ΗΠΑ στο ΝΑΤΟ, άνοιξε μέσω της κυβέρνησής του Αφγανιστάν διάλογο με τους Ταλιμπάν!

Που οφείλονται αυτές οι αποτυχίες; Στον χαρακτήρα του Τραμπ είναι η συνήθης απάντηση στα ΜΜΕ, είναι αλλοπρόσωλλος και ψυχοπαθής. Είναι επιφανειακή αυτή η ερμηνεία. Τα ζικ-ζακ της πολιτικής των ΗΠΑ μπορούν να ερμηνευθούν μόνο από τα αδιέξοδα που αντιμετωπίζει ο αμερικανικός καπιταλισμός. Δεν θα αναφερθώ σε όλα, αλλά σε δύο βασικά από αυτά.

Πρώτα στο ζήτημα της οικονομίας. Η πανδημία βόηκε την αμερικάνικη οικονομία με ανοιχτές πλη-

γές από την προηγούμενη κρίση του 2008-09. Η αμερικάνικη κεντρική τράπεζα διαπίστωσε ότι η οικονομία δεν μπορεί να ζήσει χωρίς τον ομφάλιο λώρο του φθηνού χρήματος.

Τα ίδια ζικ-ζακ υπάρχουν στην εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ. Ο Τραμπ δεν ήταν ο πρώτος πρόεδρος που ήθελε να κάνει την «Αμερική Μεγάλη». Είχαμε τον Μπους πριν από αυτόν και την εκστρατεία «για ένα νέο αμερικανικό αιώνα». Με δεδομένο ότι το μερίδιο των ΗΠΑ στην παγκόσμια παραγωγή έχει συρρικνωθεί ο τρόπος που επιλέχτηκε για να γίνει αυτό ήταν με τα όπλα. Ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» του Μπους είχε σαν βασικό στόχο να επιδείξει την δυνατότητα των ΗΠΑ να συντρίβουν τους αντιπάλους τους. Και στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν, οι δύο αυτές απόπειρες κατέληξαν σε παυλεθρία.

Άλута προβλήματα

Αυτά τα άλута προβλήματα ο Τραμπ προσπάθησε να τα αντιμετωπίσει εσωτερικά με τη στροφή προς την ακροδεξιά διακυβέρνηση. Αυτό δεν τον βοήθησε να κερδίσει τις εκλογές. Τις έχασε και ψάχνει να βρει τρόπο τώρα να ακυρώσει το αποτέλεσμα καταφεύγοντας στα δικαστήρια. Κυρίως με αυτήν την κίνηση αυτό που θέλει να καταφέρει είναι να συσπειρώσει την ακροδεξιά των ΗΠΑ μέσα κι έξω από το ρεπουμπλικανικό κόμμα –κάτι που είναι πάρα πολύ επικίνδυνο. Υπάρχει ακροδεξιά στις ΗΠΑ, υπάρχουν ναζιστικές συμμορίες αλλά δεν είναι συσπειρωμένη και ομογενοποιημένη. Με τις πρωτοβουλίες του Τραμπ υπάρχει ο κίνδυνος να αποκτήσουν κεντρικά οργανωμένη έκφραση.

Ο Μπλάντεν ούτε θέλει ούτε μπορεί να προσφέρει μια πραγματική εναλλακτική λύση στον Τραμπ και υπάρχουν τρεις βασικοί λόγοι γι' αυτό. Ο πρώτος έχει να κάνει με την φύση του Δημοκρατικού Κόμματος στις ΗΠΑ. Ιστορικά μέχρι την δεκαετία

του '30 ήταν το πιο δεξιό από τα δύο μεγάλα κόμματα της κυρίαρχης τάξης. Αυτή η εικόνα αντιστράφηκε τον 20ο αιώνα αλλά και σήμερα τα δύο κόμματα δεν διαφέρουν ουσιαστικά όσον αφορά στην υπεράσπιση του αμερικανικού καπιταλισμού σε όλους τους τομείς.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι ούτε ο Μπλάντεν έχει εναλλακτική στα αδιέξοδα που αντιμετωπίζει ο αμερικάνικος καπιταλισμός στην οικονομία και γεωπολιτικά, θα πάει ψάχνοντας. Ο τρίτος λόγος είναι ότι ο ίδιος ο Μπλάντεν είναι ένας άνθρωπος του κατεστημένου που όλη του τη ζωή σαν γεροϋσιαστής και αντιπρόεδρος έψαχνε τους συμβιβασμούς και αυτό ψάχνει να κάνει αυτήν τη στιγμή και με τον Τραμπ, όπως έδειξαν οι δηλώσεις του ότι θα είναι πρόεδρος όλων των αμερικανών και «θα ενώσει όλη τη χώρα» - λες και μπορεί να ενώσει κανείς το BLM με τους ακροδεξιούς που παίρνουν τα όπλα και χτυπάνε στο ψαχνό.

Η διέξοδος είναι στην Αριστερά των ΗΠΑ. Μπορεί να μην υπάρχει ένα μεγάλο αριστερό κόμμα στις ΗΠΑ αλλά υπάρχουν φοβερά κινήματα και νέα κομμάτια της Αριστεράς που ανεβαίνουν. Έχει πάψει ο σοσιαλισμός να είναι βρώμικη λέξη στις ΗΠΑ. Οι Δημοκρατικοί Σοσιαλιστές του Σάντερς έχουν περάσει τα 60.000 μέλη. Το πρόβλημα είναι ότι πιστεύουν ότι το Δημοκρατικό Κόμμα μπορεί να αλλάξει. Χρειάζεται μια οργανωμένη δύναμη της Αριστεράς που να τα παλέψει όλα αυτά έξω από το Δημοκρατικό Κόμμα. Εκεί βρίσκεται η ελπίδα που μπορεί να σταματήσει την συγκρότηση της ακροδεξιάς και τη μόνιμη κατάσταση να πληρώνει συνεχώς η εργατική τάξη και οι φτωχοί τα σπασιμένα της κρίσης.

Ας μην υποτιμάμε αυτές τις δυνάμεις. Στην Αριστερά υπάρχει πολλές φορές ένας κυνισμός του «και τι έγινε; έχασε ο Τραμπ αλλά ήρθε ο Μπλάντεν». Τον Τραμπ τον εκθρόνισε το κίνημα. Αυτός που είχε σαν βασική του προπαγάνδα ότι ο εχθρός του αμερικάνου εργάτη είναι ο Κινέζος, ο μετανάστης, η γυναίκα, ο μαύρος, ο gay – ηττήθηκε από τις αντιστάσεις όλων αυτών στο δρόμο.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Οργανώνουμε τις μάχες

Ο κόσμος πανηγυρίζει για την ήττα του Τραμπ και καλά κάνει. Είναι ήττα για την ακροδεξιά, τους φασίστες, τους ρατσιστές και τον Στιβ Μπλάντεν που έκανε καριέρα σε μια προσπάθεια να συγκροτήσει τους φασίστες διεθνώς και όχι μόνο στις ΗΠΑ. Ο κόσμος ψήφισε ενάντια στον Τραμπ αλλά όχι υπέρ του Μπλάντεν. Τα ποσοστά του Δημοκρατικού Κόμματος δεν ήταν καθόλου καλά, παρά λίγο να χάσουν. Όλοι έβρουνε ότι αν στη θέση του Μπλάντεν ήταν ο Σάντερς θα είχε σαρώσει τον Τραμπ, δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό. Αλλά το Δημοκρατικό Κόμμα δεν θα επέτρεπε ποτέ κάτι τέτοιο. Το Δημοκρατικό Κόμμα δεν είναι ένα εργαλείο της εργατικής τάξης είναι εργαλείο του καπιταλισμού, σε τέτοιο βαθμό ώστε οι ρεπουμπλικάνοι να αυτοπροβάλλονται προεκλογικά σαν το κόμμα των «απόβλητων» της κοινωνίας απέναντι στο «κατεστημένο» των Δημοκρατικών.

Με το ξεκίνημα της προεδρίας του ο Τραμπ εξαπέλυσε μια συνεχή επίθεση προσπαθώντας να διασπάσει την εργατική τάξη με τον σεξισμό και τον ρατσισμό. Ήταν μια επίθεση στις κατακτήσεις των μαύρων, των μεταναστών του Ιgbtq!, των γυναικών που κερδήθηκαν την δεκαετία του '60 μέσα από σκληρούς αγώνες. Ταυτόχρονα έκανε τα ανοίγματα στους φασίστες. Όταν δολοφονούσαν την Χέδερ Χάγιερ στο Σάρλοτσβιλ έλεγε ότι υπάρχουν «καλοί άνθρωποι και στις δύο πλευρές» ενώ χαιδεύε τους Proud Boys. Αυτή η διαδικασία οδήγησε στη συγκρότηση της ακροδεξιάς με ένα τρόπο που δεν είχαμε ξαναδεί πριν. Είχαμε παλαιότερα το Tea Party, το δεξιό ρατσιστικό κίνημα που στο παρελθόν είχε βάλει στο στόχαστρο τον Ομπάμα - κυρίως το τι συμβόλιζε ένας μαύρος πρόεδρος στις ΗΠΑ. Τώρα το οργανωμένο ακροδεξιό κίνημα που συγκρό-

την Αριστερά. Είδαμε τις αντιστάσεις με κορύφωση την εξέγερση του Black Lives Matter. Είδαμε την εργατική τάξη, μέσα στις πιο σκοτεινές μέρες της θητείας Τραμπ, να παλεύει και να νικάει. Πχ με την απεργία των καθηγητών που από πολιτεία σε πολιτεία μέσα στο 2018-19 πήγε από τη μια άκρη των ΗΠΑ ως την άλλη κερδίζοντας αυξήσεις στους μισθούς και στις δαπάνες στην παιδεία.

Μετά το BLM απλώθηκε σε όλες τις πολιτείες ακόμη και εκεί που δεν υπήρχαν μαύροι ή δεν υπήρχε παράδοση αγώνων, και μετά έγινε και διεθνές κίνημα. Η εργατική τάξη στους δήμους και στα νοσοκομεία κατέβηκε σε απεργίες υποστηρίζοντας το BLM και μετά είδαμε τους λιμενεργάτες στην Καλιφόρνια που έκλεισαν 29 λιμάνια και την Άντζελα Ντέιβις να πηγαίνει στο Όκλαντ και να τους μιλάει, λέγοντας στην εργατική τάξη «Αυτή είναι η δύναμή σας».

Νωρίτερα, με την άφιξη της πανδημίας την άνοιξη, οι καθηγητές ανάγκασαν τον Τραμπ να κλείσει τα σχολεία. Είδαμε τους γιατρούς και τους νοσοκόμους να κάνουν διαμαρτυρίες έξω από τα νοσοκομεία ζητώντας μάσκες και προστασία. Και μετά από λίγο είδαμε τους ίδιους εργαζόμενους να πηγαίνουν στις πορείες του BLM και να κρατάνε πλακάτ που λέγανε: «πολεμήσαμε τον ιό, τώρα θα πολεμήσουμε την αστυνομία». Χθες, τρία σωματεία κάλεσαν διαδήλωση για να υπερασπιστούν το δημοκρατικό δικαίωμα απέναντι στις απόπειρες του Τραμπ να παραμείνει στην

εξουσία. Αυτή είναι η εργατική τάξη επί Τραμπ.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο διαμορφώθηκε το φαινόμενο Μπέρνι Σάντερς μέσα στο καθόλου φιλόξενο για την αριστερά, Δημοκρατικό Κόμμα. Σε ένα πλαίσιο που όπως καταγράφουν τα γκάλοπ στις ΗΠΑ τα τελευταία χρόνια, πάνω από το 50% της νεολαίας στις ΗΠΑ δηλώνει ότι έχει θετική γνώμη για το Σοσιαλισμό. Ιστορικά είναι η πλήρης ανατροπή της ιδεολογίας του Ψυχρού Πολέμου. Αυτό φοβούνται οι ακροδεξιοί όταν ουρλιάζουν στον Μπλάντεν καταγγέλοντάς τον για «σοσιαλιστή».

Ο Μπλάντεν είναι ένας νεοφιλελεύθερος που, όπως και το κόμμα του, δεν έχει τίποτε θετικό να προσφέρει στους εργάτες και τους φτωχούς. Τι να πει για τον ρατσισμό και την αστυνομική βία ή νέα αντιπρόεδρος Χάρις που δήλωσε ότι είναι κατά στο να κοπούν τα χρήματα για την αστυνομία; Τι να πει ο Μπλάντεν για την κλιματική αλλαγή, που στο ντιμπέι με τον Τραμπ έσπευσε να βεβαιώσει τους πάντες ότι είναι ενάντια στο Green New Deal; Το Δημοκρατικό Κόμμα έτρεξε να διαχωριστεί από όλα τα απήματα που έχει διαμορφώσει το κίνημα στις ΗΠΑ.

Αντιπολίτευση

Είναι δικό μας καθήκον η αντιπολίτευση στον Μπλάντεν να γίνει το κίνημα. Να ανατρέψουμε τους νόμους που ψήφισε ο Τραμπ, όπως αυτόν που μπλοκάρει την είσοδο στους μετανάστες από μουσουλμανικές χώρες. Να συνεχίσουμε τον αγώνα για να ελευθερώσουμε τους μετανάστες και τα παιδιά τους που βρίσκονται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Αλλά και να σταματήσουμε όλα τα σχέδια του Μπλάντεν, γιατί βλέπουμε ήδη που το πάει: Για το υπουργείο Υγείας σκέφτεται να προτείνει τον Ρόμνι, ένα δεξιό ρεπουμπλικανό, για να μεταρρυθμίσει δήθεν το «ομπάμα-κέαρ»! Έν μέσω πανδημίας, αντί για ασφάλεια για όλους βάζει τους καπιταλιστές να διαχειριστούν την υγεία. Στις ΗΠΑ πρέπει να ξέρετε ότι δεν έχουμε δεύτερο

κύμα πανδημίας γιατί δεν τελείωσε ποτέ το πρώτο -και αυτό έχει σκοτώσει πάρα πολύ κόσμο και συνεχίζεται και σαρώνει.

Ο Τραμπ θα φύγει από πρόεδρος αλλά αυτό που έχει δημιουργήσει δεν θα φύγει. Η φασιστική απειλή παραμένει, όπως δείχνουν και οι φασιστικές δολοφονικές επιθέσεις μετά την ήττα στις εκλογές και είναι πιο σοβαρή από ποτέ.

Σαν Marx21 έχουμε ξεκινήσει το **United Against Racism and Fascism** στη Νέα Υόρκη υποστηρίζοντας την ανάγκη ενός ενιαίου μετώπου ενάντια στον φασισμό. Η νίκη ενάντια στην Χρυσή Αυγή είχε μεγάλη απήχηση όχι μόνο στην ελληνική διασπορά αλλά και συνολικά στο αντιφασιστικό κίνημα διευκολύνοντας τη συζήτηση που κάνουμε για το ενιαίο μέτωπο εδώ. Έχει σημασία αυτό, γιατί το DSA, που έχει μεγαλώσει πολύ φτάνοντας τα 70.000 μέλη, δεν είναι μόνο ότι στηρίζει το Δημοκρατικό Κόμμα είναι και ότι δεν έχει παράδοση ενιαίου μετώπου, «άμα θέλετε να παλέψετε για τον σοσιαλισμό μπίτε σε εμάς» είναι το μοτίβο.

Μέσα από αυτήν την πρωτοβουλία, όταν οι Proud Boys μαζί με υποστηρικτές του Τραμπ προσπάθησαν να βαδίσουν στην πόλη, πετύχαμε να βρουν μπροστά τους το αντιφασιστικό κίνημα -την πρώτη φορά με μερικές εκατοντάδες αντιφασίστες και την δεύτερη οργανώνοντας μεγάλη αντιδιαδήλωση. Ο δήμος τους αρνήθηκε να κάνουν διαμαρτυρία στο Τραμπ Τάουερ και τελικά δεν ήρθαν ποτέ. Αλλά και στο Πόρτλαντ οι σύντροφοί μας είναι κεντρικοί στις αντιφασιστικές συγκεντρώσεις και οργανώνουν κίνημα ανέργων ενώ στο Λος Άντζελες και στη Νότια Καλιφόρνια οργανώνουμε το κίνημα για τους μετανάστες με απήματα να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, να διαλυθεί το ICE και να σταματήσουν οι απελάσεις. Δυναμώνουμε τις γραμμές μας μέσα σε μια περίοδο που η βαθιά κρίση και η πόλωση εγκυμονούν νέες εκρήξεις με τα κινήματα να βρίσκονται ήδη στο δρόμο.

Ιάnnης Δελατόλας

Δώστε λεφτά για την Παιδεία

Σε καθεστώς πλήρους λοκντάουν μπαίνουν και τα Πανεπιστήμια, με αναστολή κάθε εκπαιδευτικής διαδικασίας που απαιτεί φυσική παρουσία στο χώρο των σχολών, κλείνουν οι βιβλιοθήκες, ενώ η όψιση σε διάφορες σχολές περιορίζεται. Αναστέλλεται και η διεξαγωγή εργαστηρίων και οι κλινικές ασκήσεις, ενώ δια ζώσης μαθήματα έχουν να γίνουν από τον περασμένο Μάρτη.

Το φοιτητικό κίνημα δίνει εδώ και καιρό τη μάχη για ανοιχτές σχολές για τη μόρφωση, την πολιτική και την οργάνωση των φοιτητών. Τα τηλεμαθήματα δεν μπορούν να αντικαταστήσουν τη ζωντανή εκπαιδευτική διαδικασία, ενώ αποκλείουν χιλιάδες φοιτητές που δεν έχουν τις δυνατότητες λόγω εξοπλισμού να παρακολουθήσουν και να συμμετέχουν ισότιμα. Τα περισσότερα εργαστήρια και οι κλινικές ακυρώνονται τελείως, καθώς δεν μπορούν να αντικατασταθούν με μεθόδους εξ' αποστάσεως.

Είναι εγκληματική η ευθύνη του Υπουργείου που δεν προετοίμασε οτιδήποτε, ούτε καν σαν σχεδιασμό, για το πώς θα συνεχίσει η λειτουργία των σχολών. Αντίθετα, τα μόνα μέτρα που έχουν παρθεί είναι για την καταστολή. Προχωρούν στην ίδρυση αστυνομικού σώματος που θα δρα στα πανεπιστήμια, βάζοντας περίφραξη στους χώ-

5/11, Συγκέντρωση φοιτητικών συλλόγων στο Υπουργείο Παιδείας. Φωτό: Μάνος Νικοΐδου

ρους των σχολών και με εγκατάσταση κυκλωμάτων παρακολούθησης.

Ούτε λόγος για προσλήψεις μελών ΔΕΠ και βοηθητικού προσωπικού, διοικητικό και καθαρισμού, για αναβάθμιση αιθουσών και υλικοτεχνικών υποδομών, για παροχή εξοπλισμού στους φοιτητές που δεν μπορούν να παρακολουθήσουν τηλεμαθήματα.

Την Πέμπτη 5/11 οργανώθηκε συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το Υπουργείο Παιδείας με τη συμμετοχή φοιτητικών συλλόγων και του ΣΕΚ στις σχολές. Την ίδια μέρα, διαδήλωση έγινε και στην Πάτρα, ενώ την Τρίτη 10/11 συγκέντρωση

έξω από την Πρυτανεία του ΑΠΘ πραγματοποιήσαν οι εστιακοί φοιτητές μαζί με φοιτητικούς συλλόγους. Η συνέχεια είναι η μεγάλη διαδήλωση του Πολυτεχνείου, με τη νεολαία και την εργατική τάξη μαζί, ενάντια στην κυβέρνηση του Μητσοτάκη, την κυβέρνηση της πανδημίας, της ανεργίας και της καταστολής.

• Την Παρασκευή 13 Νοέμβρη το ΣΕΚ στις σχολές οργανώνει ανοιχτή συζήτηση “Λεφτά για την Παιδεία, ανοίξτε τις σχολές, όλοι/ες στο Πολυτεχνείο”. Η συζήτηση θα γίνει Αιόλου 47, 5ος όροφος και μέσω zoom (<https://tinyurl.com/sekpolytexneio>).

ΕΣΤΙΕΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Προστατέψτε τους φοιτητές

Σε κινητοποιήσεις διαρκείας βρίσκονται οι οικοτρόφοι φοιτητές των Εστιών της Θεσσαλονίκης, με αιτήματα για μαζικά τεστ, παρουσία κλιμακίου του ΕΟΔΥ για ιχνηλάτηση κρουσμάτων, δωρεάν υγειονομικό υλικό, πρόσληψη προσωπικού

10/11, Συγκέντρωση στην Πρυτανεία του ΑΠΘ.

καθαριότητας για συχνή απολύμανση, επέκταση ωραρίου της σπίσης.

Έκαναν κατάληψη στα γραφεία της Διεύθυνσης, η οποία σύμφωνα με το δελτίο τύπου του Συλλόγου τους αντιμετώπισε τους φοιτητές “με χλευασμούς, ειρωνείες και τραμπουκισμούς. Η στάση αυτή δεν μας ξαφνιάζει, καθώς έρχεται σε σύμπνοια με την πολιτική που ακολουθεί το κράτος και όλοι οι αρμόδιοι φορείς του από την αρχή της πανδημίας απέναντι στους εστιακούς φοιτητές. Ας μην ξεχνάμε ότι οι πολιτικές αυτές πριν μερικούς μήνες επέλεξαν να μας πετάξουν έξω από τα σπίτια μας αντί να πάρουν τα απαραίτητα μέτρα προστασίας (τακτικές απολυμάνσεις, μάσκες, δωρεάν τεστ κ.ά.) ώστε να ζήσουμε με

ασφάλεια και αξιοπρέπεια σε αυτά. Οι κρίσιμοι μήνες που ακολούθησαν μας βρήκαν εκτεθειμένους στην πανδημία, χωρίς καμία απολύμανση και αντισηπτικά στους κοινόχρηστους χώρους, με μείωση του προσωπικού καθαριότητας καθώς και του ωραρίου διανομής φαγητού (με αποτέλεσμα να συνωσιζόμαστε)... Το τελευταίο διάστημα με τα ολοένα αυξανόμενα κρούσματα στη Θεσσαλονίκη, συνοικότροφοι μας βρέθηκαν θετικοί στον κορονοϊό με τη διεύθυνση να προσπαθεί να το αποκρύψει μένοντας πρακτικά άπραγη χωρίς να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, όπως να ενημερώσει τους φοιτητές και να ιχνηλατήσει τα επιβεβαιωμένα κρούσματα για τη διασφάλιση της υγείας μας”.

Στις 7 Γενάρη 2021 δικάζονται στην Αθήνα τα μέλη του ΔΣ της Α' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης. Το «έγκλημά» τους είναι ότι εξέδωσαν ψήφισμα συμπαράστασης στην Αριστερά Μιχαλακάκου που είχε απολυθεί από την εταιρεία Vresnet το 2018, παρότι ήταν 7 μηνών έγκυος, επειδή πήρε ολιγοήμερη αναρρωτική άδεια.

Ο εργοδότης της εταιρείας Ηρακλής Μπάμζας προχώρησε σε σειρά μηνύσεων σε βάρος προσώπων που ανήκαν σε φορείς οι οποίοι εκδήλωσαν τη συμπαράστασή τους στην απολυμένη. Ανάμεσά τους, τόλμησε να καταθέσει μήνυση και σε βάρος των μελών του ΔΣ της Α' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης που είχαν δηλώσει την αλληλεγγύη τους. Την κατάθεση της μήνυσης ακολούθησε μια πρωτοφανής κινητοποίηση της Αστυνομίας για να συλληφθούν και να οδηγηθούν άμεσα στο αυτόφωρο τα μέλη του ΔΣ της Α' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης. Η Αστυνομία, που είδαμε τον τελευταίο μήνα πόσο άνετα μπόρεσε να ξεφύγει από τα χέρια της ο καταδικασμένος για διεύθυνση ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης Χρήστος Παππάς, κινήθηκε εκείνη τη φορά πολύ άμεσα. Κράτησε για ώρες την πρόεδρο και τον αντιπρόεδρο του ΔΣ στο αστυνομικό τμήμα Τούμπα από όπου αφέθηκαν ελεύθεροι μετά από τις διαμαρτυρίες της ΑΔΕΔΥ και πολλών σωματείων και κομμάτων.

Η Αριστερά Μιχαλακάκου έχει στο μεταξύ δικαιωθεί, καθώς η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών διατάζει την εταιρεία να την επαναπροσ-

Α' ΕΛΜΕ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Όχι στην ποινικοποίηση της αλληλεγγύης

στη αλληλεγγύης μεταξύ των εργαζόμενων σε διαφορετικούς κλάδους όχι μόνο δεν είναι ποινικό αδίκημα αλλά είναι αναγκαία προϋπόθεση για να στηριχτούν και να νικήσουν οι εργατικοί αγώνες. Η εργοδοτική αυθαιρεσία δεν είναι προσωπική διαμάχη μεταξύ εργοδότη και εργατριάς αλλά συνολικό ζήτημα που πρέπει να βρίσκει την εργατική τάξη ενωμένη. Σε μια περίοδο που η κυβέρνηση έχει ανακοινώσει τις προθέσεις της να τροποποιήσει τη συνδικαλιστική νομοθεσία για να περιορίσει τους εργατικούς αγώνες, ο αγώνας αυτός έχει μεγάλη σημασία. Ιδίως στον χώρο της εκπαίδευσης όπου καθηγητές και δάσκαλοι γελοιοποίησαν τις ηλεκτρονικές κάλπες της Κεραμέως. Τα σωματεία, οι σύλλογοι, κάθε εργαζόμενος και εργαζόμενη πρέπει να πάρουν θέση στο πλευρό των συνδικαλιστών της Α' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης. Η πανηγυρική τους αθώωση θα είναι ένα σημαντικό βήμα για την υπεράσπιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας έκφρασης απέναντι σε κάθε προσπάθεια ποινικοποίησής της από την εργοδοσία.

Μπάμης Κουρουνδής

Διπλή πανωλεθρία Κεραμέως

Διπλή πανωλεθρία υπέστη μέσα σε τρεις μόλις μέρες η Κεραμέως. Το Σάββατο 7/11 με τα μηδενικά ποσοστά συμμετοχής στις ηλεκτρονικές εκλογές για τα υπηρεσιακά συμβούλια των εκπαιδευτικών και τη Δευτέρα 9/11 με το φιάσκο της τηλεεκπαίδευσης, την πρώτη μέρα έναρξης των διαδικτυακών μαθημάτων.

“Η ηλεκτρονική ψηφοφορία θα γίνει και τότε θα μετρήσουμε ποιοι θα πάνε με την ΟΛΜΕ και ποιοι με το Υπουργείο”, έλεγε η Κεραμέως στις 15 Οκτώβρη και έκανε τα πάντα για να κερδίσει το στοίχημα. Έσπασε ολόκληρο εκλογικό πραξικόπημα και μέχρι τελευταία στιγμή καλούσε τους εκπαιδευτικούς να ψηφίσουν. Κοντά στο 95% των εκπαιδευτικών της γύρισαν την πλάτη και απείχαν από την ηλεκτρονική ψηφοφορία, επιλέγοντας τους συλλόγους τους και όχι το Υπουργείο. Στις προηγούμενες εκλογές για τα υπηρεσιακά συμβούλια η συμμετοχή δια ζώσης ήταν 80%.

Πρόκειται για μια τεράστια νίκη που γεμίζει αυτοπεποίθηση τους εκπαιδευτικούς. Ήταν επίσης μια νίκη της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που πάλεψε για να κερδίσει όλες τις παρατάξεις και τις Ομοσπονδίες στη γραμμή της αποχής και της κόντρας με το Υπουργείο.

Μετά την κατάρρευση των τηλε-εκλογών, ήρθε η κατάρρευση της τηλεεκπαίδευσης καθώς κυριολεκτικά κατέρρευσε το σύστημα μετά τη 2η ώρα των τηλεμαθημάτων, την πρώτη μέρα λειτουργίας του, ενώ την επόμενη μέρα είχαν προβλήματα πρόσβασης στο σύστημα οι καθηγητές. Η τηλεκπαίδευση μπάζει από παντού. Οξύνει τις ταξικές ανισότητες. “Η κυβέρνηση χωρίς να έχει εξασφαλίσει τις υποδομές και τον τεχνολογικό εξοπλισμό για κάθε μαθητή ώστε απρόσκοπτα να μπορεί να συμμετάσχει στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση ορίζει υποχρεωτική την τηλεκπαίδευση με συνέχεια της διδακτικής ύλης και καταχώρηση απουσιών στους μαθητές”, τονίζει η Ανώτατη Συνομοσπονδία Γονέων.

Τώρα είναι η στιγμή για να κλιμακώσουμε τον κοινό αγώνα εκπαιδευτικών, μαθητών, φοιτητών και γονιών ενάντια σε αυτή την πρόκληση.

Μ.Ν.

Βάλτε στην καραντίνα την κυβέρνηση της ΝΔ-Λεφτά και προσλήψτε για τα νοσοκομεία τώρα. Με αυτό το σύνθημα έκαναν εξορμήσεις οι σύντροφοι κι οι συντρόφισσες του ΣΕΚ με την Εργατική Αλληλεγγύη στις γειτονιές και στις λαϊκές στην Αθήνα και στις άλλες πόλεις το Σάββατο 7/11, πρώτη μέρα της καραντίνας. Έστειλαν το μήνυμα ότι δεν περνάνε οι απαγορεύσεις και ότι δεν υπάρχει λοκντάουν στη δράση της Αριστεράς και τους αγώνες μας. Την ανάρτηση στο facebook της Εργατικής Αλληλεγγύης για τις εξορμήσεις του Σαββάτου μετέφρασαν και δημοσίευσαν σύντροφοι από άλλες χώρες, σαν παράδειγμα για την παρέμβαση της Αριστεράς διεθνώς σε αυτές τις συνθήκες.

“Με μεγάλη ανταπόκριση πραγματοποιήθηκε η εξόρμηση στη λαϊκή του Μπουρναζίου”, μας είπε ο **Κώστας Λάππας**. “Μοιράζαμε την προκήρυξη για την απεργία των νοσοκομείων στις 12 Νοέμβρη και την προκήρυξη για την επέτειο του Πολυτεχνείου. Στο τέλος κάναμε μοίρασμα σε όλο το μήκος της λαϊκής φωνάζοντας συνθήματα «Να μπει σε καραντίνα η κυβέρνηση» και «Να δυναμώσουμε την Αριστερά του Σοσιαλισμού». Δώσαμε 14 εφημερίδες και ένα περιοδικό”.

“Στη λαϊκή του Νέου Κόσμου η υποδοχή του κόσμου ήταν καλύτερη από κάθε άλλη στιγμή”, είπε η **Τάνια Βριζάκη**. “Με το που φωνάζαμε «να μπει η κυβέρνηση σε καραντίνα» ο κόσμος σταμάταγε και έλεγε “ναι”. Ένας άλλος παλιός γνωστός από άλλη γειτονιά πέρασε και ζήτησε μια Εργατική Αλληλεγγύη «για τη μνήμη της συντρόφισσας Γεωργία Κόφφα». Δώσαμε 6 εφημερίδες και ραντεβού το επόμενο Σάββατο”.

“Σύντροφοι/ισσες του ΣΕΚ και ομάδα από την τοπική επιτροπή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ βγήκαμε μαζικά στον Σκλαβενίτη στα Κάτω Πετράλωνα”, είπε η **Ελεάννα Τσώλη**. “Πολλοί ήταν οργισμένοι για το ότι η κυβέρνηση δεν έχει κάνει τίποτα για την αντιμετώπιση της πανδημίας. Όλοι καταλάβαιναν πόσο αναγκαίο είναι να στηρίξουμε την κινητοποίηση των νοσοκομείων στις 12/11 για μαζικές προσλήψεις. Μεγάλη συζήτηση έγινε και για την πορεία του Πολυτεχνείου, γιατί δεν πρέπει να αφήσουμε την κυβέρνηση να την απαγορεύσει. 10 άνθρωποι αγόρασαν την Εργατική Αλληλεγγύη”.

ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

Τεράστια ανταπόκριση

“Στη λαϊκή στην Πετρούπολη ο κόσμος έδειξε πολύ θετική ανταπόκριση καταλαβαίνοντας ότι για δεύτερη φορά η κυβέρνηση μας βάζει σε καραντίνα χωρίς να έχει πάρει κανένα μέτρο για τη στήριξη της δημόσιας υγείας, την αποσυμφόρηση των μέσων μαζικής μεταφοράς και των σχολείων, ενώ συμφωνούσαν ότι οι αγώνες και οι κινητοποιήσεις πρέπει να συνεχιστούν, ειδικά μέσα στην καραντίνα ενάντια στις απαγορεύσεις που προσπαθεί να κάνει η κυβέρνηση”, δήλωσε ο **Θανάσης Λυμπερόπουλος**.

“Οι εργαζόμενοι σε σούπερ μάρκετ στο Βόλο ήταν οργισμένοι με τον Μητσοτάκη, με την “αντιμετώπιση” της πανδημίας με καραντίνες, τη διάλυση του δημόσιου συστή-

ματος Υγείας και την καταστολή του Χρυσόχοϊδη αλλά και με τον τρόπο που διαχειρίζεται συνολικά το καπιταλιστικό σύστημα υγειονομικές και πολιτικές κρίσεις”, μας είπε ο **Τάσος Τσιούνης**. “Την ίδια εικόνα συναντήσαμε και από την πλειοψηφία του κόσμου που περνούσε έξω από το σούπερ μάρκετ, όπου μας άφησε και οικονομική ενίσχυση”.

“Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εξόρμηση συνεργείου της Εργατικής Αλληλεγγύης και μελών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη λαϊκή της Μαρτίου στην Ανατολική Θεσσαλονίκη”, δήλωσε η **Δήμητρα Κομνιανού**. “Πουλήθηκαν 11 εφημερίδες και έγιναν πολύ ενδιαφέρουσες συζητήσεις με κόσμο που εργάζεται στο Δήμο, σε Νοσοκομεία, σε Σχολεία καθώς και με τον κόσμο στους πάγκους. Ο ανορθολογισμός και ο κυνισμός της κυβέρνησης στη διαχείριση της πανδημίας σε συνδυασμό με την οικονομική ασφυξία που έχει δημιουργήσει με τις επιλογές της, έχουν εξοργίσει τον κόσμο”.

“11 εφημερίδες δώσαμε στη Λαϊκή στην Γκράβα, ενώ έγινε περισσότερη συζήτηση από άλλες φορές”, τόνισε ο **Σάνφο**. “Μεγάλο ήταν το ενδιαφέρον για τα νοσοκομεία και την απεργιακή τους κινητοποίηση στις 12/11 και πολύ θετική η ανταπόκριση για την πορεία του Πολυτεχνείου όταν λέγαμε ότι θα την κάνουμε κόντρα στην απαγόρευση του Χρυσόχοϊδη. Συζητήσαμε και για την οικονομική κρίση και την πάλη για τον Σοσιαλισμό και πολλοί ήταν αυτοί που συμφώνησαν μαζί μας”.

M.N.

Αντίο καλέ μας σύντροφε Βαγγέλη

Ενώ ακόμα πενθούμε την απώλεια της συντρόφισσας Γεωργία Κόφφα, την Τρίτη 10 Νοέμβρη ήρθε ένα νέο χτύπημα με τον θάνατο του συντρόφου Βαγγέλη Χατζηνικολάου που έχασε τη μάχη με τον καρκίνο.

Τον θρηνεί ο κόσμος των εργατών της Τέχνης που με τόσο ταλέντο υπηρέτησε. “Με μεγάλη θλίψη ανακοινώνω ακόμα μια αναπάντεχη και πολύ πρόωγη αποχώρηση. Ο σπουδαίος συνάδελφός μας και καλός φίλος Βαγγέλης Χατζηνικολάου που έχει διαγράψει λαμπρή καριέρα στο θέατρό μας (Εθνικό και Ελεύθερο) ...Καλό ταξίδι αγαπημένε μας φίλε, δεν θα ξεχάσουμε το ταλέντο σου, την μαχητικότητά σου, την εργατικότητα, το χαμόγελο και το χιούμορ σου”, ήταν η δήλωση του **Σπύρου Μπιμπίλα** από το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών.

Συγκλονισμένοι και συγκλονισμένες από το θάνατο του Βαγγέλη είναι όλοι και όλες που αγωνίστηκαν μαζί του στις μάχες ενάντια στην ομοφοβία και τον σεξισμό ευρύτερα μέσα στο κίνημα, αλλά και μέσα από τις γραμμές του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος όπου ήταν ενταγμένος.

Η Εργατική Αλληλεγγύη ενώνει τον πόνο της μαζί τους και θα προβάλει στο επόμενο φύλλο της τους αποχαιρετισμούς που συνοδεύουν τον Βαγγέλη στο ταξίδι του μακριά μας. Η κηδεία του θα γίνει την Πέμπτη στον Βύρωνα.

ΦΥΛΑΚΕΣ Αποσυμφόρηση-υγειονομική κάλυψη τώρα

“Με τη διακοπή των δικαστηρίων αποσύρθηκαν προσωρινά πολλές υποθέσεις κρατουμένων, ακόμη και σε δεύτερο βαθμό, καθώς και αιτήματα αναστολών έκτισης ποινών. Την ίδια ώρα οι συλλήψεις και οι προφυλακίσεις συνεχίστηκαν κανονικά, αυξάνοντας τον ήδη υπεράριθμο πληθυσμό στα καταστήματα κράτησης, ειδικά στις φυλακές Κορυδαλλού”, καταγγέλλει το **Δίκτυο Αλληλεγγύης Κρατουμένων με ανάρτησή του στις 7/11.**

Η **Πρωτοβουλία για τα Δικαιώματα των Κρατουμένων** έβγαλε στις 8/11 ανακοίνωση με την οποία καταγγέλλει την ανάληψη πολιτική της γ.γ. Αντεγκληματικής Πολιτικής **Σ. Νικολάου** και απαιτεί μέτρα αποσυμφόρησης των φυλακών και υγειονομικής προστασίας των κρατούμενων. Όπως αναφέρει, δεν πάρθηκαν μέτρα για την προστασία από την πανδημία, “Ο υπερσυνωστισμός στις φυλακές, οι άθλιες συνθήκες κράτησης, η παντελής έλλειψη σε προστατευτικά υλικά (μάσκες, αντισηπτικά, γάντια), η υποτυπώδης απολύμανση των χώρων και η παντελής αδιαφορία για τους ευάλωτους (ηλικιωμένους, ανήλικα, βρέφη, μωρομάνες, ασθενείς με σοβαρά υποκείμε-

να νοσήματα) δεν είναι κάτι που απασχόλησε -και απασχολεί- την κ. Νικολάου. Τα τελευταία κρούσματα στις φυλακές της Κέρκυρας και των Διαβατών (10 και 62 αντίστοιχα μέχρι στιγμής) σε συνδυασμό με την αδιαφορία του ΕΟΔΥ, όπως καταγγέλλουν σωφρονιστικοί και κρατούμενοι, ανατρέπουν το περίφημο αφήγημα της κ. Νικολάου περί πλήρους ελέγχου της πανδημίας στις φυλακές”.

Η Πρωτοβουλία καλεί το υπουργείο ΠΡΟΠΟ: “Να προχωρήσει, χωρίς αστερίσκους, στην αποσυμφόρηση των φυλακών, καταθέτοντας άμεσα την εξαγγελθείσα νομοθετική ρύθμιση την οποία κρατάει στο συρτάρι. Να πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα αφενός για την υγειονομική κάλυψη ΟΛΩΝ ανεξαιρέτως των κρατουμένων, και αφετέρου για τη βελτίωση των απάνθρωπων συνθηκών κράτησης. Να σταματήσουν οι συνεχείς εισβολές της ομάδας ΟΑΕΕ στα κελιά για λόγους αποκλειστικά επικοινωνιακούς, καθώς εν δυνάμει μπορεί να είναι μεταδότης του ιού”.

Διαβάστε ολόκληρη την ανακοίνωση της Πρωτοβουλίας για τα Δικαιώματα των Κρατουμένων εδώ: tinyurl.com/y2am7e8p

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΣΕΙΣΜΟ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΔΥΟ ΠΛΕΥΡΕΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ Με τη ζωή και όχι με τα κέρδη

10 ημέρες μετά τον καταστροφικό σεισμό στο Αιγαίο, η εργατική τάξη σε Ελλάδα και Τουρκία μετράει τις πληγές της, με τις κυβερνήσεις να μην έχουν δώσει ακόμα ουσιαστική λύση. 114 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στη Σμύρνη, τρίτη μεγαλύτερη πόλη της Τουρκίας και πάνω από 1000 τραυματίστηκαν. 36 άνθρωποι νοσηλεύονται ακόμα. 13 κτίρια γκρεμίστηκαν εντελώς, ενώ 3000 υπέστησαν βαριές ζημιές, με αποτέλεσμα πολλές χιλιάδες να έχουν μείνει άστεγοι και να κοιμούνται έξω. Η “λύση” της τουρκικής κυβέρνησης είναι λιγότερες από 4000 σκηνές.

Αντίστοιχα στη Σάμο, δυο παιδιά έχασαν τη ζωή τους καταπλακωμένα από έναν τοίχο, ενώ εκατοντάδες έμειναν άστεγοι/ες και άνεργοι/ες. Σε πολλά κτίρια που έλαβαν την κίτρινη διαγράμμιση και έχουν επιχειρήσεις στο ισόγειο, οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες συνεχίζουν να πηγαίνουν για δουλειά βάζοντας σε κίνδυνο τις ζωές τους. Στην Ικαρία το οδικό δίκτυο έχει προβλήματα λόγω κατολισθίσεων. Η “λύση” του ελληνικού κράτους αντίστοιχα είναι σκηνές, κοντέινερ και εξαίρεση της Σάμου από το καθεστώς lock down. Ουσία μηδέν. Το **Εργατικό Κέντρο Σάμου** καλεί σε σύσκεψη στις 11/11, 6.30μμ για την οργάνωση των διεκδικήσεων για την αντιμετώπιση των καταστροφών του σεισμού, ενώ παράλληλα καλεί στην πανεργατική απεργία της 26 Νοέμβρη.

Στο κάλεσμά του το ΕΚΣ, περιλαμβάνει ανάμεσα στα αιτήματα: “Να εξασφαλιστεί στέγη, διατροφή και είδη πρώτης ανάγκης σε όσους χρειάζεται. Να ελεγχθούν όλοι οι εργασιακοί χώροι. Να ελεγχθούν και να αποκατασταθούν όλα τα δημόσια κτίρια. Προτεραιότητα στα σχολεία. Να δοθούν άμεσα όλα τα απαραίτητα κονδύλια για επισκευές. Άμεσα να αποκατασταθούν οι ζημιές σε υποδομές όπως τα οδικά δίκτυα. Να δοθεί έκτακτο επίδομα 1.000 ευρώ για την κάλυψη των πρώτων άμεσων αναγκών. Καμιά απόλυση εργαζομένου. Να τεθούν σε αναστολή σύμβασης όλοι οι εργαζόμενοι που οι χώροι δουλειάς τους έχουν υποστεί ζημιές ή παραμένουν κλειστοί, ως την αποκατάστασή τους. Να πάρουν αυξημένο επίδομα ανεργίας όλοι οι άνεργοι σε Σάμο και Ικαρία. Μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού σε νοσοκομεία, κέντρα υγείας και όλες τις δομές υγείας των νησιών. Να θωρακιστεί το σύστημα υγείας στα νησιά. Απαλλαγή των πληγέντων από εφορία και δάνεια τραπεζών. Κανένας πλειστηριασμός, κατάσχεση, διακοπή ρεύματος, νερού, τηλεφώνου. Μαζικοί έλεγχοι για τον κορονοϊό. Ουσιαστικά μέτρα προστασίας στους χώρους δουλειάς. Να μην κατατεθεί το νέο αντεργατικό νομοσχέδιο που καθυστερεί εργασιακά δικαιώματα και συνδικαλιστικές ελευθερίες”.

Αφροδίτη Φράγκου

Σάμος μετά τον σεισμό

Ανακοίνωση 47 περιβαλλοντικών οργανώσεων

Ενώνουμε τις φωνές μας από τις δύο πλευρές του Αιγαίου.

Στεκόμαστε με αλληλεγγύη απέναντι στις ζωές των ανθρώπων και με σεβασμό στο περιβάλλον.

Στις 30 Οκτωβρίου, το Αιγαίο κλονίστηκε από ένα νέο σεισμό. Κλαίμε με τα ίδια δάκρυα για τις απώλειες κάθε ανθρώπινης ζωής και από τις δύο πλευρές.

Και στις δύο πλευρές του Αιγαίου, κατεστραμμένα κτίρια κατέρρευσαν και καταπλάκωσαν απλούς

ανθρώπους. Τα οικονομικά συμφέροντα της κατασκευαστικής βιομηχανίας και η αδιαφορία της κρατικής μηχανής ευθύνονται για αυτήν την καταστροφή και δεν υπάρχει τίποτα «φυσικό» σε αυτή.

Το Ελληνικό και το Τουρκικό κράτος έμεναν τόσα χρόνια αδρανή αντί να επιλέξουν την πρόληψη. Επιλέγουν να ξοδεύουν τεράστια ποσά για να πολεμήσουν μεταξύ τους αντί να δείξουν αλληλεγγύη και συνεργασία.

Συνεχίζουν να σκάβουν το έδαφος για υδρογονάνθρακες, ξεκινώντας από τη Μεσόγειο. Εάν η εξόρυξη υδρογονανθράκων προχωρήσει όπως σχεδιάζουν, μπορεί να υπάρξουν τεράστιες περιβαλλοντικές επιπτώσεις σε περίπτωση σεισμών, που είναι συνηθισμένοι στην περιοχή μας.

Οι κοινωνίες μας πρέπει να προετοιμαστούν για τους σεισμούς και όχι να τους αγνοούν.

Οι πολιτικές των εξορύξεων που

προκαλούν σεισμικές δονήσεις ή πολιτικές που πολλαπλασιάζουν τις συνέπειες ενός σεισμού και αγνοούν τη φύση πρέπει να τερματιστούν.

Ο πόλεμος είναι μεταξύ ζωής και κεφαλαίου, όχι μεταξύ των λαών μας! Σταματήστε την εξαγωγή υδρογονανθράκων τώρα!

Είμαστε και στις δύο πλευρές του Αιγαίου, με τη ζωή, κι όχι με τα κέρδη!

Αλληλεγγύη και αγώνας!

Έφυγε ο Νίκος Διαμαντίδης

Έφυγε από τη ζωή στις 8 Νοέμβρη, σε ηλικία 84 ετών ο Νίκος Διαμαντίδης, ΛΟΑΤΚΙ+ ακτιβιστής και από τα ιστορικά μέλη του κινήματος. Ήταν επίσης συγγραφέας και καλλιτέχνης, έχοντας εκδόσει 10 μυθιστορήματα. Παραμονές της εξέγερσης του Stonewall, ο Νίκος Διαμαντίδης ζούσε στο Σαν Φρανσίσκο, σε μια εποχή που η πλειονότητα των ομοφυλόφιλων, όπως κι ο ίδιος, είχε να αντιμετωπίσει την απόρριψη από την οικογένεια, τον φόβο της απόλυσης, τις συχνές αστυνομικές επιδρομές στα γκέι μπάρ, μια από τις οποίες άναψε το φυτίλι της εξέγερσης.

Λίγους μήνες μετά το Stonewall πήγε στη Νέα Υόρκη και έγινε μέλος του **Gay Liberation Front** της Νέας Υόρκης, της μαχητικής οργάνωσης που έβαζε στο στόχαστρο όχι μόνο την ομοφοβία, αλλά όλο το σάπιο σύστημα, και πάλευε πλάι πλάι με τα κινήματα απελευθέρωσης των μαύρων, των γυναικών, όλων των καταπιεσμένων. Πήρε μέρος στο πρώτο Pride που έγινε στη Νέα Υόρκη το 1970 και έδωσε μεγάλες μάχες μέσα από τις γραμμές του κινήματος.

Συμπορεύτηκε με τις τρανς πρωτεργάτριες της εξέγερσης και του εκρηκτικού κινήματος που ακολούθησε, τη **Μάρσα Τζόνσον** και τη **Σύλβια Ριβέρα**. Στήριζε πάντα τα τρανς δικαιώματα και έλεγε ότι το κίνημα ξεκίνησε από τα τρανς άτομα. Τα τελευταία χρόνια ήταν επίτιμο μέλος της ομάδας Proud Seniors Greece, με την οποία διαδήλωσε στο Pride της Αθήνας το 2018, ενώ την επόμενη χρονιά διαδήλωσε στην 50ή ημέρα υπερηφάνειας στη Νέα Υόρκη.

Όπως έχει δηλώσει σε πρόσφατη συνέντευξή του στο omnia tv: “Δε θέλαμε να μας αποδεχτεί ο κόσμος, όπως ήταν. Θέλαμε να αλλάξουμε τον κόσμο, ώστε να υπάρχει δικαιοσύνη και ελευθερία για όλους”.

Πολιτικό γάμο για τα ομόφυλα ζευγάρια

Καμπάνια υπογραφών για τη νομοθέτηση του πολιτικού γάμου για ομόφυλα ζευγάρια ξεκίνησε η ομάδα ΛΟΑΤΚΙ+ Κόρινθος στις 27/10.

Η καμπάνια έχει ήδη συγκεντρώσει 11 χιλιάδες υπογραφές και συνεχίζει. Όπως αναφέρεται στο ψήφισμα, “Σε μια δημοκρατική κοινωνία όλα τα άτομα πρέπει να έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις απέναντι στο κράτος. Η επέκταση του πολιτικού γάμου και στα ομόφυλα ζευγάρια έρχεται να τερματίσει αυτή την κατάφωρη ρατσιστική διάκριση που υφίστανται τα ομόφυλα ζευγάρια από το ελληνικό κράτος. Είναι ζήτημα δικαιοσύνης, σεβασμού και αξιοπρέπειας απέναντι σε όλους τους δημοκρατικούς πολίτες”.

Μπορείτε να υπογράψετε την καμπάνια εδώ: tinyurl.com/yxajhy3m

21/10, Συγκέντρωση στην έναρξη της δίκης των δολοφόνων της Zackie-Oh. Φωτό: Μάνος Νικολάου

ΖΑΚ-ZACKIE Oh Η δικαιοσύνη δεν αναβάλλεται

Επ’ αόριστον αναβολή της δίκης των δολοφόνων του Ζακ αποφάσισε το Β’ Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο στις 6/11. Στην είσοδο του Πρωτοδικείου είχαν συγκεντρωθεί σε συμπαράσταση με την οικογένεια του Ζακ και διεκδικώντας δικαιοσύνη μέλη της Πρωτοβουλίας “Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie Oh”, της Αντιφασιστικής Συνέλευσης Αμπελοκήπων και άλλοι αγωνιστές και αγωνίστριες.

Ο λόγος της αναβολής ήταν “αδυναμία διεξαγωγής της δίκης”. Η σχετική ΚΥΑ προβλέπει μέχρι 15 άτομα σε κάθε αίθουσα, ενώ η δίκη των δολοφόνων του Ζακ έχει πολύ περισσότερα. Ωστόσο αυτό δεν αποτελεί δικαιολογία. Πρόκειται για μια εξέλιξη-πρόκληση για την οικογένεια του Ζακ, για το κίνημα, αλλά και για όλη την κοινωνία, να μην μπορεί να βρεθεί μια κατάλληλη αίθουσα και τρόπος να διασφαλιστεί και η συνέχιση της διαδικασίας και η δημοσιότητά της. Η απόδοση δικαιοσύνης παραπέμπεται στο αόριστο μέλλον ενώ ήδη έχουν περάσει πάνω από δυο χρόνια από τη δολοφονία.

Η Άννυ Παπαρούσου, συνήγορος πολιτικής αγωγής, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη: “Τα ζητήματα που τέθηκαν λόγω των περιοριστικών μέτρων λόγω COVID, και που ούτως ή άλλως οδηγούσαν σε μια διακοπή της δίκης, μπορούσαν να αντιμετωπιστούν με διακοπή και όχι με αναβολή. Την επ’ αόριστον αναβολή την αποφάσισε το δικαστήριο. Περιμένουμε ξανά προσδιορισμό της δίκης. Ελπίζουμε να είναι σε χρόνο που μπορεί να γίνει με όλους τους απαραίτητους όρους, μεταξύ αυτών και της δημοσιότητας, που είναι σημαντική σε μια τόσο σοβαρή υπόθεση. Απομακρυνόμαστε, τραβιά πια, από τον εύλογο χρόνο που πρέπει να υπάρχει μεταξύ του γεγονότος και της δικαστικής αντιμετώπισής του. Θα πρέπει να γίνει μεταφορά της δίκης αυτής σε μια μεγαλύτερη αίθουσα ώστε όλοι όσοι θέλουν να παρακολουθήσουν

να μπορούν απρόσκοπτα και οι δημοσιογράφοι να μπορούν να την καλύψουν”.

Δεν είναι τυχαίο που περισσότερο από όλους, αυτός που επέμενε να αναβληθεί η δίκη -με τη δικαιολογία δήθεν ότι δεν ξέρουμε πότε θα βγει μια νέα ΚΥΑ που να μπορεί να εφαρμοστεί- ήταν ο Θ. Πλεύρης, συνήγορος υπεράσπισης των αστυνομικών. Υπερασπιστής των μηχανισμών του κράτους, αλλά και μέλος του κυβερνώντος κόμματος, ο Πλεύρης σπρώχνει τη διαδικασία στην αφάνεια και την καθυστέρηση, σε πλήρη ευθυγράμμιση με το πώς έχει αντιμετωπίσει το κράτος μέχρι στιγμής τη συγκεκριμένη υπόθεση. Καθώς επίσης και σε ευθυγράμμιση με τη σχέση Νέας Δημοκρατίας και ΕΛΑΣ. Και βέβαια, ο λόγος του περνάει μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου.

Το στοίχημα για το κίνημα είναι να μην αφήσουμε αυτός ο λόγος να περάσει συνολικά. Το κίνημα έχει δώσει μάχες που έχουν καταφέρει να σώσουν από το σκοτάδι και να κερδίσουν υποθέσεις, που η πρόθεση να πέσουν στα αζήτητα ήταν φανερή. Και φυσικά έχει δώσει τη μάχη της εκκίνησης, της διεξαγωγής στο σωστό μέρος και της δημοσιότητας της δίκης της Χρυσής Αυγής. Ξεκινώντας στην απομόνωση του Κορυδαλλού και με διαρκή την απειλή της επιστροφής εκεί, το κίνημα κατόρθωσε να γίνουν στο Εφετείο 230 δικάσιμες -κάθε μια προσθέτοντας στη δημοσιότητα της δίκης. Αυτό το έκανε έχοντας πάντα τα μάτια πάνω στη δίκη και πιέζοντας ξανά και ξανά: σχεδόν 90 (!) κινητοποιήσεις έγιναν στο Εφετείο και σχεδόν 30 ακόμη στον Κορυδαλλό.

Αυτός είναι ο δρόμος για να γίνουν πράξη και τα αιτήματα της οικογένειας Κωστόπουλου για τη διεξαγωγή της δίκης των δολοφόνων του Ζακ: να γίνουν αιτήματα ενός κινήματος που θα κινητοποιεί τις δυνάμεις της εργατικής τάξης και θα τα κερδίζει.

Α.Φ.

Άνοιξε το τέμενος στον Βοτανικό

Άνοιξε στις 4 Νοέμβρη το πρώτο επίσημο τέμενος της Αθήνας στον Βοτανικό. Η Αθήνα είχε μείνει η τελευταία ευρωπαϊκή πρωτεύουσα χωρίς τέμενος, παρά το γεγονός ότι στην πόλη αυτή ζουν πάνω από 200 χιλιάδες μουσουλμάνοι. Η ολοκλήρωση και η λειτουργία του είναι μια θετική εξέλιξη -ειδικά αν λάβει κανείς υπ’ όψιν τις προσπάθειες της Χρυσής Αυγής και άλλων οργανώσεων να το σταματήσουν. Όμως δεν αρκεί για να βγάλει το στίγμα από την Αθήνα ότι αντιμετωπίζει τους μουσουλμάνους κατοίκους της σαν δεύτερης κατηγορίας.

Βρίσκεται σε μη κατοικημένο χώρο, ενώ έχουν γίνει συνειδητές προσπάθειες να μη δίνει “στίγμα” στην Ιερά Οδό (να μη φαίνεται το τέμενος, να μην ακούγεται ο ιμάμης και αρχιτεκτονικά δεν θυμίζει χώρο λατρείας αφού δεν έχει μιναρέ). Και

φυσικά, δεν αρκεί για να καλύψει τις ανάγκες ενός μεγάλου μουσουλμανικού πληθυσμού όπως αυτός της Αθήνας. Λόγω πανδημίας, μπορούν να προσευχηθούν μέχρι 9 άντρες και 4 γυναίκες, ενώ και κανονικά η χωρητικότητα του δεν ξεπερνάει τα 400 άτομα.

Δεν αρκεί

Πέρα από αυτό, το λεκανοπέδιο είναι μια τεράστια έκταση με μεγάλες δυσκολίες στη μετακίνηση -ένα τέμενος σε μία μόνο γειτονιά δεν θα μπορούσε, ακόμη και χωρίς θέματα χωρητικότητας, να εξυπηρετήσει όλο τον πληθυσμό. “Είναι ένα κτίριο που δεν μας τιμά... Είναι σαν να λένε ‘είσαι ένας μπελάς που θέλουμε απλώς να φύγει από το κεφάλι μας και το κάνουμε όπως-όπως’”, σχολίασε στο Vice η Άννα Στάμου, από τη Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας. Παρόλα αυτά “είναι πάρα πολύ θετικό το

γεγονός ότι υπάρχει τέμενος φτιαγμένο από το ελληνικό δημόσιο. Είναι θεμελιώδες. Είναι η βάση για να χτίσουν οι επόμενες γενιές, πάνω στην ισοπολιτεία”.

Από την άλλη μεριά διάφοροι σπεύδουν να εκμεταλλευτούν τη λειτουργία του τεμένους για να ανοίξουν ζητήματα κλεισίματος χώρων προσευχής σε άλλες γειτονιές στους οποίους το κράτος δεν δίνει άδεια. Ρωτηθείς από το Έθνος, ο βουλευτής της ΝΔ Άγγελος Συρίγος δήλωσε ότι “πρέπει να κλείσουν, διότι δεν είναι ασφαλή, δεν τα χρειαζόμαστε πια και... από εκεί ξεκινάει η ριζοσπαστικοποίηση!”. Ας του θυμίσει κάποιος ποια ήταν τα πραγματικά εγκληματικά ορμητήρια που η ΝΔ ανεχόταν χρόνια: τα “γραφεία” της ΧΑ. Και πώς από κει ξεκίνησε μια “ριζοσπαστικοποίηση” που έκανε τα τζαμιά, πράγματι, να μην είναι ασφαλή -βάζοντάς τους φωτιές.

Έκθεση για τα ρατσιστικά εγκλήματα στον Έβρο

Θάνατος και βασανιστήρια. Αυτή είναι η εικόνα των στρατιωτικοποιημένων συνόρων του Έβρου, όπου τα αίσχη της κυβέρνησης βγαίνουν στη φόρα ξανά και ξανά, μέσα από δημοσιεύματα, καταγγελίες και έρευνες. Η πρόσφατη έκθεση της οργάνωσης HumanRights360 με τίτλο “Υπερασπίζοντας τα ανθρώπινα δικαιώματα σε καιρό στρατιωτικοποίησης των συνόρων”, βασισμένη ανάμεσα σε άλλα και σε προσωπικές μαρτυρίες, αναδεικνύει αυτή την ανατριχιαστική εικόνα.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα και η ανθρώπινη αξιοπρέπεια παραβιάζονται κατάφωρα από τις παράνομες επαναπροωθήσεις, των οποίων συνήθως έχει προηγηθεί βασανισμός με γδύσιμο, κράτηση, ξύλο, απειλές, κλοπή προσωπικών ειδών ή και όλα αυτά μαζί. Αυτοί που τα κάνουν αυτά είναι αστυνομικοί με full face και αλεξίσφαιρα, “σαν να πηγαίνουν σε πόλεμο”, όπως λέει μια από τις συγκλονιστικές μαρτυρίες που παραθέτει η έκθεση. Και πραγματικά, περί πολέμου πρόκειται.

“Η ελληνική κυβέρνηση επέλεξε να αντιμετωπίσει την παρουσία μεταναστών και προσφύγων σαν απειλή, σαν εχθρό που βάζουν σε κίνδυνο την κυριαρχία της χώρας. Αυτή η επιλογή είναι προφανής από την πρόσφατη απόφαση αγοράς και προμήθειας πυρομαχικών, κρότου λάμψης, δακρυγόνων, καπνογόνων, συνολικής αξίας 2.180.520 ευρώ”, αναφέρει η έκθεση. Όσοι καταφέρουν να περάσουν τον Έβρο κινδυνεύουν με καταδίωξη, η οποία πολλές φορές καταλήγει σε θανατηφόρα τροχαία. Η αστυνομία αρνείται την ευθύνη της γι’ αυτούς τους νεκρούς. Παράλληλα, η πολεμική τα-

κτική της κυβέρνησης σημαίνει και άλλες “επενδύσεις”: 27 επιπλέον χιλιόμετρα φράχτη του Έβρου, αγορά δυο Ηχητικών Συσκευών Μεγάλης Εμβέλειας οι οποίες “προκαλούν στο θύμα οδυνηρό πόνο, σοκ, πανικό και αποπροσανατολισμό”. Επιπλέον, πρόσληψη των 400 νέων συνοριοφυλάκων, που έρχονται να προστεθούν σε μια αστυνομική δύναμη που φτάνει τους 1.150.

Η έκθεση υπογραμμίζει επίσης το γεγονός ότι οι πρόσφυγες πολύ συχνά αντιμετωπίζουν την κατηγορία της “παράνομης εισόδου” με δυσανάλογα βαριές ποινές, πολλές φορές χωρίς αναστολή. Αυτό στην πραγματικότητα σημαίνει ότι είναι η ελληνική κυβέρνηση που παρανομεί, αφού παραβιάζει έτσι κάθε έννοια ασύλου όπως υπαγορεύεται από τις διεθνείς συμβάσεις. Η έκθεση μελετά επίσης το καθεστώς κράτησης και το πόσο έχει επιδεινωθεί λόγω της πανδημίας.

Μπορείτε να διαβάσετε την έκθεση στα Αγγλικά εδώ: tinyurl.com/y6tujtda

Δικαίωση για τον Σ. Μπαλάσκα

Δικαιώθηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) ο δημοσιογράφος Στρατής Μπαλάσκας, τον οποίο τα ελληνικά δικαστήρια καταδίκασαν γιατί χαρακτήρισε ένα γυμνασιάρχη «νεοναζί» και «θεωρητικό της Χρυσής Αυγής» σε άρθρο του σε εφημερίδα της Λέσβου.

Ο δημοσιογράφος είχε καταδικαστεί από το Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων Βορείου Αιγαίου (και ο Άρειος Πάγος είχε απορρίψει το αίτημα αναίρεσης της ποινής που του είχε επιβληθεί) χαρακτηρίζοντας «μη ευπρεπή τη χρήση του όρου νεοναζί αντί αυτής του εθνικοσοσιαλιστή» που μάλιστα είχε αποδεχθεί και ο ίδιος ο Γυμνασιάρχης!

Μαρξιστικά Φόρουμ

Πολυτεχνείο 2020 – Στο δρόμο του Νοέμβρη ξανά!

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

TETARTH 11/11
πληρ. facebook ΣΕΚ Ηράκλειο 7μμ
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κτενιουδάκη

ΒΟΛΟΣ

TETARTH 11/11
πληρ. facebook ΣΕΚ Βόλου 8μμ
Ομιλήτρια: Τζένη Δεμφρτζίδου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

TETARTH 11/11, 7μμ, πληρ. facebook:
Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΞΑΝΘΗ

TETARTH 11/11 πάρκο της Αύρας 5μμ
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΑΙΓΑΛΕΩ

TETARTH 11/11 fb ΣΕΚ Αιγάλεω 7.30μμ
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΙΛΙΟΝ

TETARTH 11/11 fb ΣΕΚ Ιλιον-Πετρούπολη,
messenger ΣΕΚ Ιλίου 7μμ
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

TETARTH 11/11
γρ. Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

TETARTH 11/11 fb ΣΕΚ Ιλιον-Πετρούπολη,
messenger ΣΕΚ Πετρούπολης 8μμ
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

TETARTH 11/11
πληρ. fb neasionias 7.30μμ
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

TETARTH 11/11
πληρ.fb sekneouirakleiou 8μμ
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ

TETARTH 11/11,
πληρ. fb sekvrilissia, 8μμ
Ομιλητής: Φίλιππος Κοντοδήμας

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

TETARTH 11/11
πληρ. fb sekxalandri 7.30μμ
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΜΑΡΟΥΣΙ

TETARTH 11/11
πληρ. fb sekmarousiou, 8μμ
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

TETARTH 11/11
στο join.skype.com/iwGKxkxT0Pg17μμ
Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

TETARTH 11/11
στο join.skype.com/iwGKxkxT0Pg18μμ
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΠΕΡΑΙΑΣ

TETARTH 11/11
δημαρχείο, αιθ. Ανταρσία στο Λιμάνι,
5ος ορ., 7μμ
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

TETARTH 11/11
Skype, πληρ. fb ΣΕΚ Αμπελόκηποι 7μμ
Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΓΑΛΑΤΣΙ

TETARTH 11/11
Skype, πληρ. fb ΣΕΚ Γαλάτσι 7μμ
Ομιλητής: Στέλιος Τζομπανάκης

ΘΗΣΣΟ

TETARTH 11/11
πληρ. fb ΣΕΚ Θησείου, 7μμ
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

TETARTH 11/11
https://tinyurl.com/pyrinaspetalona 7μμ
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 12/11, 8μμ πληρ σελ.facebook:
ΣΕΚ Νέος Κόσμος-Κουκάκι
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 12/11 messenger ΣΕΚ Σεπόλια-
Κεραμεικός, 7.30μμ
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Skype, πληρ. fb sek patisia 7μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Skype, πληρ. fb sek kypselis 7.30μμ
Ομιλήτρια: Βίκυ Βρακά

ΖΩΓΡΑΦΟΥ – ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/11 σαλόνι εστίας Δ' ΦΕΠΑ και
στο join.skype.com/bYd1jIVDMftu 7μμ
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΒΥΡΩΝΑΣ - ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 12/11
στο join.skype.com/g1iWTS8hdZVM 7μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 12/11
πληρ fb sekxalandri, 7.30μμ
Ομιλήτρια: Ρία Φρύσσα

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 12/11 δημαρχείο 7μμ
Ομιλητής: Γιώργος Σιδέρης

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/11 δημαρχείο Νίκαιας 7.30μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωϊδού

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 12/11, 8μμ,
πληρ. facebook: Η Εργατική Αλληλεγγύη
στη Θεσσαλονίκη
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/11, 7μμ, πληρ. fb ΣΕΚ Πάτρας
Ομιλήτρια: Τόνια Λαχανιώτη

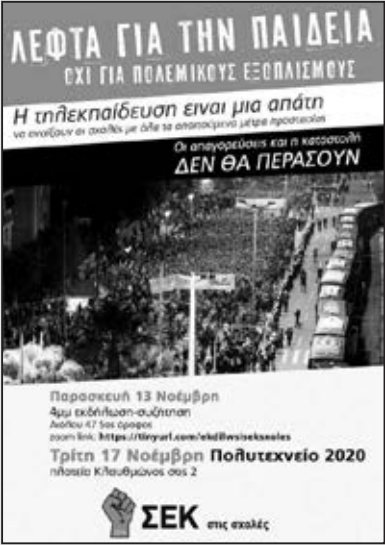
ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/11 Πυρσινέλλα 1, 4ος ορ.,
6μμ, πληρ. messenger ΣΕΚ Γιάννενα
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/11
πληρ. messenger ΣΕΚ Καλλιθέα, 7μμ
Ομιλητής: Άγγελος Σπανόπουλος

Σχολές

Άλλα Φόρουμ

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

TETARTH 11/11 Zoom, πληρ. fb Σεκ Χα-
νίων 7μμ
Η πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαραγκής

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

TETARTH 11/11, 8μμ,

πληρ. facebook: Η Εργατική Αλληλεγγύη
στη Θεσσαλονίκη
Ισλαμοφοβία: ρατσιστικό εργαλείο
Ομιλήτρια: Μαρία Τσίρμπα

ΤΟΥΜΠΑ

TETARTH 11/11, 7μμ, πληρ. facebook: Η
Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη
Ισλαμοφοβία: ρατσιστικό εργαλείο
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

TETARTH 11/11 Skype, πληρ. fb σεκ Εξα-
ρχεια 7.30μμ
Η πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 12/11 Skype, πληρ. fb sek gkyzi
7.30μμ
Η πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/11 σύλλογος δασκάλων και
στο Zoom, πληρ. fb Σεκ Χανίων, 6.30μμ
Η πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 19/11, 7μμ, πληρ. fb ΣΕΚ Πάτρας
Η αριστερά στην Αμερική μετά τις εκλογές
Ομιλητής: Δημήτρης Μπελιάς

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

**Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρ-
τητη δράση της εργατικής τάξης**

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις.
Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δρά-
ση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος
προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο
στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το
αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύ-
σει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-
σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία
απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σο-
σιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο
όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-
ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού
πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-

γή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπι-
νες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι με-
γάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε
όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε
να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνα-
τούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.
Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύ-
χει μόνο εάν είναι παγκόσμια.
Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου
ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη
επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττή-
θηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας
αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επι-
κράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της
Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου
τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπά-
θεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατι-
κής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα
– φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που
καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να
πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετω-
πίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέ-
ρουν να τα περάσουν.
Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των αν-
θρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και
φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους
να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστη-
ρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθε-
ρωτικά κινήματα.
Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική,
πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναι-
κών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και
άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που κα-
ταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι
του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί
είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλού-
το, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό.
Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η
εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή ορ-
γανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα,
έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του
κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επα-
ναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνα-
μώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο
μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχ-
θούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγι-
κές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνο-
λικά τον καπιταλισμό.

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/11

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού 7μμ
Ν. ΙΩΝΙΑ Σκλαβενίτης 18.30μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Σκλαβενίτης 6μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό Αιγάλεω 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Ιν 7μμ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ
Βασιλόπουλος Πλατεία 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14/11

ΞΕΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΚΥΨΕΛΗ
Σκλαβενίτης Βελβενδούς 11.30πμ
ΓΚΥΖΗ Γαλαξίας Λουκάρεως 11πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βείκου 12μ
Α. ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 11πμ
ΙΛΙΟΝ Βιολογική Λαϊκή 11πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή 11πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Λαϊκή Μπουρνάζι 11.30πμ
ΙΛΙΣΙΑ
Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 12μ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ
Σκλαβενίτης Πλ. Πλαστήρα 12μ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11πμ
Κ. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11.30μμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Σκλαβενίτης (Δημοσθένους) 12μ
ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ
Σκλαβενίτης Δουκίσσης 5.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Λαϊκή 12μ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Ρολόι 11.30πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή Περιβολάκι 11πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΠΑΝΙ 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή Μαρτίου 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώας 11.30πμ
ΗΡΑΚΛΕΟ Λαϊκή 12μ
ΒΟΛΟΣ My Market 12μ
ΚΙΛΚΙΣ Λαϊκή 12μ
ΠΑΤΡΑ My Market Αγ. Αντρέας 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

**Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ**

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδές, Σωτήρης Κοντο-
γιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαη-
λίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος
Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη
Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikii@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Διεύθυνση Αλληλογραφίας:

ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα

Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Το πλακάτ με τη λέξη Ταϋλάνδη και τον αγκυλωτό σταυρό στην κρεμάλα στην πύλη του Πολυτεχνείου είναι μια από τις πιο γνωστές φωτογραφίες της εξέγερσης του Νοέμβρη. Τι σχέση είχε, όμως, η μακρινή αυτή χώρα, το παλιό «εξωτικό» Σιάμ, με την εξέγερση; Η απάντηση είναι άμεση και την έδινε συνοπτικά ο τίτλος ενός ρεπορτάζ της εφημερίδας τα Νέα στις 15 Οκτώβρη 1973: «Ανετράπη η στρατιωτική κυβέρνηση στην Ταϋλάνδη Εκατοντάδες νεκροί και τραυματίες». Μια μαζική εξέγερση ανέτρεψε τη χούντα εκεί, ήρθε η σειρά της χούντας των συνταγματαρχών ήταν το μήνυμα του πλακάτ.

Μέχρι τότε η Ταϋλάνδη δεν ήταν γνωστή για τα μαζικά της κινήματα. Από το 1932 που ο στρατός ψαλίδισε τις εξουσίες του βασιλιά και έβαλε τη χώρα στο δρόμο του «εκμοντερνισμού» στα πρότυπα της Δύσης μέχρι τη δεκαετία του '50, πολιτική στην Ταϋλάνδη σήμαινε απλά τις συγκρούσεις και τους συμβιβασμούς στις κορυφές της κρατικής γραφειοκρατίας και του στρατού.

Το 1957 ο στρατηγός Σαρίτ ξεφορτώθηκε και τυπικά τη δημοκρατική βιτρίνα. Το πραξικόπημα που οργάνωσε έθεσε εκτός νόμου όλα τα κόμματα, έκλεισε εφημερίδες και έβαλε την Ταϋλάνδη σταθερά στην τροχιά ενός έμπιστου συμμάχου του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στη Νοτιοανατολική Ασία. Η χώρα συνορεύει και με την Κίνα και με το Βιετνάμ που εκείνη την εποχή ζούσε τις πρώτες φάσεις του «αμερικάνικου πολέμου». Όμως, κάτω από την επιφάνεια μιας φιλοαμερικάνικης χούντας που είχε δώσει στο πρόσωπο του βασιλιά θεικές ιδιότητες, η κοινωνία άλλαζε.

Η δεκαετία του '60 ήταν η περίοδος των μεγάλων κινήματων και εξεγέρσεων, του Μάη του '68. Ο αγώνας στο Βιετνάμ έδινε έμπνευση στους αγωνιστές και της αγωνίστριες μιας νέας Αριστεράς που γεννιόταν σε όλο τον κόσμο. Και αυτή η έμπνευση και ο ριζοσπαστισμός επέστρεφαν στην Ταϋλάνδη. Φορείς τους ήταν αρχικά φοιτητές και φοιτήτριες που είχαν σπουδάσει σε δυτικά πανεπιστήμια. Αλλά αυτές οι ιδέες απλώνονταν με ταχύτητα σε όλο τον φοιτητικό πληθυσμό. Ο αριθμός όσων παρακολουθούσαν την τριτοβάθμια εκπαίδευση είχε εκτιναχθεί από 15 χιλιάδες το 1961 σε 50 χιλιάδες το 1972. Και η σύνθεση του φοιτητικού σώματος είχε αλλάξει: τα παιδιά των πιο φτωχών και των εργατών άρχισαν να γεμίζουν τα αμφιθέατρα.

Η αναταραχή δεν περιοριζόταν στα πανεπιστήμια. Μια νέα εργατική τάξη είχε μεγαλώσει στις πόλεις, στα εργοστάσια, στα γιαπιά που ξεφύτρωναν σε συνθήκες «οικονομικού οργασμού». Μια τάξη με ελπίδες για μια καλύτερη ζωή και οργή

Η ανατροπή της Χούντας στην Ταϋλάνδη ενέπνευσε τους εξεγερμένους του Πολυτεχνείου

Ταϋλάνδη 1973

για τους χαμηλούς μισθούς, τον πληθωρισμό, την απουσία δικαιωμάτων. Στους εννιά μήνες που προηγήθηκαν της εξέγερσης του Οκτώβρη ξέσπασαν τουλάχιστον 40 απεργίες με εμβληματική τη νικηφόρα απεργία στην Εταιρεία Χαλυβουργίας που διήρκεσε ένα μήνα. Η νίκη της οφειλόταν στο κίνημα συμπαρατάσης που οργάνωσαν τα «ανεπίσημα» δίκτυα και επιτροπές σε χώρους δουλειάς.

Εύφλεκτο υλικό

Αυτό το εύφλεκτο υλικό άρχισε να παράγει μικρές σπίθες από τα τέλη του 1972, όπως γινόταν άλλωστε και δω. Τον Ιούνιο του 1973 ο πρύτανης του πιο «μοντέρνου» πανεπιστημίου, που είχε ιδρυθεί με τυμπανοκρουσίες το 1969, αναγκάστηκε να παραιτηθεί μετά από κινητοποιήσεις γιατί είχε αποβάλλει φοιτητές που διακινούσαν παράνομες μπροσούρες. Και στις 6 Οκτώβρη ήρθε η πρόκληση που πυροδότησε την έκρηξη. Το καθεστώς συνέλαβε 11 φοιτητές με την κατηγορία της «συνωμοσίας κατά της Αυτού Μεγαλειότητας». Στη βδομάδα που ακολούθησε με τους φυλακισμένους σε απομόνωση, τα πανεπιστήμια και οι δρόμοι πήραν φωτιά.

Στις 13 Οκτώβρη το κέντρο της Μπανγκόκ, της πρωτεύουσας, βούλιαξε από μισό εκατομμύριο διαδηλωτές και διαδηλώτριες. Ήταν η μεγαλύτερη πολιτική διαδήλωση στην ιστορία της χώρας και μια από τις μεγαλύτερες στον κόσμο. Κι όπως

συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις, οι επιθέσεις της αστυνομίας με δακρυγόνα και όλα τα σύνεργα της καταστολής απέτυχαν: οι συγκρούσεις απλώθηκαν σε όλη την πόλη.

Την επόμενη μέρα ήρθε η κορύφωση. Περίπου 200 χιλιάδες διαδηλωτές κατευθύνθηκαν στο Παλάτι απαιτώντας «άμεσο διάλογο» με τον βασιλιά. Κι ο στρατός βγήκε στους δρόμους με τα τανκς και τα πολυβόλα για να διαλύσει το πλήθος ενώ επίλεκτες μονάδες αλεξιπτωτιστών εκκένωναν το Πανεπιστήμιο Θαμασάτ το προπύργιο των πιο μαχητικών τάσεων του φοιτητικού κινήματος.

Αυτό που ακολούθησε ήταν μια σφαγή. Οι φωτογραφίες δείχνουν στρατιώτες με ασφυξιογόνες μάσκες να ανοίγουν πυρ κατά βούληση στον κόσμο και τανκ να πολυβολούν τα πλήθη. Η επίσημη καταμέτρηση μιλάει για 77 νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες. Αλλά αυτό δεν ήταν το τέλος. Αντίθετα, τα πλήθη των διαδηλωτών ανασυντάσσονταν, περνούσαν στην αντεπίθεση. Μια ομάδα σπουδαστών, οι «Κίτρινοι Τίγρεις» πήραν ένα όχημα της πυροσβεστικής το μετέτρεψαν σε ένα τεράστιο φλογοβόλο με το οποίο έκαψαν ένα κεντρικό αστυνομικό τμήμα. Είχαν την τεχνογνωσία, οι περισσότεροι ήταν σπουδαστές τεχνικών σχολών και αποβλημένοι από τη σχολή πυροσβεστικής και αστυνομίας.

Μπροστά σε αυτήν την κατάσταση ο βασιλιάς Μπουμπόλ αναγκάστηκε σε υποχώρηση. Ανακοίνωσε ότι ζη-

τησε από τον στρατηγό Θάνομ να παραιτηθεί από την πρωθυπουργία, βάζοντας στη θέση του τον συντηρητικό μεν, αλλά συμπαθή στις φοιτητικές μάζες πρύτανη του πανεπιστημίου Σάνια Θαμασάκ. Αρχικά επιχειρήθηκε ένας συμβιβασμός, με τον Θάνομ να διατηρεί την ιδιότητα του αρχηγού των ενόπλων δυνάμεων. Γρήγορα όμως έγινε αντιληπτό ότι δεν υπήρχαν πλέον περιθώρια για μεσοβέζικες λύσεις κι έτσι στις 16 Οκτώβρη ο δικτάτορας, συνοδευόμενος από τον γιο του, συνταγματάρχη Ναρόγκ Κιτικαχόρν, διοικητή των MAT, και τον συμπεθέρο του, στρατάρχη Πραπάτ έφυγαν στο εξωτερικό.

Νίκη

Αυτή η νίκη έδωσε μια τεράστια ώθηση στην αυτοπεποίθηση των «από κάτω». Εργάτες, αγρότες, φοιτητές άρχισαν να παλεύουν για κάτι πολύ περισσότερο από μια «κανονική» κοινοβουλευτική δημοκρατία. Στους δυο μήνες που ακολούθησαν η νέα κυβέρνηση ήρθε αντιμέτωπη με περίπου 300 απεργίες. Συγκροτήθηκε μια κεντρική συνδικαλιστική οργάνωση ενώ νέες φοιτητικές οργανώσεις, πιο ριζοσπαστικές και μαχητικές, ξεφύτρωναν παντού.

Την Πρωτομαγιά του 1975 περίπου 250 χιλιάδες εργάτες και εργάτριες διαδήλωσαν στη Μπανγκόκ. Και ένα χρόνο μετά εκατοντάδες χιλιάδες συμμετείχαν σε μια γενική απεργία ενάντια στην ακρίβεια και τους χαμηλούς μισθούς. Στα χωριά

οι φτωχοί αγρότες άρχισαν να οργανώνονται και να κατεβαίνουν στην Μπανγκόκ για να διαδηλώσουν με τους φοιτητές και τους εργάτες. Είχαν πολλά να πουν: για τις κλεψιές και τους εκβιασμούς των γαιοκτημόνων, τις δολοφονίες και τις «εξαφανίσεις» από τον στρατό και την αστυνομία (υπολογίζονται σε τρεις χιλιάδες ανάμεσα στο 1971 και 1973).

Η επιρροή της Αριστεράς μεγάλωνε. Ένα δείγμα ήταν οι επιτυχίες διάφορων νόμιμων αριστερών κομμάτων στις εκλογές που έγιναν το 1975. Ένα άλλο ήταν η ενίσχυση του παράνομου Κομμουνιστικού Κόμματος της Ταϋλάνδης ιδιαίτερα στο φοιτητικό κίνημα αλλά και στα συνδικάτα.

Το 1976 γινόταν φανερό ότι ούτε το νέο Σύνταγμα, ούτε κάποιες μεταρρυθμίσεις μπορούσαν να δώσουν λύση στην κοινωνική κρίση. Στις 6 Οκτώβρη του 1978 η άρχουσα τάξη και το Παλάτι έδωσαν την απάντηση. Ο στρατός εισέβαλε για άλλη μια φορά στο πανεπιστήμιο Θαμασάτ. Αριστεροί φοιτητές και φοιτήτριες σύρθηκαν έξω από τις αίθουσες για να καταλήξουν στις φυλακές ενώ κάμποσοι δολοφονήθηκαν επί τόπου, τους κρέμασαν από δέντρα με ακροδεξιές συμμορίες να τους καίνε ζωντανούς. Ο στρατός κι οι «παρακρατικοί» κατέστρεψαν γραφεία οργανώσεων της αριστεράς και συνδικάτων, έκλεισαν εφημερίδες. Με άλλα λόγια ξανά «γύψος».

Η σκληρή καταστολή δεν ήταν η μοναδική αιτία για την ήττα του μαζικού κινήματος. Η άλλη ήταν οι ιδέες που κυριαρχούσαν στην Αριστερά. Η πιο συγκροτημένη πρόταση για το μέλλον του κινήματος προερχόταν από το παράνομο ΚΚ. Όμως, η γραμμή του ήταν καταστροφική. Ένα μαοϊκό κόμμα που από το 1965 είχε ξεκινήσει ένοπλη δράση στις ζούγκλες της βόρειας και βορειοανατολικής Ταϋλάνδης, θεωρούσε την εργατική τάξη απλά ένα κομμάτι μιας διαταξικής συμμαχίας. Το επαναστατικό υποκείμενο για το κόμμα ήταν οι αγρότες, ουσιαστικά ο στρατός του που διεξήγαγε τον «μακρόχρονο λαϊκό πόλεμο». Ετσι το 1976 η απάντηση στην καταστολή ήταν η έξοδος χιλιάδων φοιτητών από τις πόλεις προς το αντάρτικο. Η κατάληξη ήταν μια ακόμα τραγωδία.

Η Ταϋλάνδη θα γνώριζε κάμποσα πραξικοπήματα και περιόδους κοινοβουλευτισμού από τότε. Και μεγάλα, μαζικά κινήματα για δημοκρατία και κοινωνική δικαιοσύνη. Ένα τέτοιο κίνημα εξελίσσεται και σήμερα πάλι με κέντρο τη νεολαία. Αυτή τη φορά μια νέα επαναστατική Αριστερά διεκδικεί να πάει το κίνημα μπροστά.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Χτίζουμε πάνω στις νίκες μας

Με τον αέρα της αντιφασιστικής νίκης της 7 Οκτώβρη, που έστειλε τη Χρυσή Αυγή στη φυλακή, είναι γραμμένο το νέο τεύχος του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω (No 143, Νοέμβρης-Δεκέμβρης 2020). Το μεγαλειώδες απεργιακό συλλαλητήριο στο Εφετείο δεν θα μπορούσε να λείπει από το εξώφυλλό του, ούτε κι ένα πολυσέλιδο αφιέρωμα στη συγκλονιστική αυτή επιτυχία του κινήματος των εργατών και της νεολαίας, ντόπιων και μεταναστών, από το εσωτερικό του.

«Ήταν η επιβεβαίωση ότι το εργατικό κίνημα μπορεί να δίνει πολιτικές και οικονομικές μάχες και να τις κερδίζει. Σίγουρα δίνει αυτοπεποίθηση στον κόσμο για τους αγώνες του», γράφει η **Μαρία Στύλλου** στο κεντρικό άρθρο του περιοδικού. Και δεν είναι υπερβολή. Το δεύτερο λοκντάουν της κυβέρνησης Μητσοτάκη ξεκίνησε όχι με απογοήτευση και παραίτηση από τον κόσμο, αλλά με οργή και διάθεση σύγκρουσης από μεριάς του. Το άρθρο συγκεντρώνει αυτή την εικόνα, της κρίσης και της αποτυχίας των από πάνω διεθνώς, σε όλα τα επίπεδα, της αντίστασης και των εκρήξεων των από κάτω στην Ελλάδα και σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Όχι τυχαία ένα πλακάτ από τη Νιγηρία του δίνει τον τίτλο του: «Η δύναμη του κόσμου είναι μεγαλύτερη από τη δύναμη της εξουσίας». Αυτό είναι το μήνυμα του 2020 παγκόσμια και αυτό χρειάζεται, όπως καταλήγει το άρθρο, να είναι η πυξίδα της επαναστατικής αριστεράς τη νέα χρονιά.

Η ιστορική καταδίκη της Χρυσής Αυγής δείχνει χωρίς αμφιβολία τις δυνατότητες. Αν το εργατικό κίνημα και η νεολαία κατάφεραν να οδηγήσουν τη ναζιστική συμμορία πίσω από τα κάγκελα, γιατί δεν μπορούν να έχουν αντίστοιχες νίκες σε όλα τα μέτωπα; Στο άρθρο **«Εγκληματική οργάνωση Χρυσή Αυγή – Επιτέλους Καταδίκη!»**, ο **Γιώργος Πίττας** απαντά με ένα τρόπο σε αυτό το ερώτημα. Στο πρώτο μέρος του παρουσιάζει τους παράγοντες και τις πολιτικές επιλογές που έπαιξαν αποφασιστικό ρόλο σε αυτή την εξέλιξη. Στο δεύτερο θυμίζει την τριαντάχρονη κόντρα του αντιφασιστικού κινήματος με τη Χρυσή Αυγή και με όσους της έκαναν πλάτες. Και τα δυο ενισχύουν την εκτίμηση ότι η δύναμη του κόσμου είναι μεγαλύτερη από τη δύναμη της εξουσίας, ειδικά όταν μια μάχη δίνεται ενωτικά και φτάνει να γίνεται πλειοψηφικό ρεύμα μέσα στην κοινωνία.

Αντίστοιχη απάντηση δίνει το άρθρο **«Μετανάστες, Πρόσφυγες, Εργάτες, Νεολαία: Ενωμένοι νικητές»**. Σε αυτό, η **Αφροδίτη Φράγκου** εστιάζει στη σημασία που είχε η σύνδεση του αντιρατσιστικού κινήματος με το αντιφασιστικό. Στην ουσία, το ένα τροφοδοτούσε και δυνάμωνε το άλλο. Έτσι έφτασαν οι δυο Αιγύπτιοι ψαράδες, που κοσμούν το εξώφυλλο του περιοδι-

κού, να ξεσηκώνουν με τις ομιλίες τους το αντιφασιστικό συλλαλητήριο στο Εφετείο. Έτσι μπορεί να κερδηθεί η μάχη ενάντια στις ρατσιστικές πολιτικές κυβέρνησης-ΕΕ και όλες οι μάχες, με «όλο τον κόσμο που έβαλε τους ναζί στη φυλακή και που θα συνεχίσει μέχρι να τσάκισει αυτό το σύστημα».

Ακόμα και στις πιο «δύσκολες» μάχες, όπως αυτή ενάντια στους πολεμικούς ανταγωνισμούς των κυρίαρχων τάξεων για τον έλεγχο της Ανατολικής Μεσογείου, η προοπτική είναι αντιπολεμική. Η κοινή διακήρυξη του ΣΕΚ με αδελφές οργανώσεις του από Αίγυπτο, Συρία, Τουρκία, Κύπρο, καθώς και η κοινή ανακοίνωση πάνω από εξήντα περιβαλλοντικών κινημάτων από τις ίδιες χώρες ενάντια στις εξορύξεις ορυκτών καυσίμων, που προβάλλει το περιοδικό, είναι βήματα σε αυτή την κατεύθυνση. Αυτό υποστηρίζει και ο **Πάνος Γκαργκάνας** στο άρθρο του **«Ελλάδα-Τουρκία: στη δίνη των μεγάλων ανταγωνισμών»**, προσφέροντας πολύτιμα επιχειρήματα για το πώς μπορεί να αποτραπεί ένας πολεμικός εφιάλης για τους λαούς της περιοχής.

Η αντίσταση στον εφιάλη του κορονοϊού είναι κι αυτή υπόθεση των εργατών και της νεολαίας. Απέναντι στα κυβερνητικά αφηγήματα της «ατομικής ευθύνης» και τις επίσημες επισημονικές οδηγίες που τα υπηρετούν, η απάντηση δεν είναι η υποτίμηση του κινδύνου της πανδημίας και η απόρριψη συλλήβδην της σύγχρονης επιστήμης. Η απάντηση είναι ο αγώνας για μια κοινωνία απαλλαγμένη από υγειονομικές καταστροφές με την επιστήμη στην υπηρε-

σία των πολλών και όχι των λίγων προνομιούχων, όπως εξηγεί στο άρθρο **«Πανδημία: ανορθολογικός καπιταλισμός ή επιστημονικός σοσιαλισμός;»** ο **Γιώργος Ράγκος**.

Κομμάτι αλλά και πυροδότης αυτής της συνολικής ανατροπής είναι η νεολαία. Το άρθρο **«Κίνημα Παιδείας»**, που υπογράφει η **Σταυρούλα Πανίδου**, μιλά για τις πρόσφατες μαθητικές καταλήψεις που ξεσήκωσαν πανεκπαιδευτική και πανεργατική συμπάρασταση και κλόνισαν την κυβέρνηση. Όπως αναφέρει: «Οι μαθήτριες και οι μαθητές δεν “υποκινούνται” μονάχα από τις συνθήκες της πανδημίας. Όλο το προηγούμενο διάστημα, ζυμώθηκε και αναδείχθηκε η βαθιά τους πολιτικοποίηση με τη συμμετοχή τους σε κάθε κοινωνικό αγώνα».

Με αφορμή την αστυνομική εισβολή στην κατάληψη Ρόζα Νέρα στα Χανιά και την παράδοση του λόφου Καστέλι στα ξενοδοχειακά συμφέροντα, ο **Σεραφείμ Ρίζος** κάνει μια συνολική παρουσίαση των αρπακτικών διαθέσεων του κεφαλαίου στη γη και των καταστροφικών τους αποτελεσμάτων στο περιβάλλον. Το άρθρο του, **«Τουρισμός, δημόσιος χώρος, ανεργία. Αντίσταση σε μια ταξική**

επίθεση» εξηγεί βήμα βήμα πάνω στις πλάτες ποιας τάξης χτίστηκε το ελληνικό τουριστικό «θαύμα» και γιατί «ο έλεγχος των πλατειών περνάει μέσα από τον έλεγχο των εργοστασίων».

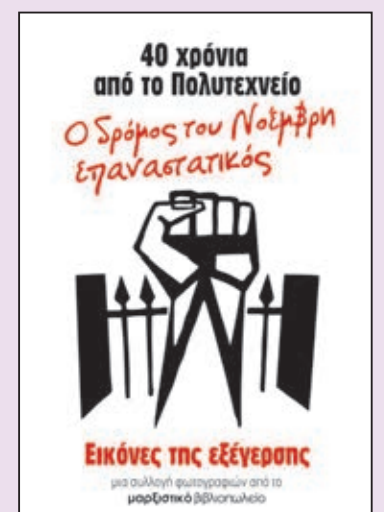
Το ιστορικό άρθρο είναι αφιερωμένο σε «έναν από τους σημαντικότερους συνθέτες όλων των εποχών». Όπως γράφει ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** στο άρθρο **«250 χρόνια Μπετόβεν – Ωδή στη χαρά και την ελευθερία»**: «Το στίγμα του καθόρισε τη μουσική στην Ευρώπη για τουλάχιστον έναν αιώνα. Οι ιστορικοί της τέχνης αποδίδουν συνήθως την συμβολή του αυτή στο μουσικό ταλέντο και τη μεγαλοφυΐα του. Ανεξάρτητα από τον ρόλο που μπορεί να αποδώσει κανείς στην προσωπικότητα, τις κλίσεις και τις ικανότητες, το βέβαιο είναι ότι ο Μπετόβεν ήταν πρώτα και κύρια δημιουργήμα της εποχής του», που ήταν εποχή επαναστάσεων με κορυφαία τη Γαλλική.

Στις σελίδες της Βιβλιοκριτικής, η **Λίλιαν Μπουρίτη** παρουσιάζει το βιβλίο **«Αιγαίο και Ανατολική Μεσόγειος, 50+1 όψεις των ελληνοτουρκικών διενέξεων»** του **Αλέξη Ηρακλείδη**.

Προμηθευτείτε το νέο Σοσιαλισμός από τα κάτω από τους συντρόφους και τις συντρόφισσες της Εργατικής Αλληλεγγύης στον εργατικό χώρο ή τη γειτονιά σας. Εναλλακτικά, κάντε την παραγγελία σας στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο ή στείλτε μήνυμα στη σελίδα του περιοδικού στο facebook. Είναι δύναμη για τους αγώνες που έρχονται.

Λένα Βερδέ

Με τις ιδέες του Νοέμβρη

ΟΙ ΗΠΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΤΤΑ ΤΡΑΜΠ

Από τους πανηγυρισμούς στις μάχες

Πανηγυρισμούς απελευθέρωσης, όχι εκλογικής νίκης, θύμιζε σε πολλές μεγάλες πόλεις των ΗΠΑ ο τρόπος με τον οποίο βγήκε ο κόσμος στο δρόμο όταν ήταν πλέον επίσημο πως ο Τραμπ έχασε τις εκλογές.

Πολύς κόσμος της Αριστεράς και των κινημάτων δεν παρακολούθησε από την τηλεόραση τα αποτελέσματα, αλλά κινητοποιημένος έξω από εκλογικά τμήματα για να εμποδίσει τις προβολές της δεξιάς που απειλούσε να σταματήσει την καταμέτρηση των ψήφων. Και από εκεί κατευθύναν στους δρόμους, κατά χιλιάδες, για τους πανηγυρισμούς. Είναι ελάχιστοι οι πανηγυρισμοί για τον Μπάιντεν. Κανένας εξάλλου δεν ήταν ενθουσιασμένος μαζί του πηγαίνοντας προς τις κάλπες. Αλλά πολύς κόσμος βλέπει την ήττα του Τραμπ σαν προέκταση των μαχών που έδωσε ο ίδιος, στις απεργίες και στα κινήματα. “Η νίκη του Μπάιντεν σήμανε πως η Αριστερά και οι προοδευτικές οργανώσεις νιώθουν ενδυναμωμένες. Ο κόσμος δεν περιμένει από τον Μπάιντεν, αλλά απαιτεί. “Μπάιντεν, κλείσε τα στρατόπεδα” γράφει ένα πλακάτ σε διαδήλωση στο Λος Άντζελες, αναφερόμενο στα στρατόπεδα μεταναστών που προορίζονται για απέλαση. Τα συνδικάτα έδωσαν τη στήριξή τους και κατέβηκαν με πανό σε πολλές από τις κινητοποιήσεις για τη συνέχιση της καταμέτρησης και για να παραδεχθεί ο Τραμπ την ήττα του. Ακόμη και σε επίπεδο ηγεσιών των κινημάτων, η απεύθυνση προς τον Μπάιντεν γίνεται χωρίς εμπιστοσύνη. Η ηγεσία του επίσημου συντονισμού του “Black Lives Matter” έστειλε επιστολή στον Μπάιντεν και την αντιπρόεδρο του, την Κάμαλα Χάρις, τονίζοντας πως “Η αλήθεια είναι πως το να δώξουμε τον Τραμπ από την εξουσία δεν ήταν το τέλος του δρόμου. Η δουλειά μόλις ξεκινάει. Ξεκινάμε απαιτώντας από τον νέο πρόεδρο και την αντιπρόεδρό του να τηρήσουν τις προεκλογικές τους υποσχέσεις ότι θα τα βάλουν με τον συστημικό ρατσισμό”. Τα περιβαλλοντικά κινήματα απαιτούν πρωτοβουλίες στροφής μακριά από τα ορυκτά καύσιμα με το καλημέρα της προεδρίας. Η ηγεσία των συνδικάτων AFL-CIO κλείνει την επιστολή συγχαρητηρίων που έστειλε στον Μπάιντεν απαιτώντας άμεση διευθέτηση των αποζημιώσεων λόγω πανδημίας και κυρίως, όπως τονίζει, να περάσει ο νόμος για το δικαίωμα στη συνδικαλιστική οργάνωση που θα προστατεύει όλους τους εργαζόμενους και εργαζόμενες που στήνουν συνδικάτο από τις απολύσεις και άλλες εκδικητικές κινήσεις. Ακόμη και μέσα από τις επιστολές της γραφειοκρατίας διαφαίνεται μια διπλή αίσθηση: από τη μια μεριά χαμηλές προσδοκίες ότι ο

Μπάιντεν και η Χάρις είναι πραγματικά διατεθειμένοι να αλλάξουν τα πράγματα, από την άλλη η σιγουριά ότι “εμείς σας βγάλαμε και γι’ αυτό απαιτούμε”.

Αυτή η ένταση παίρνει μορφή ήδη μήνες πριν γίνει επισήμως πρόεδρος ο Τζο Μπάιντεν. Ο Μπάιντεν από την ίδια την ομιλία της νίκης του έδωσε το σήμα ότι θα προσπαθήσει να απλώσει το χέρι στη “μετριοπαθή” πτέρυγα των Ρεπουμπλικάνων για να “ενώσει τη χώρα”. Η Αλεξάντρια Οκάζιο-Κορτέζ, η αριστερή βουλευτίνα από τη Νέα Υόρκη που επανεξελέγη, σε μια συνέντευξή της στους Τάιμς της Νέας Υόρκη εξηγεί τι σημαίνει αυτή η επιλογή: “Αν αφού το 94% του Ντιτρόιτ πήγε στον Μπάιντεν, αφού οι αγωνιστές του μαύρου κινήματος διπλασίασαν και τριπλασίασαν τη συμμετοχή κάτω στην Τζόρτζια και αφού τόσος κόσμος οργάνωσε τη Φιλαδέλφεια, το κόμμα στείλει το σήμα πως πιστεύει ότι τις εκλογές τις κερδίσαμε χάρη στους Τζον Κέισικ [Δεξιός Ρεπουμπλικάνος πρώην κυβερνήτης που πέρασε με τον Μπάιντεν], ούτε να περιγράψω πόσο επικίνδυνα είναι τα πράγματα δεν μπορώ”.

Επιθέσεις στην Αριστερά

Ενώ, προδιαθέτει για ακόμη μεγαλύτερες επιθέσεις του Μπάιντεν προς την Αριστερά. “Τα δύο τελευταία χρόνια ήταν ιδιαίτερα εχθρικά. Έξω από το κόμμα, κερδίζουμε. Έξω, υπάρχει πολλή υποστήριξη. Αλλά μέσα στο κόμμα, τα πράγματα υπήρξαν εξαιρετικά εχθρικά προς οτιδήποτε έχει ακόμη και μυρωδιά αριστεράς”.

Ήδη η ηγεσία των Δημοκρατικών έχει βγει ζητώντας να πέσουν κεφάλια από την Αριστερά ενόψει των επαναληπτικών εκλογών για Γερουσιαστές που έρχονται νωρίς το 2021. Έχουν το θράσος να κατηγορούν την Αριστερά ότι στέκεται εμπόδιο για να μην μετακινηθούν ψηφοφόροι του Τραμπ προς το Δημοκρατικό Κόμμα. Λένε ότι αν υποστηρίξεις την ασφάλιση για όλους, τον περιορι-

σμό των δαπανών για την αστυνομία και την δραστική μείωση των ορυκτών καυσίμων διώχνεις ψηφοφόρους. Στην πραγματικότητα τα αποτελέσματα των εκλογών δείχνουν ότι εκεί που υπήρξε πραγματική κινητοποίηση από τα κάτω, με πρωτοβουλία της Αριστεράς ήταν που κατάφεραν και γύρισαν αποτελέσματα. Ήταν η μαζική προσέλευση εκατομμυρίων νέων ψηφοφόρων που άλλαξε όλη τη στατιστική βάση με την οποία γίνονται συγκρίσεις. Αντίθετα, εκεί που ο μηχανισμός του Δημοκρατικού Κόμματος επαναπαύθηκε στη σιγουριά του είχε και απώλειες προς τον Τραμπ. Η ομάδα της Αριστεράς βγαίνει ενισχυμένη με κάποιους επιπλέον βουλευτές μετά τις εκλογές.

Ο κόσμος που έδωσε ασταμάτητες μάχες μέσα στα τέσσερα τελευταία χρόνια ενάντια στον Τραμπ νιώθει νικητής που τα κατάφερε, κόντρα σε όλα τα προγνωστικά που έλεγαν πως ο “λαϊκισμός” του Τραμπ έχει βρει το χρυσό κλειδί για να σπάσει διά παντός τα “μπλε τείχη” των Δημοκρατικών. Αυτή τη φορά όμως οι εμπειρίες για το τι σημαίνει η συναίνεση με τους Ρεπουμπλικάνους είναι πολύ πρόσφατες και πολύ ζωντανές. Το αντιρατσιστικό κίνημα ξέρει ότι ο Ομπάμα ήταν ο πρόεδρος που έκανε τις περισσότερες απελάσεις από κάθε άλλον. Ξέρει ότι η προεδρία Ομπάμα δεν έκανε τίποτα για τον συστημικό ρατσισμό του αμερικάνικου κράτους, και κάτω από τα μάτια της ξεδιπλώθηκε η συγκρότηση των ρατσιστών και μέσα στο Κογκρέσο για να φτάσουν τελικά μέχρι το Λευκό Οίκο. Ξέρουν επίσης πως η συναίνεση στο Κογκρέσο, την οποία τώρα παζαρεύει ο Μπάιντεν, στην πράξη έγινε εργαλείο της Δεξιάς και μηχανισμός για να μπλοκάρει οποιαδήποτε προοδευτική νομοθεσία. Και πάνω από όλα, είναι πολύ πρόσφατες και πιο καθαρές οι εμπειρίες όλων ότι χωρίς την ανεξάρτητη κινητοποίηση των απλών ανθρώπων, τίποτα δεν θα είχε αλλάξει.

Νίκος Λούντος

Πρωτοσέλιδο της αδερφής εφημερίδας Εργατική Δημοκρατία

ΠΟΛΩΝΙΑ

Το γυναικείο κίνημα στην Πολωνία βγαίνει με νίκη από τον πρώτο γύρο της αναμέτρησης με την κυβέρνηση. Η απόφαση του δικαστηρίου με την οποία βγαίνουν εκτός νόμου σχεδόν όλες οι εκτρώσεις στη χώρα έπρεπε να δημοσιευτεί επίσημα μέχρι τις 2 Νοέμβρη. Η 2 Νοέμβρη πέρασε και η απόφαση είχε μείνει στο συρτάρι. Στο μεταξύ από την κυβέρνηση άρχισαν να κυκλοφορούν σενάρια για μεσοβέζικη λύση με βάση πρόταση που θα έφερνε στο Κοινοβούλιο ο πρόεδρος Ντούντα. Όμως τελικά το κοινοβούλιο ανέβαλε για δυο βδομάδες την συνεδρίαση. Η δεξιά και η ακροδεξιά φοβόντουσαν ότι θα έχαναν ακόμη και την ψηφοφορία στη βουλή που ελέγχουν. Το κίνημα έφερε τα πάνω κάτω. Η κλιμάκωση της επίθεσης σε βάρος των γυναικών γινόταν με βάση την εκτίμηση ότι σιγουρεύουν τον πολιτικό τους έλεγχο. Αντί γι’ αυτό, είδαν μαζικές διαδηλώσεις ακόμη και στα προπύργια της Δεξιάς και τις δημοσκοπήσεις να φέρνουν την πλειοψηφία εναντίον τους. Μέσα στον κυβερνητικό συνασπισμό άνοιξαν αντιπαράθεσεις για το πώς να συνεχίσουν.

Θα ήθελαν να αξιοποιήσουν αυτό το βήμα προς τα πίσω για να κερδίσουν χρόνο. Στέλνουν την αστυνομία να επιτεθεί στις μικρότερες κινητοποιήσεις. Όμως οι δρόμοι δεν αδειάζουν. Οι διαδηλώσεις συνεχίζονται καθημερινά. Πρώτον γιατί κανείς δεν εμπιστεύεται την κυβέρνηση. Δεύτερον γιατί το γυναικείο κίνημα δεν παλεύει μόνο για να μην περάσει η αισχροή απόφαση του δικαστηρίου, αλλά για να ξηλωθεί ολόκληρο το υπάρχον σεξιστικό σύστημα που ήδη είχε τους πλέον απαγορευτικούς όρους για τις εκτρώσεις. Και τρίτον γιατί μέσα σε αυτές τις τελευταίες βδομάδες ο αγώνας των γυναικών συνδέθηκε πολύ πιο έντονα από ποτέ με τον αντιφασιστικό αγώνα. Οι φασίστες συνεχίζουν να προκαλούν και να απειλούν ότι θα κάνουν τις γυναίκες να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Κάθε χρόνο στις 11 Νοέμβρη κάνουν τη μεγαλύτερη εμφάνισή τους, τη μέρα της Ανεξαρτησίας. Οι εκατοντάδες χιλιάδες που βγήκαν στους δρόμους και προκάλεσαν τη μεγαλύτερη κρίση στην πολωνική δεξιά με τον ενθουσιασμό της πρώτης νίκης δεν θα αφήσουν χώρο ούτε για ανασυγκρότηση του κυβερνητικού στρατόπεδου, ούτε για τους φασίστες.

Αντίο αγαπημένη συντρόφισσα

Με μεγάλη θλίψη ανακοινώνουμε τον θάνατο της συντρόφισσας Γεωργίας Κόφφα, εκπαιδευτικού, μέλους του ΣΕΚ. Σήμερα τα χαράματα έφυγε από κοντά μας σε ηλικία 50 χρονών. Πάλεψε με την ασθένεια της, τον καρκίνο, μέχρι τελευταία στιγμή. Έφυγε αγωνίστρια ως το τέλος, όπως ήταν σε όλη της την ζωή.

Η σ. Γεωργία συμμετείχε από τις γραμμές της επαναστατικής αριστεράς, ακούραστα και αταλάντευτα, πολλές φορές κάτω από δύσκολες συνθήκες λόγω της υγείας της, στην πάλη για να ανοίξει η προοπτική ενός άλλου, ελεύθερου κόσμου, χωρίς εκμετάλλευση, ρατσισμό, σεξισμό και πολέμους. Συμμετείχε ενεργά στο εκπαιδευτικό κίνημα, μέσα από το συνδικάτο της, την Γ ΕΛΜΕ Αθήνας, ήταν μέλος του δικτύου εκπαιδευτικών "Η Τάξη μας" και των Παρεμβάσεων. Με σεβασμό θα την θυμόμαστε πάντα! Θα είναι μαζί μας στις πρώτες γραμμές του αγώνα.

Το ΣΕΚ εκφράζει στην οικογένεια της, στους φίλους και στους συναδέλφους της, θερμά συλλυπητήρια.

6/11/20

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

Το 2019 ήταν η χρονιά που η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών στην Ελλάδα πήρε μια ιστορική τροπή. Για πρώτη φορά οργανώθηκε απεργία στις 8 Μάρτη με τις συντρόφισσες και τους συντρόφους της «Κίνησης για την απεργιακή 8 Μάρτη» και του ΣΕΚ να ξεσηκώνουμε ένα καζάνι που έβραζε, τις γυναίκες, τα σωματεία και τις ομοσπονδίες μας στους χώρους δουλειάς.

Η συντρόφισσα Γεωργία Κόφφα ήταν στην πρώτη γραμμή αυτής της φανταστικής δουλειάς και συνέχισε να τη δίνει μέσα στις σχολικές αίθουσες. Λίγους μήνες αργότερα μαζί με μαθήτριάς της και άλλους συναδέλφους βάλανε τέλος σε σεξιστική συμπεριφορά εκπαιδευτικού απέναντι στις μαθήτριάς του, κόντρα στις φωνές που θέλανε να αποσιωπηθεί το περιστατικό, για την «ενότητα» του αγώνα για την υπεράσπιση της δημόσιας Παιδείας. Πόσο θάρρος γέμισαν εκείνες οι μαθήτρες μετά από αυτό; Πόση δύναμη κέρδισαν οι άλλες εκπαιδευτικές μετά από αυτό;

Πόση ανάγκη έχουμε πολλές Γεωργίες σήμερα; Γιατί η Γεωργία ήταν μία μαχήτρια της τάξης της που πάλευε για την απελευθέρωση των εργατριών και των εργατών αλλά και για την κατάργηση κάθε μορφής καταπίεσης. Η απώλεια της μας γέμισε βαθιά θλίψη και πόνο. Της δίνουμε την υπόσχεση ότι θα τη φτιάξουμε την κοινωνία για την οποία πάλευε, την κοινωνία που θα κυβερνάνε οι δασκάλες, οι μαθήτρες, οι καθαρίστριες αυτού του κόσμου.

Αργυρή Ερωτοκρίτου

Το σύνθημα στο πανό που κρατούσε η Γεωργία μαζί με άλλους εκπαιδευτικούς στην πορεία για την Παγκόσμια Μέρα των Γυναικών συνοψίζει όλα αυτά για τα οποία πάλεψε. (πρώτη φωτό). Ανακοίνωση για τον θάνατο της Γεωργίας έβγαλε η Γ' ΕΛΜΕ, αλλά και οι μαθητές της με τον πιο συγκινητικό τρόπο (φωτό ακριβώς από πάνω).

25/9/2013, Η σ. Γεωργία στη μεγάλη αντιφασιστική διαδήλωση μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα

Οι άνθρωποι που αγαπάμε και σεβόμαστε αφήνουν βαθιά το χνάρι τους μέσα μας.

Τη Γεωργία είχα την τύχη να τη γνωρίσω και εκτός κόμματος, μέσα από τη φιλία μας. Ήταν ένας άνθρωπος με οξυδέρκεια που ανάβλυζε αγάπη, κατανόηση και δύναμη, ήταν υποστηρικτική και εξαιρετικά δοτική.

Θα μου λείψει στις διαδικασίες του κόμματος που καθόμασταν μαζί, στις πορείες. Θα μου λείψουν οι συμβουλές της, το χαμογέλο της.

Νομίζω πως ο θάνατός της ήταν μια έκρηξη που σκόρπισε στο σύμπαν κύτταρα αγάπης.

Καλό σου ταξίδι φιλενάδα.

Ειρήνη Φωτέλη

Την Παρασκευή 6 Νοέμβρη αποχαιρέτισαμε με μεγάλη θλίψη την συντρόφισσά μας Γεωργία Κόφφα, που έφυγε από κοντά μας μετά από μία σκληρή μάχη με τον καρκίνο.

Η συντρόφισσα Γεωργία ήταν μία ακούραστη και αφοσιωμένη επαναστάτρια στη γειτονιά και στο σχολείο. Βρισκόταν μπροστά, μέσα από τις γραμμές του ΣΕΚ, σε όλες τις μάχες ακόμα και όταν η υγεία της την δυσκόλευε.

Στην μεγάλη απεργία διαρκείας των εκπαιδευτικών τον Σεπτέμβριο του 2013 ήταν κάθε μέρα απ' τα ξημερώματα στην απεργιακή φρουρά έξω από το σχολείο της, το 1ο ΓΕΛ Νέας Φιλαδέλφειας, οργάνωνε τους συναδέλφους της και ολόκληρη την γειτονιά για συμπαραστάση και από τότε δεν έλειψε ούτε μία φορά από τους συλλογικούς αγώνες της τάξης της. Πάντα μέσα στις συνελεύσεις, τις καταλήψεις τις διαδηλώσεις, πάντα με την εργατική αλληλεγγύη στο χέρι. Η συντρόφισσα Γεωργία δεν έχανε ούτε λεπτό να μιλήσει και να εμπνεύσει τους μαθητές και τις μαθήτρες της για την μάχη ενάντια στον ρατσισμό, τον σεξισμό και την καταπίεση.

Στον αγώνα ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό η σ. Γεωργία πρωτοστάτησε στην οργάνωση μεγάλων ενωτικών εκδηλώσεων και κινητοποιήσεων στην γειτονιά της Νέας Φιλαδέλφειας, όπως ήταν οι μεγάλες εκδηλώσεις με τον σύλλογο γονέων και τους μαθητές για αλληλεγγύη στους πρόσφυγες. Μέσα σε όλους τους αγώνες έδινε πάντα τη μάχη για την επαναστατική προοπτική για έναν κόσμο ελεύθερο.

Είναι πραγματικά πολύ δύσκολο, τέτοιες στιγμές, να περιγράψει κάποιος την Γεωργία.

Η μαχητικότητα και η συντροφικότητα της θα μας συνοδεύουν στον αγώνα μας για να ανατρέψουμε αυτό το σύστημα. Σε αυτόν τον αγώνα αφοσιώθηκε και της δίνουμε την υπόσχεση ότι θα τον συνεχίσουμε και θα κερδίσουμε!

Αλεξάνδρα Μαρτίνη